

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ 125 ΤΕΥΧΟΥΣ

- Κ. Καιροφύλα : Σαράντα χρόνια φιλολογικῆς ζωῆς (1898—1938)
- Λ. Χ. Ζώη : Τὰ Γράμματα ἐν Ζακύνθῳ καὶ ἡ Οἰκογένεια Καιροφύλα
- Κ. Καιροφύλα : ᾿Αναγραφή ᾿Εργων
- Πνευματικὴ Ζωή : ᾿Η ᾿Εθνικὴ Γλῶσσα καὶ ὁ Κυβερνήτης.—Τὰ ᾿Εγκαίνια
τῆς Στέγης Γραμμάτων καὶ Τεχνῶν.—Τὸ Φρούριον τῆς
Ζακύνθου
- Νέαι ᾿Εκδόσεις.—Βιβλιοκρισίαι.—᾿Εφημερίδες καὶ Περιοδικὰ

ΑΘΗΝΑΙ

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1938
ΕΤΟΣ ΙΒ΄

ΤΙΜΗ ΔΡΑΧ. 15

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
ΙΟΝΙΟΥ ΑΝΘΟΛΟΓΙΑΣ

Ετησία Δραχ. 75
Δημόσια Γραφεῖα καὶ
ὀργανισμοὶ » 200

Ετησία ἐξωτερικοῦ δολλάρια 4

Διαφημίσεις: Ὀλόκληρος σελὶς ἐξωφύλλου Δραχ. 1500
Ἡμίσεια » » 850

ΕΚΔΟΤΗΣ—ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΠΥΡΟΣ ΜΙΝΩΤΟΣ

Ἐμβάσματα, συνεργασία καὶ ὅ,τι
ἄλλο σχετικὸ μὲ τὸ περιοδικὸν
ἀποστέλλεται στὴ διεύθυνση:

Κον Σπύρον Μινῶτον
Ταχ. Θυρίς 202 Ἀθῆναι

ANTHOLOGIE IONIENNE.—Revue d'histoire et de folklore.
Directeur: SP. Minotto (avocat)
P. Box. 202, Athènes (Grèce)

Πλησιάζει νὰ ἐξαντληθῇ

Τὸ ΛΕΥΚΩΜΑ ΜΑΒΙΛΗ

τῆς «Ἰονίου Ἀνθολογίας»

152 σελίδες.—Ἀγνωστές εἰκόνες καὶ αὐτόγραφα τοῦ
Ποιητοῦ σὲ φωτοτυπία.—Ἀνέκδοτες ἐπιστολές.

Νέες βιογραφικές, κριτικές καὶ αἰσθητικές μελέτες.
Ἐπιλογή ἀπὸ τὰ σπουδαιότερα περὶ τοῦ Μαβίλη γραφέν-
τα ἀπὸ τὸ 1888.

Τιμᾶται διὰ τοὺς συνδρομητὰς δραχ. 50
Διὰ τοὺς Ὀργανισμοὺς καὶ Γραφεῖα » 100

Ἐκδοσις πολυτελὴς εἰς περιορισμένον ἀριθμὸν
ἀντιτύπων.

Παρακαλοῦνται θερμῶς οἱ κ. κ. Συνδρομηταὶ νὰ ἐμβάσουν
τὸ ταχύτερον τὰς καθυστερουμένας συνδρομάς των.

Ἀγοράζονται εἰς τὰ Γραφεῖα μας εἰς τὸ τριπλάσιον τῆς ἀξίας
των ἢ ἀνταλλάσσονται τὰ τεύχη 1, 2, 3, 36, 38, 79, 87—89 καὶ
93 τῆς Ἰονίου Ἀνθολογίας.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ἩΠΕΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕ-
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣ-
ΔΩΡΕΑ ΚΑΙ ΧΑΤΗΡ
ΗΜΕΡΟΜ. 20.8.85
36816

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1938

ΤΕΥΧΟΣ 125^{ον}

ΕΤΟΣ 12^{ον}

ΚΩΣΤΑ ΚΑΙΡΟΦΥΛΑ

ΣΑΡΑΝΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗΣ ΖΩΗΣ

1898 · 1938

Μέσα στὰ σαράντα χρό-
νια τῆς φιλολογικῆς μου ζωῆς,
σπρωγμένος ἀπὸ τὴ βιοπάλη,
ἔγραψα ἅπειρα πράγματα, ποὺ
μπορεῖ νὰ εἶχαν δημοσιογραφικὴ
ἐπικαιρότητα, ὅχι ὅμως καὶ τὴν
ἀπαίτησι νὰ ζήσουν περισσότερο
ἀπὸ τὴν ἐποχὴ ποὺ δημοσιεύ-
θηκαν. Ἀλλὰ ξεχωριστὰ ἀπὸ τὴ
δημοσιογραφικὴ ἐργασία, κατὰ
τὰ εἴκοσι χρόνια ποὺ ἔζησα εἰς
τὰ μεγάλα εὐρωπαϊκὰ κέντρα
περνοῦσα ὅλο τὸ διαθέσιμο καιρὸ
μου ψάχνοντας εἰς τὰς βιβλιο-
θήκας καὶ τὰ Ἀρχεῖα, ἀναζη-
τῶντας πηγὰς ἀγνωστές τῆς ἐλ-

Κ. Κ. Κ.

Σάραντα, 20/8/38

ληνικῆς ἱστορίας κατὰ τὰ χρόνια τῆς δουλείας. Γυρίζοντας ἔπειτα
στὴν Ἑλλάδα καὶ παραιτῶντας τὴ δημοσιογραφία, ἀφοσιώθηκα τε-

λείως στήν ιστορική ἔρευνα, τήν ὁποία εἶχα ἀρχίσει ἀπό μαθητῆς τοῦ γυμνασίου στήν ἀγαπημένη μου Ζάκυνθο μέ δύο πολύτιμους ὁδηγούς, τοὺς ἱστορικοὺς Δεβιάζη καὶ Λ. Ζώη. Τῆς ἐργασίας μου αὐτῆς καθρέφτης εἶναι τὸ Εὐρετήριο πού ἔχετε μπροστά σας.

Θὰ παρακαλέσω τοὺς λίγους ἐκλεκτοὺς, γιὰ τοὺς ὁποίους εἶναι προωρισμένο τὸ τεῦχος αὐτὸ πού εἶχε τὴν καλωσύνη νὰ μοῦ διαθέσῃ ἢ διεύθυνσι τῆς «Ἰονίου Ἀνθολογίας», νὰ πιστεύσουν εἰλικρινῶς ὅτι στήν ἐκδοσί του δὲν μ' ἐσπρωξε καμμία φιλοδοξία ἢ μανία ἐπιδείξεως. Ὅλη μου ἡ ζωὴ πέρασε σύμφωνα μέ τὸ ρητὸ «λάθε βιώσας» καὶ τώρα πλέον πού ἄσπρισαν τὰ μαλλιά μου θὰ ἦτο ἀργὰ ν' ἀλλάξω σύστημα. Τῇ βιβλιογραφία μου αὐτὴ ἔφερε σὲ φῶς μονάχα ἢ ἐπιμονὴ διαφόρων φίλων μου, ἐλλήνων καὶ ξένων, οἱ ὁποῖοι ἔχουν τὴν ιδέα ὅτι ἡ ἱστορική μου ἐργασία, βασιζομένη σὲ κείμενα καὶ σὲ πηγές, εἶναι χρήσιμη στὸ μελετητὴ τῆς ἱστορίας μας καὶ ὅτι τὸ ὕλικό πού ἔχω σπαρμένο ἐδῶ κι' ἐκεῖ στὰ σαράντα χρόνια τῆς φιλολογικῆς μου προσπάθειας καλὸ θὰ ἦτο νὰ συγκεντρωθῇ, τοῦλάχιστο βιβλιογραφικῶς, εἰς ἓνα Εὐρετήριο πού νὰ περιλαμβάνῃ τόσο τὰ ἔργα μου πού βγῆκαν σὲ ξεχωριστὸ τόμο καθὼς καὶ τίς μελέτες μου πού δημοσιεύθηκαν σ' ἐφημερίδες καὶ περιοδικά, ἐλληνικά καὶ ξένα. Δυστυχῶς δὲν ἐφρόντισα ποτὲ νὰ σημειώνω τὰ δημοσιεύματά μου, ἐπομένως πολλὰ λείπουν ἀπὸ αὐτὸ τὸν κατάλογο πού προσπάθησα νὰ συμπληρώσω τώρα τελευταία προχειρῶς.

Ἐχώρισα γιὰ εὐκολία τῶν ἐρευνητῶν τὸ ὕλικό σὲ διάφορα τμήματα, ἀναλόγως μέ τὸ θέμα ἢ μέ τὸ τμήμα τῆς χώρας γιὰ τὸ ὁποῖο ἀσχολεῖται. Κάποτε μέ τὸν ἴδιο τίτλο ὑπάρχουν περισσότερες ἀπὸ μία μελέτες. Δὲν πρόκειται περὶ ἐπαναλήψεως, ἀλλὰ περὶ ἄλλης μελέτης μου, πού συμπληρώνει τὴν παλαιότερη μέ νέες πληροφορίες.

Ἀπὸ τὸν ἀτελεῖ αὐτὸν κατάλογο ἐλπίζω ὅτι ἐκεῖνος πού θὰ ἔχη τὴν ὑπομονή νὰ τὸν ξεφυλλίσῃ θὰ ἀντιληφθῇ ὅτι δὲν ἐσπατάλησα ἀσκόπως τὸ μακρὸ χρονικὸ διάστημα πού μ' ἔφερε ἀπὸ τῆ χαρούμενη ἀκμὴ τῶν νεότητων στὸ κατῶφλι τῶν γηρατειῶν, καὶ ὅτι ἐχάρισα κι' ἐγὼ ἓνα πετραδάκι στὸ ἱερὸ τῶν ἐλληνικῶν γραμμάτων.

Ἀθῆναι, Δεκέμβριος 1938

ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΙΡΟΦΥΛΑΣ

ΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΕΝ ΖΑΚΥΝΘΩ ΚΑΙ Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΚΑΙΡΟΦΥΛΑ

Μετὰ τὴν πτώσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως διάφοροι Βυζαντινὰ οἰκογένειαι κατέφυγον καὶ εἰς τὴν Ζάκυνθον, ζητήσασαι, ὅπως καὶ ἀλλαχοῦ, καταφύγιον. Οὕτω βλέπομεν διαφόρους οἰκογενεῖας προελεύσεως ἀναμφιβόλως Βυζαντινῆς ἐγκαθισταμένας εἰς τὴν νῆσον καὶ διακρινόμενας εἰς τὰ γράμματα καὶ τὴν ζωγραφικὴν, ἰδίως τὴν ἀγιογραφίαν. Δυστυχῶς δὲν ἐσώθησαν μέχρις ἡμῶν τὰ ἐπίσημα Ἀρχεῖα τῆς Ζακύνθου τοῦ δεκάτου πέμπτου αἰῶνος, καταστραφέντα περὶ τὰ τέλη τοῦ αἰῶνος, μόνον δὲ ἀπὸ τοῦ 1500 δυνάμεθα νὰ εὕρωμεν ἐπίσημα ἔγγραφα εἰς τὰ σήμερον σωζόμενα Ἀρχεῖα. Ἀλλὰ αὐτὸ τοῦτο τὸ ὄνομα Καίροφύλαξ, (1) τὸ ὁποῖον ἀναμφιβόλως θὰ ἐδόθη εἰς τὴν οἰκογένειαν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀπὸ κάποιον ἐκκλησιαστικὸν τίτλον τὸν ὁποῖον μέλος τι αὐτῆς θὰ εἶχε εἰς τὰ Πατριαρχεῖα, ὅσον καὶ τὸ γεγονὸς ὅτι εἰς διάφορα ἔγγραφα τοῦ Ἀρχιεῖου Ζακύνθου, τὰ ὁποῖα τυχαίως περιέπεσαν εἰς τὴν ἀντίληψίν μου, εὕρισκομεν διάφορα μέλη τῆς οἰκογενεῖας ταύτης μετερχόμενα τὸν διδάσκαλον καὶ ἱερωμένον, ὡς καὶ τὸν ζωγράφον, κατὰ τὴν πληροφορίαν τὴν ὁποίαν μᾶς παρέχει ὁ κ. Ἀχ. Κύρου εἰς τὸ σύγγραμμά του «Οἱ Ἕλληνες τῆς Ἀναγεννήσεως καὶ ὁ Δομνίκος Θεοτοκόπουλος» (σελ. 371), ὅπου γράφει ὅτι «μεταξὺ τῶν ἄλλων Κρητῶν καλλιτεχνῶν οἱ ὁποῖοι εἰργάζοντο ἔξω καὶ ἐξωγράφον εἰς τὴν Ζάκυνθον ἦσαν καὶ οἱ ἀδελφοὶ Καίροφύλα, τοὺς ὁποίους συναντῶμεν ἐκεῖ κατὰ τὸ 1589». Δὲν γνωρίζομεν πόθεν ἠρύσθη ὁ κ. Κύρου τὴν πληροφορίαν ὅτι οἱ ἀδελφοὶ Καίροφύλα προήρχοντο ἀπὸ τὴν Κρήτην, πάντως ἀνήκων καὶ αὐτοὶ εἰς κλάδον τῆς ἰδίας οἰκογενεῖας ἢ ὁποία μετὰ τὴν Ἀλωσιν ἐγκατέλειπε τὴν Βυζαντινὴν πρωτεύουσιν. Ἰσως μάλιστα ὁλόκληρος ἡ οἰκογένεια νὰ κατέφυγεν ἀρχικῶς εἰς τὴν ἐγγύτερον εὕρισκομένην Κρήτην, ὁπόθεν μετ' ὀλίγον μέλη αὐτῆς διηυθύνθησαν εἰς τὴν Ζάκυνθον, ὅπου, ὡς θὰ εἶδομεν, ἀρχομένου τοῦ δεκάτου ἔκτου αἰῶνος διεκρίνοντο εἰς τὰ γράμματα.

Μετὰ τὰ ἀνωτέρω ἀπαραίτητα εἰσαγωγικά, ἐρχόμεθα εἰς τὴν παράθεσιν τῶν ἐπισήμων ἐγγράφων, τῶν ἐξαχθέντων ἀπὸ τὸ Ἀρχεῖον Ζακύνθου, σχετικῶν μέ τοὺς κληρικοὺς, καλλιτέχνας καὶ διδασκάλους τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης τοὺς φέροντας τὸ ὄνομα Καίροφύλαξ.

Ἀπὸ τὰ ἔγγραφα τοῦ συμβολαιογράφου Ζακύνθου Κ. Βουτσανέση (σελ.

(1) Ἀρχικῶς τὸ εὕρισκομεν γραφόμενον μέ τὸν τύπον Κερ οφύλαξ, ἢτοι «φύλαξ τῶν κηρίων», κατόπιν δὲ ἔγινε Καίροφύλαξ, διὰ λόγους δὲ εὐφωνίας μετετράπη εἰς Καίροφύλαν, τὸν τελευταῖον δὲ αὐτὸν τύπον ἠκολούθησε ὁ φίλος συγγραφεὺς κ. Κώστας Καίροφύλας.

27) πληροφορούμεθα ὅτι τὴν 19 Αὐγούστου 1548 ὁ ἱερεὺς Δημήτριος Καιροφύλαξ συνεφώνησε μετὸν Σταμάτιον Μεγαλιώτην ἀνὰ διδάξῃ εἰς τὸ παιδί του Ἀνδρέαν τὰ γράμματα, ἥτοι Ὀκτώηχο, Ψαλτήρι, Ἀπόστολο καὶ γράψιμον ἐντὸς τριῶν ἐτῶν, ἀντὶ ἀμοιβῆς ἑκατὸν ἐβδομήκοντα πέντε ἄσπρων.

Ἀπὸ τὰ ἔγγραφα τοῦ αὐτοῦ συμβολαιογράφου (σελ. 89) πληροφορούμεθα ὅτι τὴν 21 Ὀκτωβρίου 1549 ὁ Νικόλαος Καιροφύλαξ, ἀγνωστος, συνεφώνησε μετὸν Πέτρον Πορφύρην νὰ διδάξῃ τὸν υἱὸν του Νικόλαον ξέψαλμα, Ψαλτήρι, Ἀπόστολον, καὶ γράψιμον ἀντὶ διακοσίων ἄσπρων.

Ἄλλο συμβόλαιον τοῦ αὐτοῦ συμβολαιογράφου (σελ. 172) ἀπὸ 15 Δεκεμβρίου 1550, ἀναγράφει ὅτι ὁ αὐτὸς Νικόλαος Καιροφύλαξ ὑπόσχεται νὰ μάθῃ τὰ δύο παιδιά τοῦ Ραψομανίκη, τὸν μὲν Δημήτριον τὸ γράψιμον, τὸν δὲ Κωνσταντῖνον ἀπὸ μισὸ Ψαλτήρι καὶ Ἀπόστολον, χωρὶς γράψιμον.

Εἰς ἄλλο συμβόλαιον, ἀπὸ 27 Ὀκτωβρίου 1557, εὐρισκόμενον εἰς τὸν φάκελον τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Ζακύνθου ὑπὸ τὸν τίτλον «Συμβολαιογράφοι διάφοροι» (σελ. 348) πληροφορούμεθα ὅτι ὁ κύρ Νοῦτζος Σιγοῦρος συμβάλλεται μετὰ τὸν κύρ Νικόλαον Καιροφύλαν ἀνὰ μαθητεύσῃ τὸ παιδί του, ὀνόματι Δραγανῆος (ὁ κατόπιν Ἅγιος Διονύσιος), χρόνων δέκα, τὰ γράμματα τῆς ἐκκλησίας, ἡγουν Προοιμιῶν, Ὀκτώηχον, Ψαλτήριον, Ἀπόστολον καὶ γράψιμον, νὰ γράφῃ καὶ νὰ διαβάξῃ ἀνεμποδίστως, ὡς ἔθος ἐστὶ τῶν διδασκάλων καὶ νὰ δώσῃ τοῦ διδασκάλου διὰ τὸν κόπον του φλουρία ἑπτὰ κουρέντε...»

Ἀπὸ συμβόλαιον τοῦ συμβολαιογράφου Ἀ. Λογοθέτη (σελ. 323) πληροφορούμεθα ὅτι τὴν 13 Δεκεμβρίου 1574 ἡ Φράγκω, συμβία τοῦ Ἀναστασίου Ψυχωτῆ, συνεφώνησε μετὰ τὸν ἱερέα Νικόλαον Καιροφύλαν καὶ τοῦ ἔδωκε εἰς πᾶν τῶμα ἓνα χωράφι πινακίων 4, εἰς τοποθεσίαν λεγομένην Λιβάδι.

Τέλος ἀπὸ συμβόλαιον τοῦ συμβολαιογράφου Δ. Ρωμανοῦ, (σελ. 81) πληροφορούμεθα ὅτι ὁ ἱερεὺς Ἰωάννης Καιροφύλας συνεφώνησε τὴν 13 Δεκεμβρίου 1594 νὰ μάθῃ τὸν Γεώργιον Πέτρου Καιροφύλαν ἐντὸς πέντε χρόνων τὴν ἀγιογραφίαν, ἀντὶ πέντε χρυσῶν τσεκίνων. Ὁ Ἰωάννης Καιροφύλας εἶναι ἀναμφιβόλως ὁ εἰς τῶν δύο ζωγράφων ἀδελφῶν Καιροφύλα περὶ τῶν ὁποίων ὁμιλεῖ ὁ κ. Ἀχ. Κύρου, ὡς εἶδομεν ἀνωτέρω.

Τὰς ἀνωτέρω πληροφορίας συνελέξαμεν κατὰ τὰς ἐρεῦνας μας ὅταν διηυθύναμεν τὰ Ἀρχεῖα Ζακύνθου, μία δὲ εἰδικὴ εὐρυτέρα ἐρευνα θὰ ἀπεκάλυπτε ἀναμφιβόλως καὶ ἄλλα μέλη τῆς οἰκογενείας Καιροφύλακος ἢ Καιροφύλα ἀσχοληθέντα εἰς τὰ γράμματα καὶ τὴν ζωγραφικὴν καὶ θὰ ἐδείκνυε ὅτι ὁ ἀγαπητὸς φίλος κ. Κώστας Καιροφύλας, ὁ ὁποῖος ἀφιέρωσε τὴν ζωὴν του εἰς τὰ γράμματα, συνεχίζει μίαν οἰκογενειακὴν παράδοσιν ἀρχαίων αἰώνων.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ Χ. ΖΩΗΣ

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΣΥΝΤΟΜΕΥΟΜΕΝΩΝ ΛΕΞΕΩΝ

A N	Ἀθηναϊκὰ Νέα (ἐφημερίς)
B	Ἐλεῦθερον Βῆμα (ἐφημερίς)
E	Ἐλπίς (ἐφημερίς Ζακύνθου)
E B	Ἐβδομὰς (περιοδικόν)
E E K	Εἰκονογραφημένος «Ἐθνικὸς Κῆρυξ Ν. Ὑδρῆς»
E Θ	Ἐθνος (ἐφημερίς)
E Λ	Ἑλληνικὰ (περιοδικόν)
E Π T	Ἐπτάνησος (ἐφημερίς Ζακύνθου)
E Σ	Ἑστία (ἐφημερίς)
E T	Ἐλευθερος Τύπος (ἐφημερίς)
E Φ	Ἑλληνικὰ Φύλλα (περιοδικόν)
H M E	Ἡμερολόγιον τῆς Μεγάλης Ἑλλάδος
H Σ	Ἡμερολόγιον Σκόκου
H T	Ἡμερήσιος Τύπος (ἐφημερίς)
Θ	Θεατὴς (περιοδικόν)
I A	Ἰόνιος Ἀνθολογία (περιοδικόν)
K E B	Κυριακὴ Ἐλευθέρου Βήματος (περιοδικόν)
Λ	Ἐλευθερος Λόγος (ἐφημερίς)
M	Μοῦσαι (περιοδικόν Ζακύνθου)
M H	Μικρασιατικὸν Ἡμερολόγιον Σάμου.
M Π	Μπουκέτο (περιοδικόν)
M S	Messenger d' Athènes
N Γ	Νεοελληνικὰ Γράμματα (περιοδικόν)
N E	Νέα Ἑστία (περιοδικόν)
O	Οἰκογένεια (περιοδικόν)
Π	Πινακοθήκη (περιοδικόν)
Π A N	Παναθηναία (περιοδικόν)
Π E E	Περιοδικὸν Μεγάλης Ἑλληνικῆς Ἐγκυκλοπαιδείας
Π Φ E	Παγκόσμιος Φιλολογικὴ Ἐγκυκλοπαιδεία (ἐκδόσις «Ἀνεξαοτήτου»)
T T	Τίς - Τάξ (περιοδικόν)

Α'

ΕΡΓΑ ΕΚΔΟΘΕΝΤΑ ΕΙΣ ΙΔΙΟΝ ΤΟΜΟΝ

- 1.—'Ιστορία τῶν Ἀθηνῶν ὑπὸ τοὺς Βυζαντινοὺς καὶ τοὺς Φράγκους (330—1456).—'Αθῆναι 1933.
- 2.—Les Vlasto. Une famille Patricienne Cretoise.—Paris 1932.
- 3.—Παῦλος Καλλιγᾶς. Ὁ βίος καὶ τὸ ἔργον του.—'Αθῆναι 1937.
- 4.—'Η Ζάκυνθος καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπανάστασις—Κέρκυρα 1938.
- 5.—'Ιστορικαὶ σελίδες Τήνου.—Φραγκοκρατία - Βενετοκρατία - Τουρκοκρατία (1207—1821).—'Αθῆναι, 1930.
- 6.—Le Vatican contre la Turquie.—Bessarion et Pie II.—Paris.
- 7.—La Grecia e l'Italia nel Risorgimento italiano. Con prefazione di F. Ruffini.—Firenze 1919.
- 8.—Amedeo VI di Savoia nell'Impero Bizantino.—Roma 1926.
- 9.—L'Ellenismo nell'Asia Minore.—Roma 1919.
- 10.—Τί ὀφείλει στὴν Ἑλλάδα ἡ Ἰταλία—'Αθῆναι.
- 11.—Τὸ Γαλλικὸν Δουκάτον τῶν Ἀθηνῶν —'Αθῆναι 1933.
- 12.—Μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως—'Αθῆναι 1933.
- 13.—'Ιστορικαὶ σελίδες Ζακύνθου.—'Αθῆναι 1937.
- 14.—Αὐστριακὴ κατασκοπεία κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπανάστασιν —'Αθῆναι 1931.
- 15.—Ὁ μισελληνισμὸς τοῦ Μέτερνιχ.—'Αθῆναι 1917.
- 16.—Ὁ ἄγνωστος Σολωμός.—'Αθῆναι, 1927.
- 17.—Σολωμοῦ, Ἀνέκδοτα ἔργα.—'Αθῆναι 1927. (Τοῦ ἔργου τούτου ἔγινε β'. ἔκδοσις μετὰ προσθήκης καὶ ἄλλων ἀνεκδότων ἔργων τοῦ Σολωμοῦ.)
- 18.—Σολωμοῦ, Ποιήματα. Πρόλογος καὶ σημειώματα Κώστα Καιροφύλα.—'Αθῆναι, 1938.
- 19.—'Αρ. Βαλαωρίτη, Ἔργα. Πρόλογος καὶ σημειώματα Κώστα Καιροφύλα. Τόμοι 2.—'Αθῆναι 1938.
- 20.—Βασιλεὺς Γεώργιος Α'. καὶ Ἀριστ. Βαλαωρίτης (ἀνέκδοτοι ἐπιστολαὶ) —'Αθῆναι 1938.

- 21.—Σόρβολος καὶ Μωάμεθ. Μεταφορὰ πλοίων διὰ ξηρᾶς. ('Ανατύπωσις ἀπὸ τὴν «Ἐπετηρίδα Βυζαντινῶν Σπουδῶν», τόμος Ζ'.)
- 22.—Τὰ νεανικὰ χρόνια τοῦ Καποδίστρια.—'Αλεξάνδρεια 1936. Ἐκδοσις «Ἐρεῦνης».
- 23.—Ὁ Γολγοθᾶς τοῦ Καποδίστρια—'Αλεξάνδρεια 1928.
- 24.—Ὁ Καποδίστριας καὶ οἱ Γάλλοι περιηγηταί. ('Ανατύπωσις ἀπὸ τὸν «Φιλολογικὸν Νέον Κόσμον»)—'Αθῆναι 1935.
- 25.—Ὁ Φόσκολος καὶ ἡ Ἑλλάς ('Απὸ τὸ ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ Λιβόρνου Ἀρχεῖον του) —'Αθῆναι 1935.
- 26.—Καποδίστριας καὶ Φόσκολος. ('Ανατύπωσις ἀπὸ τὸ HME 1929).
- 27.—L'ame Grecque d'Ugo Foscolo.—Athènes 1935.
- 28.—Voltaire Philhellène.—Athènes 1929.
- 29.—Moréas en Grèce.—Athènes 1933.
- 30.—Eleftherios Venizelos, his life and work, by C. Kerofilas, with an introduction by M. Take Jonesko, translated by Beatrice Barstow.—London, John Murray, 1915. (Τοῦ ἔργου τούτου ἔγινε καὶ ἄλλη ἀγγλικὴ ἔκδοσις ὑπὸ τοῦ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ ἀμερικανοῦ ἐκδότου E. Dutton).
- 31.—Un homme d'Etat.—E. Venizelos, sa vie, son oeuvre. Preface de M. T. Jonesko.—Paris 1915. ('Η γαλλικὴ ἔκδοσις εἶχεν ἤδη τυπωθῇ τὸν Ἰούλιον 1914, ἀλλ' ἀνεβλήθη ἡ ἔκδοσις τὸ 1915, λόγῳ τῆς κηρύξεως τοῦ πολέμου).
- 32.—'Ε. Βενιζέλος, ἡ ζωὴ του, τὸ ἔργον του. Μετὰ προλόγου Τάκε Ἰονέσκο. (Μετεφράσθη ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ πρωτοτύπου ὑπὸ τοῦ συγγραφέως).—'Αθῆναι 1914.
- 33.—Τὸ μυστικὸν τοῦ Βενιζέλου—Νέα Ὑόρκη 1920.
- 34.—Βενιζέλος καὶ Ματσίνη. (Συγκριτικὴ ἱστορικὴ μελέτη)—'Αθῆναι.
- 35.—Ὁ Ἀλῆ πασᾶς ὅπως τὸν εἶδον οἱ περιηγηταί.—'Αθῆναι 1934.
- 36.—Κ. Γεράκης, ὁ Κεφαλωνίτης κυβερνήτης τοῦ Σιάμ.—'Αθῆναι 1932.
- 37.—Τὸ μυθιστόρημα τοῦ Καπετὰν Κεφαλᾶ. ('Εδημοσιεύθη καὶ εἰς τὸ περιοδικὸν «Νέα Ἑστία» καὶ ἐν περιλήψει γαλλιστὶ εἰς τὸν «Messenger d'Athènes»)—'Αθῆναι, 1929.
- 38.—Ὁ Θεοβάντες εἰς τὴν Ἑλλάδα. ('Ανατύπωσις ἀπὸ τὸ HME 1927).
- 39.—Ὁ Ναπολέων καὶ ἡ Ἑλλάς. ('Ανατύπωσις ἀπὸ τὸ HME 1928) ('Εδημοσιεύθη καὶ γαλλιστὶ με παραλλαγὰς εἰς τὸ περιοδικὸν «Les Études Franco-Grecques» τῶν Παρισίων εἰς τεύχη ἀπὸ τοῦ Ἰουνίου 1919 κ. ἐ.)
- 40.—'Η Ζάκυνθος ὅπως τὴν εἶδον οἱ περιηγηταί. Ἀνατύπωσις ἀπὸ τὸ HME 1930, 1932 καὶ 1936).
- 41.—Οἱ Ἕλληνες τοῦ Εἰκοσιένα. ('Ανατύπωσις ἀπὸ τὸ HME 1931).
- 42.—Ὁ Δάντης εἰς τὴν Ἑλλάδα. ('Ανατύπωσις ἀπὸ τὸ HME 1933).
- 43.—Οἱ πρόδρομοι τῆς Ἑλληνικῆς Ἀναγεννήσεως εἰς τὴν Ἰταλίαν ('Ανατύπωσις ἀπὸ τὸ HME 1934—35).

44. — Ἡ πρώτη ἐφημερίς τῆς Ζακύνθου. Ἡ πολιτική καὶ κοινωνική ζωὴ τῆς νήσου κατὰ τὰ ἔτη 1812—1814 (Ἀνατύπωσις ἀπὸ τὸν «Φιλολογικὸν Νέον Κόσμον»). — Ἀθῆναι 1935.
45. — «Τὸ Τσάκωμα τοῦ Ἀη Ρόκου καὶ τοῦ Ἀη Θωμᾶ» τοῦ Δ. Γουζέλη, με πρόλογον καὶ σημειώσεις (Ἀνατύπωσις ἀπὸ τὸν «Φιλολογικὸν Νέον Κόσμον»). — Ἀθῆναι 1934.
46. — Μία Ζακυνθινὴ Ἡθογραφία — Ἡ «Κακάβα» τοῦ Ν. Καρατζᾶ (Ἀνατύπωσις ἀπὸ τὸν «Φιλολογικὸν Νέον Κόσμον»). — Ἀθῆναι 1935.
47. — Ἱστορικὰ σημειώματα περὶ Ἀρτης. (Ἀνατύπωσις ἀπὸ τὰ «Ἡπειρωτικὰ Χρονικά» 1929.)
48. — Οἱ Ἀλχημισταί. — Ἀθῆναι 1933.
49. — Οἱ σκλάβοι Χῖοι εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ ἡ καταστροφὴ τῆς Χίου (1822). — Ἀθῆναι 1935.
50. — Αἱ τραγικώτεροι δίκαι τοῦ κόσμου. — Ἀθῆναι 1932.
51. — Οἱ βασιλεῖς τῶν κακούργων τοῦ κόσμου μετὰ 100 εἰκόνων. — Ἀθῆναι.
52. — Χίμαιρα (μυθιστόρημα) — Ἀθῆναι 1903.
53. — Παρισινοὶ περίπατοι. Μετὰ πολλὰς εἰκόνας. — Ἀθῆναι.
54. — Ἑγκληματολογία. — Ἀθῆναι.
55. — Τὰ ἐγκλήματα τῶν ζώων. — Ἀθῆναι.
56. — Δακτυλοσκοπία. — Ἀθῆναι.
57. — Διαπρεπεῖς γυναῖκες. Ἡ Ὀμηρικὴ Ἑλένη. — Ζάκυνθος 1898.
58. — L'aide grecque aux Italiens en guerre pour leur liberté. — (Extrait de «l'Hellenisme Contemporain» 1937).
59. — Ἰωάννης Βούλτσος. Βιογραφικὸν σχεδιάσμα.
60. — W. Miller, Ἱστορία τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. (1821—1921) Μετάφρασις ἐκ τῆς Ἀγγλικῆς ὑπὸ Κ. Καιροφύλα. — Ἀθῆναι 1924.
61. — Δάντου, Θεία Κωμωδία. Μετάφρασις μετὰ σχολίων εἰς 3 τόμους. Ἐκδοσις «Ἀγκύρας». — Ἀθῆναι. (Ἐξαντληθείσης τῆς πρώτης ἐγίνε καὶ δευτέρα ἐκδοσις).
62. — G. D' Annunzio, Ἡ Ροδοδάφνη. (ἔμμετρος μετάφρ.) — Ἀθῆναι 1902.
63. — «Ὁ γυρισμὸς τοῦ Ὀδυσσεύς», τοῦ G. Pascoli. Ἐμμετρος μετάφρασις. — Ἀθῆναι 1936.
64. — Λ. Στεκκέττη, Τραγούδια. Ἐμμετρος μετάφρασις — Ἀθῆναι 1899.
65. — Π. Μασκάνη, Καβαλλερία Ρουστικάννα. Ἐμμετρος μετάφρασις — Ἀθῆναι 1900.
66. — Ὁ βαρβιτοποιὸς τῆς Κρεμώνης. Δράμα τοῦ Φ. Κοππέ. (μετάφρασις) — Ζάκυνθος 1900.
67. — Ἰουλίου Κρότσε, Οἱ ἐξυπνότατες πονηρίαι τοῦ Μπερτόλδου. Μετάφρασις μετὰ προλόγου Κ. Καιροφύλα. — Ἀθῆναι 1923.

B'

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

1.

ΑΘΗΝΑΙ

68. — Τὸ Πανεπιστήμιον τῶν Ἀθηνῶν πρὸ δεκαῆξ αἰώνων. — ΑΝ 2)10)1931.
69. — Οἱ φοιτηταὶ τῶν Ἀθηνῶν πρὸ δεκαῆξ αἰώνων. — ΑΝ 3)10)1931.
70. — Ἡ λιθοβόλησις τοῦ Χασέ εἰς Ἀθήνας — ΕΣ 26)8)1927.
71. — Ἐνῶ αἱ Ἀθῆναι καταρρέουσιν. — Ε.Ε.Κ. 1924 Σεπτέμβριος.
72. — Χαλκοκονδύλης, ὁ τελευταῖος Ἀθηναῖος ἱστορικός. — ΕΣ 23)3)1922.
73. — Ὁ ἀρχαῖος καὶ ὁ νέος Ἰουλιανὸς εἰς τὰς Ἀθήνας. — Ο, ΣΤ'. σ.644.
74. — Οἱ Καταλάνοι εἰς Ἀθήνας. — ΕΣ 1)8)1927.
75. — Καταλανικαὶ Ἀθῆναι. — ΕΣ 28)3)1928.
76. — Φραγκικαὶ Ἀθῆναι. — ΑΝ 18)7)1931.
77. — Ἡ τελευταία δούκισσα τῶν Ἀθηνῶν, Ἐνας ἐγκληματικὸς ἔρωτας. — HT 27)11)1928.
78. — Αἱ Ἀθῆναι εἰς χεῖρας τῶν πειρατῶν. Ἡ ἄσβυστος κανδήλα τῆς Ἀθηνώτισσας. — HT 26)11)1928.
79. — Ὁ Μωάμεθ Β'. εἰς Ἀθήνας. Τὸ τζαμί τοῦ Παρθενῶνος. — HT 28)11)1928.
80. — Ἡ Ἀκρόπολις Τουρκικῇ. — ΜΠ, Θ'. 1444, 1472, 1511.
81. — Ἡ ὥραία Ὀδαλίσκη ποὺ ἔσωσε τὰς Ἀθήνας. — Θ.
82. — Ὁ βομβαρδισμὸς τοῦ Παρθενῶνος ἀπὸ τὸν Μοροζίνη τὸ 1687. — ET 3)10)1923.
83. — Τὸ λάβωμα τοῦ Παρθενῶνος ἀπὸ τὸν Μοροζίνη. — ΕΣ 16)9)1926.
84. — Τὸ φανάρι τοῦ Διογένη. — ΑΝ 11)7)1931.
85. — Αἱ Ἀθῆναι πρὸ τῆς Ἐπαναστάσεως. — ΜΠ, Θ'. 224.
86. — Αἱ Ἀθῆναι τὸ 1813. — ΕΣ 16)12)1928.
87. — Αἱ Ἀθῆναι κατὰ τὸ 1817. — ΝΕ Α'. σ. 274.
88. — Οἱ Ἀγγλοὶ ἐν Ἀθήναις πρὸ τοῦ 1821. — ΕΣ 8)10)1926.
89. — Χάρντυ καὶ Ἑλγιν. — ΕΣ 3)2)1928.
90. — Αἱ Ἀθῆναι τὸ 1824. — ΕΣ 20)6)1928.
91. — Τὰ βάσανα τοῦ Ἐρεχθεῖου τὸ 1827. — ΕΣ 14)2)1927.
92. — Ἡ ὥραία Τζένη, ἡ φίλη τῆς Δουκίσσης τῆς Πλακεντίας. Θ.
93. — Τὸ τέλος τῆς «Ὁραίας Τζένης». — ΕΣ 22)3)1927.
94. — Ἡ ἐκατονταετηρίς τοῦ Δήμου Ἀθηνῶν. Ἐκατὸν χρόνια ἐλευθερίας. — ΕΒ, ΣΤ'. σ. 1375 καὶ 1484.
95. — Αἱ Ἀθῆναι πρὸ ἑνὸς αἰῶνος. Τὸ «Χωριὸ τοῦ Βασιλῆα». — HT 12)12)1928.

- 96.—Αἱ 'Αθῆναι πρὸ ἐνὸς αἰῶνος.—AN 16)8)1931.
 97.—Πῶς ἦσαν αἱ 'Αθῆναι πρὸ ἐνὸς αἰῶνος.—AN 9)10)1931.
 98.—Αἱ μικραὶ 'Αθῆναι πρὸ ἐνὸς αἰῶνος.—ΕΣ 8)9)1928.
 99.—Περιγραφή τῶν 'Αθηνῶν τοῦ 1836.—ΕΣ 16)12)1926.
 100.—Πῶς αἱ 'Αθῆναι ἔγιναν πρωτεύουσα τοῦ 'Ελληνικοῦ Βασιλείου.—HT 11)12)1928.
 101.—Τὰ παλαιὰ ξενοδοχεῖα τῶν 'Αθηνῶν. Ο, Ε'. σ. 741.
 102.—Αἱ 'Αθῆναι πρὸ 60 ἐτῶν.—AN 10)8)1931.
 103.—Αἱ ρεκλάμαι τοῦ παρελθόντος ἐν 'Αθήναις.—ΕΣ 11—14)6)1928.
 104.—Παράδοξοι ἀθηναῖκαὶ ἀγγελίαι.—ΕΣ 7)6)1928.
 105.—Νέαι 'Αθῆναι (ἐξ ἀφορμῆς τοῦ βιβλίου τοῦ Oct. Merlier) —NE. Ζ'. σ. 643.
 106.—'Η σημερινὴ ἀρχιτεκτονικὴ τῆς πόλεως 'Αθηνῶν.—NE, Η' σ. 1114.
 107.—Τὸ Βυζαντινὸν Μουσεῖον 'Αθηνῶν.—ΕΘ 23)10)1925.
 108.—'Η ἱστορία τοῦ 'Εθνικοῦ Πανεπιστημίου.—ΕΣ 11)5)1928.
 109.—'Η ἱστορία τοῦ 'Ωδείου 'Αθηνῶν.—ΕΣ 29)5)1928.
 110.—'Η ἱστορία τῆς Πλατείας τοῦ Συντάγματος.—ΕΒ, Ζ'. 379.
 111.—Διατὶ αἱ ἀνασκαφαὶ τῶν 'Αθηνῶν εἶναι ἄγονοι;—AN 5)8)1931.
 112.—Les vieilles Académies d'Athènes.—MS 9 Αὐγούστου 1936.
 113.—Touristes du moyen âge à Athènes.—MS 31)8)1934.
 114.—La grande pitié d'Athènes au 12e siècle.—MS 22)10)1934.
 115.—Athènes sous les Catalans.—MS 15)7)1933.
 116.—Un général Suedois en Grèce avec Morosini.—MS 22)9)1934.
 117.—La destruction du Parthénon.—MS 15)7)1938.
 118.—La dévastation d'Athènes.—MS 16)7)1938.
 119.—L'enseignement à Athènes au XVIIe siècle.—MS 6)6)1938.
 120.—Kaissariani, le fameux monastère.—MS 10)11)1938.
 121.—Le miel de l'Hymette et l'olivier d'Athéna il y a un siècle et demi.—MS 19, 26)9)1937.
 122.—Athènes en 1765 vue par un Anglais.—MS 12)9)1937.
 123.—Athènes a la veille des guerres d'indépendance, peinte par un Anglais.—MS 8 et 9)9)1935.
 124.—Athènes en 1765 vue par un Anglais.—MS 12)9)1937.
 125.—Dans Athènes en ruines (impressions d'un officier français en 1828).—MS 26)8)1937.
 126.—Athènes il y a cent ans. A la recherche d'un bourreau.—MS. 27)5)1938.
 127.—La vie à Athènes il y a un siècle. Notes d'un Anglais.—MS 4)2)1937.
 128.—Les postes Grecques il y a cent ans.—MS 22)7)1935.
 129.—Quand la vie n'était pas chère à Athènes (1824).—MS 8)8)1937.
 130.—Un théâtre à Athènes il y a cent ans.—MS 23)6)1935.
 131.—Une école à Athènes il y a cent ans.—MS 5)12)1935.
 132.—La fondation de la Société archéologique d'Athènes.—MS 26)3)1934.
 133.—Le centenaire de l'Université d'Athènes.—MS 16-19)4)1937.
 134.—Le centenaire du Conseil d'Etat.—MS 28)10)1935.
 135.—Un siècle d'histoire d'Athènes. I. L'Arsakeion.—MS 4)3)1934.

- 136.—Un siècle d'histoire d'Athènes. II. La Société Archéologique.—MS 26)2)1934.
 137.—Un siècle d'histoire d'Athènes. III. L'Odéon.—MS 14)3)1934.
 138.—Un siècle d'histoire d'Athènes. IV. L'Académie.—MS 15)4)1934.
 139.—Un siècle d'histoire d'Athènes. V. L'Université.—MS 11)5)1934.
 140.—Un siècle d'histoire d'Athènes. VI. Le Polytechnion (dans son Centenaire).—MS 15)1)37.
 141.—L'Arsakeion (dans son Centenaire).—MS 29)10)1936.
 142.—La Banque Nationale de Grèce.—MS 7)10)1936.
 143.—L'Ecole Hill à Athènes et ses services aux lettres grecques.—MS 7-9)7)1938.
 144.—Athènes il y a 80 ans.—MS 31)5)1934.
 145.—Comment Athènes a grandi.—MS 2)12)1933.
 146.—Distractions Athéniennes d'antan.—MS 4)10)1935.
 147.—Les premières courses de chevaux à Athènes.—MS 24)2)1934.
 148.—Athènes d'autrefois.—La rentrée en ville en 1851.—MS 29)10)1934.
 149.—Le Pirée lieu de villégiature (1872).—MS 31)7)1937.
 150.—Les premiers pas du nouveau Phalère.—MS 26)8)1937.
 151.—La revolte du rot à Athènes.—MS 30)6)1934.
 152.—Athènes d'Antan.—Communications dangereuses.—MS 21)6)1936.
 153.—Comment Kapnikaréa fut sauvée de la demolition.—MS 29)11)1936.
 154.—Archéologues déménageurs.—MS 25-28)11)1937.

2.

ΖΑΚΥΝΘΟΣ

- 155.—'Ο μυστηριώδης ἡγεμὼν τῆς Ζακύνθου.—ΕΠΤ 1934.
 156.—Οἱ Κουρσάροι τῆς Ζακύνθου.—ΜΠ. Θ' σ. 1552.
 157.—'Ενα πειρατικὸν δράμα εἰς τὴν Ζάκυνθον.—Ο, Ε σ. 652.
 158.—Βαρθολομαῖος Βολτέρρας, Ἑλλήν στρατηγὸς τῆς Φλωρεντίας.—ΕΣ 1)8)1926.
 159.—Ζακύνθιος στρατηγὸς εἰς Φλωρεντίαν.—ΕΠΤ 1934.
 160.—Φίλιππος Καρρέρ, ἐκδότης τῆς «'Ερῳφίλης».—ΕΠΤ 1934.
 161.—Ματθαῖος Κοσμᾶς εἰς τὸ Κολλέγιον Ρώμης.—ΕΠΤ 1934.
 162.—Μάρκος Δεφαράνας καὶ «ἡ ἱστορία τῆς Σουσάννας».—ΕΠΤ 1934.
 163.—Μάρκος Δεφαράνας, ὁ Ζακύνθιος ποιητὴς τῆς «'Ιστορίας τῆς Σουσάννας».—ΙΑ Ὀκτώβριος 1936.
 164.—'Ιωάννης Δημισιάνας καὶ τὸ 'Ελληνικὸν Κολλέγιον Ρώμης.—ΕΠΤ 1934.
 165.—'Ιστορικὰ σημειώματα περὶ Ζακύνθου ἀπὸ τὰ Βενετικὰ Ἀρχεῖα.—ΙΑ, Δεκεμβ. 1932, Μάρτιος καὶ Ἀπρίλιος 1933.
 166.—'Ιστορικὰ σημειώματα Ζακύνθου.—ΙΑ, Μάιος, Δεκέμβριος 1936.
 167.—'Η Ζάκυνθος κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 12' αἰῶνος.—ΙΑ, Δεκέμβριος 1933 καὶ Φεβρουάριος καὶ 'Ιούνιος 1934.
 168.—'Η Ζάκυνθος κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 12' αἰῶνος.—ΙΑ, 'Ιούλιος 1933.

169. — Ἡ Ζάκυνθος κατὰ τὸ 1760. Ἐκθεσις τοῦ Βενετοῦ Προβλεπτοῦ Φ. Γριμάνη. — ΙΑ. Ἰούνιος 1932.
170. — Ἡ Ζάκυνθος κατὰ τοὺς Βενετοὺς Προνοητάς. — ΙΑ. Φεβρουάριος καὶ Ἰούνιος 1935.
171. — Ὁ Ζακύνθιος Βασιλόπουλος εἰς "Ἅγιον" Ὄρος. — Μ 30)1)1931.
172. — Ὁ Ζακύνθιος Βασιλόπουλος εἰς "Ἅγιον" Ὄρος. — ΕΠΤ 1934.
173. — Αἱ ἐκκλησίαι τῆς Παναγίας ἐν Ζακύνθῳ κατὰ τὸν ΙΗ'. αἰῶνα. Μ. 22)11)1930.
174. — Δημήτριος Νομικὸς καὶ Βενετία. — ΕΠΤ 1934.
175. — Μία θεομηνία εἰς Ζάκυνθον τὸ 1748. — ΕΣ 14)11)1928.
176. — Διάφορα ἱστορικὰ σημειώματα περὶ Ζακύνθου. — ΕΠΤ 1934.
177. — Ὁ Δελὴ Κωνσταντῆς, ἄγνωστος ἥρωας. — ΑΝ 30)9)1931.
178. — Ἡ Ζάκυνθος ὑπὸ τοὺς Γάλλους. — ΕΠΤ 1934.
179. — Μαρτελᾶος καὶ Ποπολάροι. — ΕΠΤ 1934.
180. — Ἀφεντάδες καὶ ποπολάροι εἰς τὴν Ζάκυνθον. — ΕΣ 15)11)1927.
181. — Ἀπεσταλμένοι τοῦ Ναπολέοντος εἰς Ζάκυνθον. — ΕΠΤ 1934.
182. — Φραγκίσκος Ρώμας καὶ τὸ προξενεῖον τῶν Τουρκομεριτῶν εἰς Ζάκυνθον. — ΙΑ Μάιος 1936.
183. Μαίτλανδ, ὁ μισέλλην "Ἀγγλος — ΑΝ 2)8)1931.
184. — Μέτληας, ὁ ἐχθρὸς τῆς Ἑλλην. Ἐπαναστάσεως. — ΝΕ, Η' σ. 1261.
185. — Τὸ ἄγαλμα τοῦ Μαίτλανδ ἐν Ζακύνθῳ. — ΙΑ. Αὐγούστος 1935.
186. — Τὸ δράμα τοῦ Ὑψόλιθου καὶ ὁ μισελληνισμὸς τῆς Ἀγγλίας. — (Ἐφημερὶς «Πρόδοξ» Ζακύνθου, Δεκέμβριος 1933). εἰς σειρὰν φύλλων.
187. — Τὸ Λύκειον Ζακύνθου, κατὰ τὸ 1815. — ΙΑ Ἰούνιος 1938.
188. — Ὁ σεισμὸς τῆς Ζακύνθου τὸ 1820. — ΕΠΤ 1934.
189. — Ἡ Ζάκυνθος κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς Ἐπαναστάσεως. — ΕΠΤ 1934.
190. — Ἡ Ζάκυνθος κατὰ τὸ 1825. — ΕΠΤ 1934.
191. — Ἡ Ζάκυνθος κατὰ τὸ 1831. — ΙΑ. Σεπτέμβριος 1932.
192. — Ὁ σεισμὸς τοῦ 1840 εἰς Ζάκυνθον. — ΙΑ Ἰούνιος 1938.
193. — Ἡ Ζάκυνθος κατὰ τὸν Ἀλ. Μπουσσόν. — ΕΣ 3, 8)1)1930.
194. — Ἡ Ζάκυνθος κατὰ τὸ 1841. — ΕΠΤ 1934.
195. — Ἐκθέσεις καὶ ἐντυπώσεις περιηγητῶν. — ΕΠΤ 1934.
196. — Λομβάρδος καὶ Βοῦλτσος. Διπλωματικαὶ ἐνέργειαι εἰς Ἰταλίαν. — Ἐφημερὶς «Πρόδοξ» Ζακύνθου 11 καὶ 18)11)34.
197. — Ἡ πατριωτικὴ δρᾶσις τοῦ Ἰωάννου Λούντζη. — ΕΠΤ. 1934.
198. — Αἱ Ἰονικαὶ Ὠδαὶ τοῦ Wright — ΕΠΤ 1934.
199. — Ἡ τυπογραφία ἐν Ζακύνθῳ. — Ε 10 καὶ 17 Μαΐου 1898.
200. — Σεισμὸς εἰς τὰς Στροφάδας. — ΙΑ Μάιος 1936.
201. — Σεισμὸς εἰς τὰς Στροφάδας. — ΕΠΤ 1934.
202. — Ἡ παλῆ Ζάκυνθος. — Ἐφημερὶς «Ζάκυνθος» Σικάγου 1932 ἀρ. 7.
203. — Ζακυνθινὰ ἀναμνήσεις. Ἡ Πλατεία. — ΕΤ.
204. — Ἡ Πλατεία τῆς Ζακύνθου. — ΕΘ 17)9)1925.
205. — Γκιόστρα καὶ πετροπόλεμος εἰς τὴν Ζάκυνθον. — ΕΣ 19)10)1928.
206. — Γκιόστρα καὶ πετροπόλεμος. — ΕΠΤ 1934.
207. — Τὸ «Γέττο» τῆς Ζακύνθου. — ΕΣ 9)12)1927.
208. — Ἡ «Κουλούρα». Παλῆ Χριστούγεννα εἰς τὴν Ζάκυνθον. ΕΣ 24)12)1927.
209. — Τὰ Κάλαντα εἰς τὴν Ζάκυνθον. — ΕΣ 31)12)1928.
210. — Ζακυνθινὰ Κάλαντα (ἀνέκδοτον ποίημα) — ΚΕΒ ἀρ. 56.

211. — Κάλαντα καὶ Πρωτοχρονιὰ εἰς τὴν Ζάκυνθον. ΕΣ 31)12)1926.
212. — Τὸ παλῆ Καρναβάλι τῆς Ζακύνθου. — ΕΣ 20)2)1928.
213. — Ἡ Μεγάλῃ Ἑβδομάς εἰς Ζάκυνθον. — ΕΣ 13)4)1928.
214. — Ἀναμνήσεις ἀπὸ τὸ Πάσχα τῆς Ζακύνθου. — ΕΠΤ 13)4)1933.
215. — Παλαιαὶ ἐκλογαὶ εἰς τὴν Ζάκυνθον. — ΕΣ 10)11)1926.
216. — Αἱ παλαιαὶ ἐκλογαὶ ἐν Ζακύνθῳ. — ΕΣ 5)8)1928.
217. — Ἡ «Ἐπίδειξη». Ἐκλογικὰ ἔθνη τοῦ παρελθόντος ἐν Ζακύνθῳ. — ΕΣ 16)11)1926.
218. — Ἡ «Ἐπίδειξη» Πολιτικὰ ἔθνη Ζακύνθου ἄλλοτε. ΕΣ 10)8)1929.
219. — Ἡ Λομπαρδολατρεία εἰς τὴν Ζάκυνθον. — ΕΣ 8)11)1928.
220. — Λογογραφία Ζακύνθου — Παροιμίαι καὶ παροιμιώδεις φράσεις. — Ε 16 Αὐγούστου — 16 Ὁβρίου 1898.
221. — Ὁ «Βασιλικὸς» τοῦ Μάτση. — ΕΣ 24)3)1927.
222. — Ὁ «Χάσης» Ζακυνθινὴ ἡθογραφία. — ΕΣ 7)12)1927.
223. — Τὸ Βρεφοκομεῖον Ζακύνθου. — Ε 20)1)1902.
224. — Τὸ σπῆτι τοῦ Κομούτου εἰς Ζάκυνθον. — ΕΘ 13)9)1925.
225. — Ὁ κίνδυνος τῶν καλλιτεχνικῶν καὶ ἱστορικῶν μνημείων Ζακύνθου. — ΕΘ 9)11)1925.
226. — Ἔργα τέχνης εἰς τὴν Ζάκυνθον. ΕΘ. 15)9)1925.
227. — Τὰ παλαιὰ ἀρχοντόσπιτα τῆς Ζακύνθου. — ΕΣ 22)11)1926.
228. — Τὸ θῦμα τῆς θρησκείας. Ἐρεῖς Ἑβραίων καὶ Χριστιανῶν ἐν Ζακύνθῳ τὸ 1600. — ΗΤ 30)11)1928.
229. — Ἀγριον δρᾶμα τιμῆς εἰς τὴν Ζάκυνθον. — Ο, Ε'. 1081.
230. — Τὸ κάρφωμα τοῦ πεθαμένου. Ἱστορικὸν ἐπεισόδιον Ζακύνθου. — Θ, 23)12)1930.
231. — Ἡ τρελλὴ μάνα. (Ἱστορικὸν γεγονός Ζακύνθου). — ΜΠ. Θ' σ. 922.
232. — Τρελλὴ μητέρα. (Ἱστορικὸν διήγημα). — ΗΣ ἔτος 1898.
233. — Ἡ ἐκδίκησις τοῦ Ἀρχοντα Ἀλαμάνου. — ΜΠ, Γ' σ. 559.
234. — Ὁ παπᾶ Καντούνης. — ΕΣ 13)12)1928.
235. — Ὁ παπᾶ Καντούνης. — ΕΠΤ 1934.
236. — Μία ἐπιστολὴ τοῦ Ἀρ. Βαλαωρίτου πρὸς τὸν Π. Χιώτην. — ΕΣ 26)9)1926.
237. — Διονύσιος Λάτας, ὁ δαιμόνιος κληρικὸς. ΑΝ. 12)10)1931.
238. — Δύο νεκροὶ ποιηταί. Δ. Μάργαρης καὶ Δ. Ἡλιακόπουλος. — Ποικίλη Στοὰ 1899.
239. — Σπυρ. Δὲ Βιάζης. — ΕΣ 11)3)1927.
240. — Ἡ φανταστικὴ πενία τοῦ Δὲ Βιάζη. — ΕΣ 18)1)1923.
241. — Μαρίνος Σιγούρος (κριτικὴ μελέτη). — Περιοδικὸν «Ἐρευνα» Ἀλεξανδρείας 1935.
242. — Seigneur à Zante, porcher dans les Pouilles. — MS 19)7)1937
243. — Un Anglais à Zante au 18e Siècle. — MS 19)6)1938.
244. — Un Zacynthien au service de Napoléon. — MS 14)8)1938.
245. — Le tombeau d'un écrivain français à Zante. — MS 15)5)1935.
246. — Un aventurier Zacynthien en Egypte. — MS 21 et 24)2)1936.
247. — La «Botega de Comouto», à Zante. — MS 8)3)1935.
248. — Thorwaldsen et la Grèce. — MS 9)5)1936.
249. — D. Latas, le plus grand prédicateur de la Grèce contemporaine. — MS 23)10)1936.
250. — Prodigiouses choses que l'on voyait à Zante. — MS 27)10)1936.

- 251.—Marie-Magdeleine et Veronique à Zante.—MS 5)11)1936.
 252.—Peintres Zacynthiens.—MS 7)12)1936.
 253.—Un projet de pont entre Zante et Cephalonie.—MS 11)1)1937.
 254.—Le barbier poète.—MS 8)4)1938.
 255.—Noël à Zante.—MS 25)12)1936.
 256.—L'amour qui tue. Un drame en 1600 à Zante.—MS 18)6)1933.

3.

ΕΠΤΑΝΗΣΟΣ

- 257.—Τὰ Ἀρχεῖα τῆς Ἐπτανήσου.—ΕΣ 28)6)1927.
 258.—Ἐπτανησιακὸν «Ἐντιμον νόμισμα». ΕΣ 29)1)1929.
 259.—Ἡ πρώτη ἑλληνοτουρκικὴ Συνθήκη καὶ ἡ Ἐπτανήσος Πολιτεία. Περιοδικὸν «Ἐργασία» 1931, τεύχη 55—56.
 260.—Ἑλληνικὴ ἀγορανομία εἰς τὴν Κέρκυραν πρὸ τεσσάρων αἰώνων.—Ἐφημερίς «Ἐπτανήσος» Κερκύρας 5)5)1938.
 261.—Ὁ Ἰούδας ἦτο Κερκυραῖος.—ΝΤ. 25)4)1935.
 262.—Ὁ τελευταῖος Πρεβεδοῦρος τῆς Κερκύρας.—Ο,Ε' 760.
 263.—Ἐνα δρᾶμα εἰς τὴν Κέρκυραν.—Ο,Ε' σ. 572.
 264.—Οἱ Ἑβραῖοι εἰς τὴν Κέρκυραν.—ΙΑ Ἰούνιος 1938.
 265.—Ἡ καλλιέργεια τῆς πατάτας εἰς τὴν Κέρκυραν.—ΕΣ 23)12)1928.
 266.—Ὁ λόρδος Γκύλφορντ.—«Πρόδος» Ζακύνθου 30)12)1934.
 267.—Ὁ Λόρδος Γκύλφορντ φιλέλλην.—ΕΣ 27)10)1927.
 268.—Ἡ Βιβλικὴ Ἐταιρεία Κερκύρας καὶ ἡ μετάφρασις τοῦ Εὐαγγελίου.—ΕΦ. 1935 σελ. 25.
 269.—Ἐνας Ἅγιος εἰς τὴν Κεφαλληνίαν.—ΕΣ 2)8)1926.
 270.—Τὸ νησί τοῦ Κουμπάρου (Ἰθάκη).—ΕΣ 4)1)1929.
 271.—Ἡ ἀποτυχοῦσα Ἀκαδημία Ἰθάκης τὸ 1820.—ΕΣ 1)11)1927.
 272.—Τὰ Κύθηρα ὑπὸ τοὺς Ρωσσοτούρκους.—Ἐφημερίς «Φωνὴ τῶν Κυθῆρων» 31)10)1930.
 273.—Τὰ σκάνδαλα τῆς παλαιᾶς ἐποχῆς εἰς τὰ Κύθηρα.—ΤΤ, τεύχος 5.
 274.—Les finances publiques dans les îles Ioniennes pendant la periode 1797-1814.—MS 11, 12)10)1936.
 275.—Les îles Ioniennes sous Napoléon.—MS 30)12)1936.
 276.—Comment on apprend dans les îles Ioniennes la chute de Napoléon.—MS 3-29)4)1935.
 277.—Lord Guilford, le fondateur de la première académie hellénique.—MS 28)1)1934.
 278.—Corfou en 1821. Un article de ce temps.—MS 4-5)8)1938.
 279.—L'union de l'Heptanèse à la Grèce. MS 20)5)1934.
 280.—L'union des îles Ioniennes à la Grèce.—MS 21)5)1937.

4.

ΚΡΗΤΗ

- 281.—Ἡ Ἐπανάστασις τοῦ Σίφη Βλαστοῦ εἰς Κρήτην (1458).—ΝΕ, Δ' σελ. 646.
 282.—Ὁρμητοπόλεμος εἰς Κρήτην ἐπὶ Βενετοκρατίας.—ΕΣ 30)1)1928.

- 283.—Τὰ στέμματα τῶν Βενετικῶν κτήσεων εἰς τὴν Ἀνατολήν.—ΕΛ 1931 Τόμ. Δ'. σ. 511.
 284.—Τὰ Κρητικὰ στέμματα τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Πάδοβας.—ΕΛ 1933 Τόμ. ΣΤ'. σ. 328.
 285.—Εἰκόνες φρίκης εἰς τὴν Κρήτην.—ΑΝ 24)8)1931.
 286.—Στὰ χρόνια ποὺ οἱ Ἕλληνες ἦσαν δοῦλοι. Ἡ τιμωρία τῶν Κρητικῶν.—ΝΤ. 16)6)1935.
 287.—Ὁ Ναπολέων στὴν Κρήτη.—ΚΕΒ. ἀρ. 57.
 288.—Τὸ Ἀρκάδι τῆς Κρήτης.—ΕΣ 28)12)1927.
 289.—Ἑλπίς Μέλαινα.—ΑΝ 30)7)1931.
 290.—Γαριβάλδης—Γλάδστον—Κρήτη.—ΕΣ 12)10)1932.
 291.—Ἐβανς, ὁ ἐρευνητὴς τῶν Κρητικῶν ἀρχαιοτήτων.—ΕΣ 20)7)1928.
 292.—Οἱ θησαυροὶ τῆς Κνωσοῦ.—ΕΣ 23)4)1928.
 293.—Χανιά.—ΕΣ 7)4)1928.
 294.—Ρέθυμνον.—ΕΣ 9)4)1928.
 295.—Ἡράκλειον.—ΕΣ 12)4)1928.
 296.—Les avocats de Crète il y a 500 ans.—MS 30)9)1934.

5.

ΝΗΣΟΙ ΤΟΥ ΑἴΓΑΙΟΥ

- 297.—Συριανὰ ἱστορικὰ σημειώματα.—ΕΣ 30)10)1929.
 298.—Παλαιᾶς Σύρου ἱστορικαὶ σελίδες.—ΕΣ 17)3)1929.
 299.—Ἐπιγραφαὶ εἰς τὴν θέσιν «Γράμματα» τῆς Σύρου. ΕΣ 15)3)1929.
 300.—Πόλεμος δι' ἑνα ὄνον ἐν Σύρῳ τὸ 1286.—ΕΣ 18)1)1929.
 301.—Οἱ Συριανοὶ πρὸ τῆς Ἐπαναστάσεως.—ΕΣ 12)10)1929.
 302.—Τὸ πρῶτον θεάτρον εἰς Σύρον 1836.—ΕΣ 4)7)1929.
 303.—Ἡ πρώτη ἀσφαλιστικὴ Ἐταιρεία ἐν Σύρῳ.—ΕΣ 22)1)1930.
 304.—Ὁ ἀετὸς τῆς Σύρου.—ΕΣ 13)8)1929.
 305.—Ἐλεύθερος λιμὴν.—Ἀνταγωνισμὸς τὸ 1842 διὰ τὰ πρωτεῖα μεταξὺ Σύρου καὶ ἄλλων πόλεων.—ΕΣ 13)4)1929.
 306.—Πισκοπεῖν—Ἱστορικὴ σελὶς Σύρου.—ΕΣ 22)4)1929.
 307.—Γύαρος, μία ἐρημόνησος τοῦ Αἴγαίου.—ΕΣ 29)5)1929.
 308.—Ρῶσσος Πρόξενος ἐν Τήνῳ τὸ 1807.—ΕΣ 22)6)1929.
 309.—Ἡ Βαγγελίστρα τῆς Τήνου.—ΑΝ 14)8)1931.
 310.—Παλαιοημερολογεῖται ἐν Τήνῳ τὸ 1614.—ΕΣ 8)11)1929.
 311.—Μύκονος.—ΕΣ. 26)10)1929.
 312.—Πειραταὶ εἰς τὴν Μύκονον.—Ἐφημ. «Μύκονος» 5)2)1934.
 313.—Δῆλος.—ΕΣ 31)8)29.
 314.—Ἡ ὥραία Δούκισσα Νάξου κατὰ τὸν ΙΔ'. αἰῶνα.—ΕΤ 10)10)1923.
 315.—Διπλωματικὸς ἀγὼν διὰ τὴν Δούκισσαν τῆς Νάξου.—ΑΝ 9)8)1931.
 316.—Ὁ Δουξ τῆς Νάξου.—ΕΣ 26)3)1928.
 317.—Ὁ Ἅγιος Παχὺς τῆς Νάξου.—ΕΣ 22)5)1929.
 318.—Φεουδάρχει Νάξου.—ΕΣ 25)9)1929.
 319.—Ἐνα θῦμα τῶν Φράγκων ἐν Νάξῳ. (1687).—ΕΣ 2)10)1929.
 320.—Βρυκόλακες εἰς τὴν Νάξον τὸ 1823.—ΕΣ 15)1)1928.
 321.—Ἀνδρός.—ΕΣ 17)7)1929.
 322.—Ἰωάννης Κάψης, ὁ ἀπαγχονισθεὶς βασιλεὺς τῆς Μήλου.—

323. — Ἡ ἀρπαγὴ τῆς Ἀφροδίτης ἀπὸ τὴν Μήλον. — Θ.
 324. — Αἱ δύο Ἀφροδίται τῆς Μήλου. — ΕΣ 19)12)1927.
 325. — Οἱ ἄθλοι τοῦ Ἑλληνος τυχοδιώκτου Σπ. Μελέ. — ΤΤ, τεύχος 4.
 326. — Ἡ νῆσος Ἴος. — ΕΣ 13)11)1929.
 327. — Ὁ τάφος τοῦ Ὀμήρου εἰς Ἴον. — ΝΕ. Τόμ. ΙΒ'. σ. 804.
 328. — Ὁ Ἀη Γιώργης ποῦ δέρνει. — ΜΠ. Η'. 695.
 329. — Ἐνα νησί τοῦ Αἰγαίου. — ΕΣ 22)3)1929.
 330. — Παλαιὰ θεομηνία εἰς τὸ Αἰγαῖον. — ΕΣ 18)12)1929.
 331. — Ἡ ἄλωση τῆς Χίου ὑπὸ τῶν Βενετῶν κατὰ τὸ 1694. — ΕΛ 1930 Τόμ. Β'. σ. 540.
 332. — Γάλλος πρέσβυς εἰς τὴν Χίον. — ΑΝ. 29)8)1931.
 333. — Σελίδες αἵματος τῆς Χίου. — ΕΣ. 4)9)1929.
 334. — Μυτιλήνη, νῆσος ἐξορίας. — ΑΝ 14)10)1931.
 335. — Τὸ μεγαλεῖον τῆς Ὑδρας. — ΑΝ 13)9)1931.
 336. — Ὑδραῖος ἡγεμὼν τοῦ Ἀλγερίου. — ΜΠ. Η' 742.
 337. — Τὸ φεῖδι τῆς Ὑδρας. — ΕΣ 11)5)1929.
 338. — Τὸ Ἀρχεῖον τῆς Ὑδρας. — ΕΣ 23)2)1928.
 339. — Διατιμῆσεις ἐν Ὑδρᾷ τὸ 1819. — ΕΣ 13)1)1929.
 340. — Ἀγγλικὴ ἡ Κύπρος κατὰ τὸν ΙΒ'. αἰῶνα. — ΕΣ 2)3)1930.
 341. — Τὰ περασμένα μεγαλεῖα τῆς Κύπρου. — ΜΠ. Η' σελ. 1201.
 342. — Παλιὰ βάρσνα τῆς Κύπρου. — ΜΠ. Θ' σελ. 262.
 343. — Μαρία Συγκλητικὴ, ἡ ἡρώς τῆς Κύπρου. — ΑΝ 8)9)1931.
 344. — Ἱστορικὰ σημειώματα Δωδεκανήσου. — «Φωνὴ Δωδεκανήσου». 16)7)1923.
 345. — La première compagnie d'assurances grecque à Syra. — MS 31)10)1937.
 346. — Le Robinson de Délos. — MS 15)9)1934.
 347. — Le miracle d'un crucifix. — L'enlèvement d'un icône à Kimos. — MS 16)21)914.
 348. — Un aventurier Grec: Spyros Mélas. — MS 2)4)1934.
 349. — Gyaros, l'île d'exil. — MS 22)8)1934.
 350. — Le Vescovade Latin de Chios. — MS 21)12)1934.
 351. — Histoire de l'île de Chios. — MS 24)7)1938.
 352. — Une histoire de Chios en vers. — MS 17)12)1937.
 353. — La tragique histoire d'un Chiote. — MS 21)2)1935.
 354. — Hydra en 1800. — MS.
 355. — Le serpent d'Hydra. — MS 19)4)1934.
 356. — Iles Blanches. — MS 14)2)1938.
 357. — Gerard de Nerval dans l'île d'Aphrodite. — MS 21)4)1938.
 358. — Yannis Kapsis, roi de Milos. — MS 10)10)1918.

6.

BYZANTION KAI ΦΡΑΓΚΟΚΡΑΤΙΑ

359. — Ἐρως Βυζαντινοῦ βασιλέως. Ἐν δρᾶμα ἐντὸς ναοῦ. — ΗΤ 29)11) 1928.
 360. — Ὁ Ἑλλήν αὐτοκράτωρ καὶ ἡ Μαρκεζίνα. — ΑΝ 7)8)1931.
 361. — Ἡ Βυζαντινὴ Θεοδώρα εἰς τὸν κινηματογράφον. — ΕΣ 4)4)1922.
 362. — Προστατευτικοὶ νόμοι τοῦ Βυζαντινῶν. — ΑΝ 13)8)1931.

363. — Μία Βυζαντινὴ αὐτοκράτειρα ἐξόριστος εἰς τὴν Μυτιλήνην. — ΕΣ 23)1)1929.
 364. — Περιπέτεια τῆς οἰκογενείας Κομνηνῶν. — ΑΝ 19)10)1931.
 365. — Ὁ Ἀμεδαῖος τῆς Σαβοΐας εἰς τὸ Βυζάντιον. — ΑΝ. 15)9)1931.
 366. — Ἰσαβέλλα τῆς Ἀχαΐας καὶ Φίλιππος τῆς Σαβοΐας. — ΑΝ. 12)9) 1931.
 367. — Ἀνθέμιος, ὁ Βυζαντινὸς Πατριάρχης. — ΕΣ 19)8)1926.
 368. — Ὁ Ἑλλήν Ἀνθέμιος αὐτοκράτωρ τῆς Ρώμης. — ΑΝ 22)10)1931.
 369. — Ἡ τελευταία Βυζαντινὴ αὐτοκρατορία τῆς Τραπεζοῦντος. — ΕΣ 25)6)1926.
 370. — Ἡ τραγικὴ τύχη μιᾶς ὥραιας Βυζαντινῆς ἀρχόντισσας. — ΗΤ 25)11)1928.
 371. — Οἱ περιηγηταὶ καὶ τὰ παραμύθια των. ΑΝ 2)9)1931.
 372. — Ἡ ἄλωση τῆς Κωνσταντινουπόλεως. (κατὰ παλαιὸν χειρόγραφον). ΜΠ. Θ'. 783.
 373. — Περιπέτεια Βυζαντινῆς Παναγίας. — ΠΕΕ.
 374. — Ἡ Μαύρη Παναγία. — ΜΠ. Θ' 837 καὶ 865.
 375. — Ἡ Μαύρη Βυζαντινὴ Παναγία εἰς Πολωνίαν. — ΠΕΕ τεύχος 166.
 376. — Θεόφιλος, ὁ Ἑλλήν Φάουστ. — ΕΣ 30)3)1928.
 377. — Ἡ ἐξαχρείωσις Βυζαντινῶν κληρικῶν. — ΠΕΕ τεύχος 85.
 378. — Ὁ Παπᾶ Καβασίλας καὶ ἡ δίκη του τὸ 1383. — ΠΕΕ τεύχος 86.
 379. — Καλογηρικὸς πλοῦτος. — ΤΤ τεύχος 7.
 380. — Νέος Βοκκάκιος. Τὰ σκάνδαλα Ἑλλήνων μοναχοῦ. — ΤΤ τεύχος 6.
 381. — Ἐνας ἐξωφρενικὸς Πατριάρχης. — ΜΠ, Η'. 801.
 382. — Ἐρωτευμένοι Πατριάρχαι. — ΚΕΒ τεύχος 54.
 383. — Ἡ δόξα τοῦ Βυζαντίου εἰς τὴν Ἰταλίαν. Ἀμύθητοι θησαυροί. — Ἐφημερίς «Ἡμερήσιος Τύπος». 1928.
 384. — Βυζαντιναὶ σπουδαὶ ἐν Ἰταλίᾳ. — ΕΣ 21)12)1925.
 385. — Πῶς οἱ Βυζαντινοὶ ἐβάπτισαν τοὺς Ρώσσους. — ΕΣ 7)11)1922.
 386. — Βυζάντιον καὶ Σερβία. — ΕΣ 21)9)1926.
 387. — Ἀθῶς καὶ Βατικανόν. — «Μεγάλῃ Ἑλληνικῇ Ἐγκυκλοπαιδεῖα».
 388. — Ἡ Ἀρχόντισσα τῶν Θερμοπυλῶν. — ΑΝ 10)9)1931.
 389. — Μαρία Δοξαπατρή. — ΑΝ 16)7)1931.
 390. — Ὁ «Παρλαμᾶς τῶν γυναικῶν». εἰς Πελοπόννησον κατὰ τὸν ΙΓ' αἰῶνα. — ΕΘ 2)7)1925.
 391. — Ὁ Παρλαμᾶς τῶν γυναικῶν. Μία Βουλὴ ἐλληνίδων τὸ 1262. — ΕΣ 4)12)1927.
 392. — Φραγκοκρατία (δι' ἔργον τοῦ κ. W. Miller). — ΕΣ 17)2)1928.
 393. — Ὁ Μεσαιωνικὸς Ἑλληνισμὸς καὶ τὸ ἔργον τοῦ Οὔ. Μίλλερ. — ΕΣ 24)1)1922.
 394. — Τὸ τάγμα τῆς Ρόδου. — ΕΣ 6)8)1928.
 395. — Τὸ Κράτος τῆς Ρόδου καὶ οἱ ἱππῶται τῆς Μάλτας. — ΑΝ 29)9)1931.
 396. — Οἱ ἱππῶται τῆς Μάλτας εἰς τὴν Ἑλλάδα. — ΕΤ 5)10)1923.
 397. — Ἡ τραγωδία τοῦ Μπραγαδίνου. — ΑΝ 17)8)1931.
 398. — Μία ἐπιγραφὴ Βενετικὴ ἐν Κορώνῃ. — Π ἔτος 5ον σελ. 77.
 399. — Constantin le Grand. — MS 18-19)11)1937.
 400. — La tragédie du Patrice Anthemios. — MS 21)10)1937.
 401. — La Patriarchesse de Constantinople. — MS 5 et 8)7)1934.
 402. — Pages Byzantines. — Un drame dans une église. — MS 15)8)1935.

- 403.—Prouesses d'éveques et caloyers.—MS 22 et 30)7)1933.
 404.—Le fameux Papacavassilas.—MS 9)7)1933.
 405.—Le Basileus fou de Nicée.—MS 1)3)1935.
 406.—Un procès pour une Panaghia.—MS 13)12)1933.
 407.—La plaie de luxe dans Byzance.—MS 16)2)1934.
 408.—Edward Gibbon.—MS 27)4)1937.
 409.—Une éclipse présage de mort à Byzance.—MS 22)1)1936.
 410.—L'Orient au pouvoir de Venise.—MS 14)11)1934.

7.

ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΙ

- 411.—'Η ἀπελευθέρωσις τοῦ 'Ιωάν. Παλαιολόγου.—AN 17)9)1931.
 412.—Παλαιολόγος εἰς τὴν Ρώμην.—ΕΣ 17)6)1926.
 413.—Οἱ τελευταῖοι Παλαιολόγοι.—AN. 3)9)1931.
 414.—Οἱ Ψευτοπαλαιολόγοι εἰς τὴν Εὐρώπην.—ΕΣ 8)1)1926.
 415.—'Η Ψευτοπαλαιολογία πού διεκδικεῖ τὸν ἑλληνικὸν θρόνον.—AN 28)8)1931.
 416.—Μία ἄγνωστος βασιλισσά μας—'Η δῆθεν ἀπόγονος τῶν Παλαιολόγων.—ΕΣ 28)9)1926.
 417.—Μία Παλαιολογίνα αὐτοκράτειρα τῆς Ρωσίας.—AN 4)9)1931.
 418.—Μία Παλαιολογίνα ἡγουμένη 'Ιταλικοῦ μοναστηρίου.—ΕΣ 19)5)1921.
 419.—'Αννα Παλαιολογίνα εἰς τὴν 'Ιταλίαν.—ΕΣ 4)4)1928.
 420.—La dernière de Paléologues.—MS 9)9)1934.

8.

ΤΟΥΡΚΟΚΡΑΤΙΑ

- 421.—'Αλληλογραφία Μωάμεθ Β'. καὶ Πάπα Πίου Β'.—ΕΣ 25)4)1928.
 422.—Μωάμεθ Β'. καὶ Βενετία.—AN 12)8)1931.
 423.—Μωάμεθ Β'. καὶ ὁ Χριστιανισμός.—ΕΕΚ 1924 'Ιούλιος.
 424.—'Ενα ἔγγραφο τοῦ Μωάμεθ Β'. πρὸς τοὺς Γενουσίους.—ΕΣ 23)8)1927.
 425.—Σουλεϊμὸν ὁ Μεγαλοπρεπής.—AN 22)8)1931.
 426.—'Ο Σουλτάνος Σουλεϊμὸν καὶ ἡ ὡραία Ροζελάνη.—ΜΠ, Θ'. 1069 καὶ 1103.
 427.—Πῶς ὁ Πατριάρχης 'Ιερεμίας ἔσωσε τὸν 'Ελληνισμὸν ἀπὸ σφαγῆν.—ΕΕΚ 1925, 'Απρίλιος.
 428.—'Ο Πατριάρχης πού ἔσωσε τὸν 'Ελληνισμὸν.—AN 22)7)1931.
 429.—Πάπαι καὶ Σουλτάνοι μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως.—ΕΘ 10)8)1925.
 430.—Σιγισμούνδος Μαλατέστα καὶ ἡ 'Ελλάς.—ΕΣ 19)5)1929.
 431.—'Η ναυμαχία τῆς Ναυπάκτου καὶ ἡ 'Ελλάς.—ΕΣ 20, 24, 27)7)1927.
 432.—Λάφυρα Τουρκικὰ ἀπὸ τὴν ναυμαχίαν τῆς Ναυπάκτου εἰς τὴν Πίζαν.—ΕΣ 28)8)1921.
 433.—Τουρκικὰ λάφυρα εἰς τὴν Πίζαν.—AN 18)10)1931.
 434.—'Ο Θεοβάντης εἰς τὴν 'Ελλάδα.—AN 7-8)9)1931.

- 435.—'Η 'Ελλάς ὑπὸ τοὺς Τούρκους, κατὰ τὸν 'Αγγλον περιηγητὴν Turner.—ΕΣ 1)2)1929.
 436.—'Ελληνες πατριῶται εἰς Οὐγγαρίαν πρὸ τῆς 'Επαναστάσεως.—ΕΣ 24)6)1929.
 437.—'Ο τύραννος τῆς Αἰγίνης τὸ 1820.—ΕΣ 31)1)1927.
 438.—Στὰ μαῦρα χρόνια τῆς σκλαβιάς.—AN 31)7)1931.
 439.—'Ελληνικὸν τυπογραφεῖον ἐν Κωνσταντινουπόλει τὸ 1627.—ΕΣ 2)10)1926.
 440.—Τὸ Τουρκικὸν θέατρον.—ΕΣ 30)10)1922.
 441.—'Ελληνες ναυτικοὶ τὸ 1562.—ΕΣ 3)12)1929.
 442.—Μεσαιωνικὸς ἀντιμαωμεθανισμός.—ΕΣ 12)3)1930.
 443.—Βενετικὴ διπλωματία δολοφονοῦσα.—ΕΣ 1, 2, 5, 12, 14)3)1928.
 444.—Τὰ κίβδηλα εἰς τὴν Τουρκίαν.—ΕΣ 7)4)1927.
 445.—'Η κλοπὴ τῆς Τουρκικῆς ναυαρχίδος.—AN 25-26)7)1931.
 446.—Τὸ ὄνειρον τοῦ Σουλτάνου τὸ 1684.—ΕΤ 1)10)1923.
 447.—Τουρκικαὶ προλήψεις κατὰ τὸν 16ον αἰῶνα.—ΕΒ Ζ'. 37.
 448.—Θησαυρὸς εἰς Μονεμβασίαν, κατὰ χειρόγραφον τῆς Βιβλιοθήκης Ζακύνθου.—ΕΣ 13)2)1929.
 449.—'Η ἄλωσις τῆς Μονεμβασίας.—AN 18)9)1931.
 450.—Πῶς ἕνας 'Αγγλος ἀπήγαγε μίαν 'Αρμενοπούλιν.—ΜΠ, Θ'. σ. 277.
 451.—'Η σοφία τοῦ 'Ιμάμη.—ΕΣ 16)10)1929.
 452.—Κατάληψις τῆς Χίου ὑπὸ τῶν Βενετῶν τὸ 1694.—ΙΑ, Αὐγ. 1936.
 453.—Τουρκικὴ ἀγορανομία.—ΕΣ 6)2)1929.
 454.—Τὰ βάσανα τῶν 'Ελλήνων ὑπὸ τοὺς Τούρκους.—ΕΣ 30)6)1929.
 455.—Οὐδὲν καινόν. 'Η διαφθορά κατὰ τὸ 1772.—α' 'Ελληνικὸν ἔτος» ἡμερολόγιον τοῦ 1929.
 456.—Αἱ 'Ελληνίδες πρὸ 150 ἐτῶν.—ΜΠ, Θ'. σ. 366.
 457.—Αἱ 'Ελληνίδες ἐπὶ Τουρκοκρατίας.—ΜΠ, Η'. σ. 919.
 458.—'Ο 'Αλέξιος 'Ορλώφ εἰς τὴν Λιβέρνον.—ΕΣ 17, 19)8)1927.
 459.—'Ο 'Ορλώφ καὶ ἡ ὡραία Ρωσὶς πριγκίπισσα.—AN 23-26)10)1931.
 460.—'Η διάλυσις τῶν Γενιτσάρων.—ΕΣ 15)9)1926.
 461.—'Η Κωνσταντινούπολις κατὰ τὸ 1820.—AN 21)10)1931.
 462.—'Ο περίφημος 'Αλμπερόνι.—ΕΣ 5)2)1930.
 463.—'Ο διαμελισμός τῆς Τουρκίας.—ΕΣ 6)2)1930.
 464.—'Η Λαίδη Μόντεγκου καὶ ὁ ἐμβολιασμός εἰς τὴν 'Ελλάδα.—ΕΣ 1-4)6)1929.
 465.—Μία Γαλλὶς ἀριστοκράτις Σουλτάνα.—AN 13)10)1931.
 466.—'Η Σμύρνη μικρὸ Παρίσι.—AN 4)8)1931.
 467.—Τὸ Πατριαρχεῖον 'Ιεροσολύμων.—AN 5)9)1931.
 468.—Μία Φαναριώτισσα ἀρχοντοπούλα.—ΕΒ, ΣΤ', σελ. 1257 καὶ 1293.
 469.—'Ο Ζαλλώνης καὶ τὸ Φανάρι.—ΕΣ 10)12)1929.
 470.—'Αβδούλ Χαμίτ καὶ Πιερ Λοτί.—Ο, Ε'. σ. 582.
 471.—'Η Τουρκία ἐναντίον τῆς 'Αγγλίας.—AN 3)8)1931.
 472.—Une autre sorte de diplomatie. Venise et Mahomet.—MS 25)6)1934.
 473.—Le peintre de Mahomet le conquérant.—MS 18)10)1935.
 474.—Le rêve du Sultan.—MS 1)11)1933.
 475.—Histoires de fausse monnaie en Turquie d'autrefois.—MS 1)11)1933.

- 476.—La première imprimerie turque à Constantinople. — MS 4)5)1935.
 477.—Chrétiens tyrans des Grecs.—MS 7)1)1934.
 478.—Le premier traité gréco-turc de 1801.—MS 9-10)9)1933.
 479.—Les Neo-martyrs de l'Eglise grecque.—MS 27)10)1934.
 480.—La sagesse de l'Iman.—MS 19)7)1936.
 481.—Les écrivains Turcs contemporains.—MS 22)5)1936.
 482.—La vie de deux femmes dans la vieille Turquie.—MS 3-4)6)1936.
 483.—La police du marché en Grèce il y a quatre siècles. — MS. 6)3)1937.
 484.—Le livre à l'Exposition Turque.—MS 29-30)1)1937.
 485.—Le saint qui rosse (recit d'un Jesuite).—MS 15)8)1937.
 486.—Le secret du bonheur conjugal.—MS 25)6)1933.
 487.—Le monastère d'Ossios Loukas en 1676.—MS 7-8)11)1937.
 488.—Le monastère d'Ossios Loukas en 1676.—MS 27)4)1938.
 489.—Une statistique de la Grèce au 18e siècle.—MS 12)5)1938.
 490.—Le raisin de Corinthe au XVIe siècle.—MS 7)10)1937.

9.

ΠΕΙΡΑΤΕΙΑ

- 491.—Οι πειραταὶ τοῦ Αἰγαίου.—AN, 21)7)1931.
 492.—Οἱ πειραταὶ στὸ Αἰγαῖο (ἀπὸ τὸν κώδικα τῶν Καπουτσίνων Νά-
 ξου).—ΜΠ. Θ'. 431.
 493.—Οἱ πειραταὶ καὶ ἡ Νάξος τὸν ΙΖ'. αἰῶνα.—ΕΣ 15)5)1929.
 494.—Κρεβιλιέ, ὁ Γάλλος πειρατής.—AN 21)8)1931.
 495.—Κρεβιλιέ ὁ πειρατὴς εἰς τὸ Αἰγαῖον.—ΕΣ 18)6)1929.
 496.—'Ο πρέσβυς Νουαντέλ καὶ ὁ πειρατὴς Δανιήλ.—ΕΣ 11)4)1930.
 497.—'Ο Μαλτέζος πειρατὴς καὶ ὁ Γάλλος πρέσβυς.—AN 4)10)1931.
 498.—'Ο Κουρσάρος Μαρκήσιος Ντὲ Φλερύ.—Ο, Ε'. σ. 857.
 499.—'Ο Κορσικανὸς Κουρσάρος Μαρίνο.—Ο, Ε'. σ. 813.
 500.—'Ενας Σκλαβοῦνος Κουρσάρος.—ΜΠ Θ'. σ. 485.
 501.—'Ενας Σκλαβοῦνος πειρατὴς.—AN 6)8)1931.
 502.—'Ο Κουρσάρος ποὺ ἔγινε ἀρνάκι.—AN 29)7)1931.
 503.—'Ενα δράμα εἰς τὸ Αἰγαῖον τὸ 1760.—ΕΣ 3)1)1928.
 504.—Πειρατικὸν δράμα εἰς Ρόδον 1827.—Θ.
 505.—Πειραταὶ εἰς τὴν Μύκονον.—'Εφημερίς «Μύκονος» 5)2)1934.
 506.—Τὸ νησι τὸ Καλογέρου.—Θ.
 507.—Lambros Catsonis, corsaire et patriote. — MS 20 et 27)9)1935.
 508.—Crevillier, le pirate français de l'Archipel.—MS 16)8)1934.
 509.—Un drame de piraterie à Anticythère.—MS 10)10)1934.

10.

ΑΛΗ ΠΑΣΑΣ

- 510.—Οἱ πρόγονοι τοῦ 'Αλῆ πασᾶ—ΠΑΝ. Α'. σ. 230.
 511.—'Η κατάρτα τῆς Χάμκως.—ΠΑΝ. Α'. σ. 635.
 512.—'Ο 'Αλῆ Πασᾶς ἔμπορος.—ΠΑΝ. Α'. σ. 50.

- 513.—'Ο 'Αλῆ πασᾶς ἐρωτευμένος.—ΠΑΝ. Α'. 360.
 514.—'Η 'Αλῆ πασᾶς ζητιάνος.—ΠΑΝ. Α'. 476.
 515.—Οἱ ἱατροὶ τοῦ 'Αλῆ πασᾶ.—ΠΑΝ. Α'. σ. 139.
 516.—'Η δικαιοσύνη τοῦ 'Αλῆ πασᾶ.—ΠΑΝ. Α'. σ. 85.
 517.—'Ενα δεῖπνο εἰς τὸ σεράγι τοῦ 'Αλῆ πασᾶ.—ΠΑΝ. Α'. σ. 4.
 518.—'Ο λιθοβολισμὸς τῆς Τουρκοπούλας.—ΠΑΝ. Α'. σ. 163.
 519.—Μία τραγικὴ ἱστορία εἰς τὴν λίμνην τῶν Ἰωαννίνων.—ΕΣ 17)2)1929.
 520.—'Αλῆ πασᾶς καὶ Βασιλικὴ εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν.—ΝΓ.
 14)7)1935).
 521.—'Αλῆ Πασᾶς καὶ Πουκεβίλ.—ΤΤ. τ. 3.
 522.—'Ο 'Αλῆ Πασᾶς καὶ ἡ ἀπελευθέρωσις τῆς Ἑλλάδος.—'Εφημερίς
 «'Ελεῦθερος Ἄνθρωπος» 1930 Δεκέμβριος.
 523.—'Η πώλησις τῆς Πάργας.—ΕΣ 14—15)1)1930.
 524.—'Εν σπάνιον βιβλίον περὶ Πάργας.—ΕΣ 12)1)1930.
 525.—Ali-Pacha et Pouqueville.—MS 7)12)1938.
 526.—Les assassinats d'Ali-Pacha.—MS 1-2)6)1938.
 527.—Le fils de Kyra-Phrossyni.—MS 10)2)1935.

11.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

- 528.—Οἱ προφῆται τῆς ἐλευθερίας τῆς Ἑλλάδος.—AN 11)9)1931.
 529.—Οἱ πρόδρομοι τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως.—ΕΣ 1)5)1929.
 530.—Ρήγας καὶ Βοναπάρτης.—ΕΘ 1934.
 531.—'Ανέκδοτα ἔγγραφα περὶ Ρήγα Βελεστινλή.—NE Η'. σ. 890.
 532.—'Η Φιλικὴ 'Εταιρεία ἐν Παρίσι τοῖς 1814.—Νεοελληνικὴ 'Επι-
 θεώρησις. Ἀθῆναι. Τεύχη 19 Αὐγούστου 1917 κ.έ.
 533.—Τὸ ἱερὸν τῆς Φιλικῆς 'Εταιρείας ἐν Ζακύνθῳ.—«Εἰκονογρα-
 φημένη τῆς Ἑλλάδος» 1925, τεύχος Αὐγούστου.
 534.—Τὸ μνημεῖον τοῦ φιλικοῦ Ν. Σκουφᾶ.—ΜΠ. Δ'. σ. 1141.
 535.—'Αλέξανδρος Ὑψηλάντης καὶ ἡ Ἑλληνικὴ ἐπανάστασις.—
 Θ. Ἰούλιος 1928.
 536.—'Η νεότης τοῦ Ὑψηλάντου.—ΕΣ 26)7)1928.
 537.—'Η ἐκατονταετηρίς τοῦ Ἀλεξάνδρου Ὑψηλάντου.—ΠΕΕ
 σελὶς 136.
 538.—Δημήτριος Ὑψηλάντης.—ΕΣ 19)7)1928.
 539.—'Ο Μεσσίας τοῦ Εἰκοσιένα... Ποῖος ἦτο;—ΕΣ 12)8)1928.
 540.—Μαυρογένης καὶ Γρηγόριος Ε'.—ΕΣ 8)3)1930.
 541.—Τραγικὸν Ἑλληνικὸν Λεξικὸν κατὰ τὴν Ἑλλήν. Ἐπανάστασιν.—
 ΕΣ 20)2)1930.
 542.—'Ο Κολοκοτρώνης πρὸ τῆς Ἐπανάστασεως εἰς τὴν Ζάκυνθον.
 ΗΤ. 11)12)1930.
 543.—'Η μάχη τῶν Δερβενακίων.—ΕΣ 26)7)1926.
 544.—'Ο Τουρκοφάγος Νικηταρᾶς.—ΝΓ. 2)6)1935.
 545.—'Ο Νικηταρᾶς καὶ ὁ Πύρρος... ἐργοστασίάρχαι.—ΕΒ, ΣΤ'. 750
 καὶ 802.

- 546.—Ἡ Ὑδρα κατὰ τὴν Ἐπανάστασιν.—ΕΣ 7)8)1929.
 547.—Ὑδραϊκὰ ἔθνη κατὰ τὴν Ἐπανάστασιν.—ΕΣ Π18)9)1929.
 548.—Αἱ περιπέτειαι Ὑδραίου ναυτικοῦ.—ΜΠ. Η'. 623.
 549.—Ὁ Λάζαρος Κουντουριώτης κατὰ τὸν Ἰταλὸν Τζεκίνη.—ΕΣ
 ΕΣ 21)12)1929.
 550.—Οἱ Κουντουριῶται κατὰ τὸν Κόχραν.—ΕΣ 7)5)1928.
 551.—Τὸ μπουρλότο τοῦ Κανάρη. Ἡ ἐπίσημος ἐκθεσις.—ΕΘ 12)8)1925.
 552.—Κανάρης καὶ Μπότσαρης.—ΜΗ ἔτος 1919.
 553.—Ὁ Κανάρης εἰς Ἰταλίαν. Εἰς ἀνδριάς του εἰς Παλέρμον.—
 ΕΣ 13)5)1922.
 554.—Ἡ οἰκογένεια τοῦ Μάρκου Μπότσαρη πρόσφυξ εἰς τὴν Ζάκυνθον.
 —Ε 3)1)1899.
 555.—Ἀγνωστα ἀνέκδοτα τοῦ Μιαούλη.—ΜΠ Η'. 628.
 556.—Ὁ Μιαούλης εἰς Λονδίνον.—ΕΣ 17)1)1927.
 557.—Ἀθηναῖοι ἥρωες κατὰ τὸ Εἰκοσιένα.—ΕΣ 1)8)1928.
 558.—Ἀγνωστοὶ ἥρωες τοῦ Εἰκοσιένα.—ΑΝ 9)9)1931.
 559.—Χῖοι πρόσφυγες εἰς Πειραιᾶ, Σῦρον καὶ ἄλλοι τὸ 1822.—ΕΣ
 23)11)1929.
 560.—Χῖοι πρόσφυγες κατὰ τὴν Ἐπανάστασιν.—ΕΣ 28)1)1930.
 561.—Τὸ τραγικὸ Πάσχα τοῦ 1827.—Ἑλληνικὴ Ἐπιθεώρησις. Ἔτος
 ΚΓ'. τεύχος 275.
 562.—Ὁ θάνατος τοῦ Καραϊσκάκη.—Θ. 23)4)1937.
 563.—Ὁ θάνατος τοῦ Καραϊσκάκη.—ΕΣ 22)4)1927.
 564.—Καραϊσκάκης ὁ λησμονημένος.—ΕΣ 14)3)1927.
 565.—Ὁ θάνατος τοῦ Βούρβαχη.—ΕΣ 27)1)1927.
 566.—Μάρτυρες κατὰ τὴν Ἐπανάστασιν. Φρ. Γεωργαντόπουλος.—
 ΕΣ 2)7)1929.
 567.—Ἡ Ἄνδρος κατὰ τὴν Ἐπανάστασιν.—ΕΣ 28)2)1930.
 568.—Σφαγὴ ἐν Σμύρνῃ τὸ 1821 καὶ ὁ φιλέλλην πρόξενος David.—
 ΕΣ 7)4)1929.
 569.—Ἑλλήνων Ὀδύσσεια κατὰ τὸ 1821.—ΕΤ
 570.—Ἡ πολιορκία τῶν Ἀθηνῶν τὸ 1827.—ΕΣ 12)4)1927.
 571.—Ἀγνωστα ἐπεισόδια τῆς ἐξόδου τοῦ Μεσολογγίου. Ὁ Ἰταλὸς
 Ρωμάν.—Ο, Ε'. 634.
 572.—Ἡ Ἑλλάς πρὸ τοῦ Ναυαρίνου.—ΕΣ 7)10)1927.
 573.—Ἡ ναυμαχία τοῦ Ναυαρίνου.—ΚΕΒ τ. 46.
 574.—Ἡ ναυμαχία τοῦ Ναυαρίνου.—ΕΣ 18)10)1927.
 575.—Μετὰ τὴν ναυμαχίαν τοῦ Ναυαρίνου.—ΕΣ 21)10)1927.
 576.—Τὸ Ναυαρίνον καὶ ἡ διπλωματία.—Π. Ε.Ε. τ. 101.
 577.—Τὸ Ναυαρίνον καὶ αἱ Προστάτιδες.—ΕΣ 12)10)1927.
 578.—Γαλλία καὶ Ναυαρίνον.—ΕΣ 23)10)1927.
 579.—Μία εἰκὼν τῆς ναυμαχίας τοῦ Ναυαρίνου ἐν Γαλλίᾳ.—ΕΘ 17)9
 8)1925.
 580.—Ἡ ἑκατονταετηρὶς τοῦ Ναυαρίνου. Ἐν προσκύνημα.—ΕΣ
 22)8)1926.
 581.—Τὸ Ναυαρίνον καὶ ὁ Κουμπερτέν.—ΕΣ 5)8)1926.
 582.—Πῶς ἐχοῦσαν τὰ παλληκάρια τοῦ Εἰκοσιένα.—ΗΤ 14)12)1928.
 583.—Οἱ Ἑλληνες τοῦ Εἰκοσιένα καὶ τὰ ἔθνη των.—ΗΤ 3)12)1928.

- 584.—Πῶς ἡ Ἑλλάς ἐκυβερνᾶτο κατὰ τὴν Ἐπανάστασιν.—ΚΕΒ. τ. 48.
 585.—Μαυροβούνιον καὶ Ἑλλάς. Μία ἀγνωστος σελὶς τῆς Ἑλληνικῆς
 Ἐπαναστάσεως.—Α 18)2)1928.
 586.—Τὸ Ταχυδρομεῖον κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπανάστασιν.—ΕΤ.
 587.—Ἡ Ἑλλάς ἀγγλικὸν προτεκτοράτον.—ΕΣ 15, 16)1)1927.
 588.—Ἡ πρώτη Ἑλληνικὴ Δημοκρατία. Ἡ Συνέλευσις τῆς Ἐπιδάφου.
 ΕΘ 18)3)1924.
 589.—Ἡ ἑλληνικὴ ἐκπαίδευσις κατὰ τὴν Ἐπανάστασιν.—ΕΣ 4)9)1929.
 590.—Τὰ σχολεῖα τοῦ 1825.—ΕΣ 26)3)1930.
 591.—Τὸ πρῶτον Ἑλληνικὸν Τυπογραφεῖον.—ΑΝ 14)9)1931.
 592.—Ἀπὸ τὰς ἐφημερίδας τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως γεγονότα.—
 ΕΣ 31)8)1928.
 593.—Καρναβάλι κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπανάστασιν.—Θ.
 594.—Γάμοι ἀπογνώσεως κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπανάστασιν.—ΕΣ
 1)7)1928.
 595.—Τὰ παιδιὰ τῶν ἀγωνιστῶν τοῦ 1821.—ΕΣ 25)5)1929.
 596.—Μέττερνιχ καὶ Ἑλλάς.—ΕΣ 16)10)1927.
 597.—Ἡ Αὐστριακὴ κατασκοπεῖα κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπανάστασιν.—
 ΑΝ 19-20)8)1931.
 598.—Μισέλλην Ἀγγλος πρόξενος κατὰ τὴν Ἐπανάστασιν.—ΕΣ.
 3)4)1929.
 599.—Ἡ πεντηκονταετηρὶς τῆς Ἐπαναστάσεως.—ΑΝ. 18)8)1931.
 600.—Les memoires de Th. Colocotronis dictees par lui-même à un
 officier français en 1833 à Nauplie.—MS 2-9)9)1937.
 601.—Sous la tente de Karaïskakis. Amiral anglais et général
 grec.—MS 24, 27)8)1936.
 602.—Paque tragique à Trézène. La mort de Caraiskakis (ἀνετυ-
 πῶθη εἰς τὴν "Semaine Egyptienne" (1936 No 11).—MS 9)4)1934.
 603.—Une conversation avec Canaris.—MS 17)12)1936.
 604.—Le centenaire de la mort de Miaoulis.—MS 11)6)1935.
 605.—La sortie de Missolonghi. — Selon le récit d'un combattant
 français.—MS 5)4)1936.
 606.—Ambrosios Frantzis, prêtre et soldat.—MS 12)6)1938.
 606α.—Zacharias Vlasto de Montenegro. (Une page de l'histoire de
 la révolution gresque).—MS 22-23)11)1933.
 607.—Un tableau de la bataille de Navarin en France. — MS "Le
 Progrès" d'Athènes 11)5)1917.
 608.—L'oeuvre littéraire de Rhigas. Quelques informations incon-
 nues.—MS 29-30)6)1938.

12.

ΦΙΛΕΛΛΗΝΕΣ

- 609.—Ὁ Βολταῖρος διὰ τὴν Ἑλλάδα.—ΜΠ. Η'. 428.
 610.—Ὁ Βολταῖρος καὶ τὰ τάνκς.—ΕΒ. ΣΤ'. 1020.
 611.—Ὁ Γάλλος φιλέλλην Βιλλουαζόν.—ΕΣ 1)4)1930.
 612.—Ὁ Διδότος φιλέλλην.—ΕΣ 16)3)1930.
 613.—Τὰ τυπογραφεῖα τοῦ Διδότου εἰς τὴν Ἑλλάδα.—ΕΣ 19)3)1930.

- 682.—Καποδίστριας καὶ Κολοκοτρώνης.—ΕΣ 1)4)1927.
 683.—Καποδίστριας καὶ Ἀπόστολος Παῦλος.—ΚΕΒ.
 684.—Καποδίστριας ὁ Κυβερνήτης.—ΑΝ 19-28)9)1931.
 685.—Ὁ Καποδίστριας καὶ τὸ Σύνταγμα.—ΕΣ 28)12)1928.
 686.—Πῶς ὀργανώθη εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ ἐκπαίδευσις ἀπὸ τὸν Καποδίστριαν.—ΗΤ. 6)12)1928.
 687.—Ὁ Καποδίστριας ἀτυχῆς καὶ μετὰ θάνατον.—ΑΝ 17)8)1931.
 688.—Καποδίστριας ὁ ἀδικημένος. Ἀνάγκη ἀνδριάντος του εἰς Ἀθήνας.—ΕΣ 20)1)1928.
 689.—Κοραῖς καὶ Καποδίστριας. Δι' ἓνα ἀνδριάντα.—ΕΣ 13)2)1928.
 690.—Ἡ ἔδρυσις τῆς Σχολῆς τῶν Εὐελπίδων ἀπὸ τὸν Καποδίστριαν.—ΕΣ 29)7)1928.
 691.—Ὁ Καποδίστριας καὶ ἡ πατάτα.—ΕΣ 25)8)1928.
 692.—Τὸ Ναύπλιον κατὰ τὴν δολοφονίαν τοῦ Καποδίστρια.—ΜΠ. Η'. 728 καὶ 764.
 693.—Ἡ Μεγάλη Ἑλλάς τοῦ Καποδίστρια.—Ε.Ε.Κ. 1925 Ἀπρίλιος.
 694.—Ἡ Μεγάλη Ἑλλάς τοῦ Καποδίστρια.—ΑΝ 24)7)1931.
 695.—Ἀνέκδοτα ἀπὸ τὴν ζωὴν τοῦ Καποδίστρια.—ΜΠ. Η'. 1031.
 696.—Ἀνέκδοτα τοῦ Καποδίστρια.—ΚΕΒ τ. 47.
 697.—Ὁ Καποδίστριας ἔγραφε ἐλληνικά.—ΑΝ 31)8)1931.
 698.—La jeunesse de Capodistria.—MS 2 et 25)9)1933 et 4)10)1933,
 699.—Un «kinima» féminin sous Capodistrias.—MS 12)6)1935.
 700.—Capodistrias et l'Hellénisme en Suisse.—MS 28-30)7)1938.
 701.—Les premières pommes de terre en Grèce.—MS 25)11)1934.

16.

Θ Θ Ω Ν

- 703.—Ἀπὸ τὴν ζωὴν τῶν πρώτων βασιλέων μας. ΜΠ. Η' 940.
 704.—Ὁ Βασιλεὺς Ὁθων εἰς τὴν Σμύρνην.—Ο, Ε'. 914.
 705.—Τὰ Χριστούγεννα τοῦ Ὁθωνος εἰς τὴν Ρώμην.—ΜΠ. Θ'. 1713.
 706.—Ὁ Ὁθων εἰς Σῦρον.—ΝΕ, ΣΤ'. σ. 708.
 707.—Ὁ Ὁθων εἰς τὴν Σῦρον καὶ οἱ καθολικοί.—ΕΣ 12)6)1929.
 708.—Λίβελλος κατὰ τοῦ βασιλέως Ὁθωνος.—ΕΣ 4)5)1928.
 709.—Αἱ βδέλλαι καὶ ὁ βασιλεὺς Ὁθων.—ΕΣ 23)10)1926.
 710.—Τὸ Παλάτι καὶ ἡ Αὐλὴ τοῦ Ὁθωνος τὸ 1840.—ΑΝ 10)10)1931.
 711.—L'arrivée à Nauplie de premier roi de la Grèce.—MS 29-31)1 et 1)2)1933.
 712.—L'arrivée du roi Louis à Athènes.—MS 27)11)1935.
 713.—Visita del Rey Luis de Baviera a Atenas (El Correo Catalán—Barcelona 19)1)1936.
 714.—La correspondance du roi Othon.—Un episode diplomatique.—MS 30)1)1938.

17.

Σ Ο Λ Ω Μ Ο Σ

- 715.—Τὸ ὄνομα τοῦ Σολωμοῦ.—ΕΣ 5)3)1927.
 716.—Ὁ Διονύσιος Σολωμὸς ὡς ἄνθρωπος.—ΜΠ. Η'. σ. 489.

- 717.—Ὁ Σολωμὸς χριστιανός.—ΕΣ 29)11)1926.
 718.—Τὸ σπῆτι τοῦ Σολωμοῦ.—«Νεολόγος» Ἀθηνῶν 1)12)1926.
 719.—Τὰ ἐρημητήρια τοῦ Σολωμοῦ.—ΕΣ 19)2)1927.
 720.—Ὁ στοιχειωμένος πύργος τοῦ Σολωμοῦ.—ΑΝ 12)7)1931.
 721.—Ἀνέκδοτος Σολωμὸς.—ΕΣ 18)11)1926.
 722.—Τὸ πρόβλημα τριῶν ποιημάτων τοῦ Σολωμοῦ (Ἀνακοίνωσις γενομένη εἰς τὴν Ἀκαδημίαν Ἀθηνῶν καὶ δημοσιευθεῖσα εἰς τὰ Πρακτικά τῆς Ἀκαδημίας τοῦ 1937).
 723.—Τὰ χειρόγραφα τοῦ Σολωμοῦ εἰς τὴν Μασσωνίαν Ζακύνθου.—ΕΣ. 20)11)1926.
 724.—Πέντε ἀνέκδοτα Ἰταλικά Σονέττα τοῦ Σολωμοῦ.—ΝΕ, τ. Η' σ. 1014.
 725.—Σολωμικὰ σημειώματα—Ἀνέκδοτοι στίχοι τοῦ Σολωμοῦ.—ΙΑ' Δεκέμβριος 1935.
 726.—Ἀνέκδοτα Ἔργα καὶ σημειώσεις περὶ Σολωμοῦ.—ΙΑ' Ὀκτώβριος 1936.
 727.—Γύρω ἀπὸ τὸν Σολωμόν (ιστορικά καὶ κριτικά σημειώματα) ΝΕ Ζ'. σελ. 298.
 728.—Ὁ Σολωμὸς ἦτο ὑγιὲς τὸν νοῦν; —ΝΓ 25)5)1935.
 729.—Προφητεία μετὰ Χριστὸν περὶ Σολωμοῦ.—ΕΣ 25)6)1928.
 730.—Μία παρεξήγησις διὰ τὸν Σολωμόν.—ΕΣ 2)2)1927.
 731.—Μία ἐξήγησις διὰ μίαν παρεξήγησιν περὶ Σολωμοῦ.—ΕΛ 30-31 Μαρτίου 1927.
 732.—Ἡ ἐν Ἀθήναις προτομὴ τοῦ Σολωμοῦ.—ΕΣ 25)2)1937.
 733.—Ὁ Ρεγκάλδι καὶ ὁ Σολωμὸς.—ΜΠ. Γ'. 445.
 734.—Σολωμὸς καὶ Ροῖδης.—ΕΣ 18)3)1927.
 735.—Σολωμὸς καὶ Θωμάζος.—ΝΓ 22)9)1935.
 736.—Σολωμικαὶ ἀναμνήσεις εἰς τὴν Ζάκυνθον.—ΕΘ 9)9)1925.
 737.—Αἱ εἰσὶ ἐπὶ τῇ ἐκατονταετηρίδι τοῦ Ἑθνικοῦ ποιητοῦ Διονυσίου Σολωμοῦ.—Ε 11)1)1898.—(Εἶναι τὸ πρῶτον δημοσίευμα χάρις εἰς τὸ ὅποιον κατεσκευάσθη ὁ ἐν Ζακύνθῳ ἀνδριάνς τοῦ Σολωμοῦ).
 738.—Les Ermitages de Solomos.—MS 16, 17)9)1936.
 739.—Solomos et les enfants.—MS 9)5)1937.
 740.—Solomos et «l'empoisonnée».—MS 31)3)1937.
 741.—Solomos chanteur.—MS 17)3)1937.
 742.—Solomos farceur.—MS 18)8)1936.
 743.—Le caractère de Solomos.—MS 20)2)1937.
 744.—Bouts-rimés de Solomos. Un sonnet inédit.—MS 20-21)5)1938.
 745.—La mort de Solomos.—MS 24)2)1937.

18.

Φ Ω Σ Κ Ο Λ Ο Σ — Κ Α Λ Β Ο Σ

- 746.—Ὁ Ζακύνθιος Φώσκολος.—ΝΕ. Β'. σ. 649.
 747.—Ὁ Φώσκολος Ἑλλήνι.—ΕΣ 23)1)1927.
 748.—Ἡ λιτότης τοῦ Φωσκόλου.—ΕΠΤ 1934.
 749.—Φώσκολος καὶ Ἀλὴ πασᾶς.—ΕΠΤ 1934.
 750.—Ἡ μητέρα καὶ ἡ κόρη τοῦ Φωσκόλου.—ΝΕ, Β'. σ. 715.
 751.—Φώσκολος καὶ Κάλβος.—ΝΕ. Β'. σ. 588.

752. — 'Ο Φώσκολος εἰς τὴν Ζάκυνθον. — ΕΘ 4)10)1925.
 753. — Φώσκολος, ὁ ποιητὴς ποῦ δὲν πίνει κρασί. — ΑΝ 17)10)1931.
 754. — 'Ο Φώσκολος καὶ τὸ κρασί. — ΕΣ 19)11)1926.
 755. — Φωσκολιανὰ. — ΕΣ 19)12)1926.
 756. — 'Ο Φώσκολος εἰς τὴν φυλακὴν. — ΕΣ 11)2)1927.
 757. — Φώσκολος καὶ 'Αλὴ πασᾶς. — ΕΣ 2)10)1927.
 758. — 'Ο θάνατος τοῦ Φωσκόλου. — ΕΣ 10)9)1927.
 759. — 'Απὸ τὴν ἑκατονταετηρίδα τοῦ Φωσκόλου ἐν Ζακύνθῳ. — ΕΣ 28)11)1927.
 760. — Κάλβος. Φιλολογικὸν σημεῖωμα. — ΕΣ 7)2)1928.
 761. — Ἔργα καὶ ἐκδόσεις τοῦ Κάλβου. — ΝΕ. Γ'. σ. 51.
 762. — Κάλβος ὁ ἀγνώμων. — Ο, Ε'. Ε'. 937.
 763. — Foscolo, Solomos et Mavilis. — MS 19)5)1933.
 764. — La petite lampe d'Ugo Foscolo. — MS 16)10)1925.
 765. — L'oeuvre d'A. Calvos en italien. — MS 15)5)1938.

19.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΕΧΝΑΙ

766. — Νικόλαος Βλαστός καὶ τὸ πρῶτον ἐλληνικὸν τυπογραφεῖον. — ΝΕ. Δ'. σ. 796.
 767. — 'Ο Ἐρωτόκριτος. — ΕΣ 21)5) 1928. —
 768. — 'Ο Γκρέκο ὡς Ἑλλήν. — ΠΕΕ τ. 145, 147, 148, 149, 151.
 769. — Τὰ σχολεῖα ἐν Ἑλλάδι πρὸ τῆς Ἐπαναστάσεως. — ΕΣ 10)10)1926.
 770. — 'Η Ἀκαδημία τῶν Κωδωνίων. — ΕΣ 0)2)1928.
 771. — Οἱ Ἀμερικανοὶ ἐν Ἑλλάδι. Τὸ πρῶτον Ἑλλήν. σχολεῖον ἐν Ἀθήναις. — ΕΕΚ. 1924 Ὀκτώβριος.
 772. — 'Η ἐκπαίδευσις πρὸ ἐνὸς αἰῶνος. — ΑΝ 6)9)1931.
 773. — 'Η ἐκπαίδευσις εἰς τὴν Ἑλλάδα πρὸ μιᾶς ἑκατονταετίας. — ΗΤ 1)12)1928.
 774. — 'Η βιβλιοθήκη τῆς Κοζάνης. — ΕΣ 23)8)1928.
 775. — 'Η ἀρπαγὴ τῶν Ἑλληνικῶν ἀρχαιοτήτων πρὸ τοῦ Εἰκοσιένα. — ΕΣ 5)11)1927.
 776. — Ἀρχαιοκάπηλοι πρὸ τοῦ Εἰκοσιένα. — ΕΣ 15)6)1929.
 777. — Τὸ Ἑλληνικὸν θέατρον πρὸ τῆς Ἐπαναστάσεως. — ΕΣ 27)8)1929.
 778. — Αἱ ἐπιστῆμαι εἰς τὴν Ἑλλάδα πρὸ τοῦ Εἰκοσιένα. — ΕΣ 14)12)1926.
 779. — Καλενδάριον πρὸ ἐνὸς αἰῶνος. — ΕΣ 21)6)1926.
 780. — 'Η Ἑλληνικὴ φιλολογία πρὸ ἐξηκονταετίας. — ΕΣ 22)7)1926.
 781. — 'Ο Φίνλεϋ εἰς τὴν Ἑλλάδα. — ΕΣ 15)4)1927.
 782. — 'Ο Φίνλεϋ καὶ ἡ βιβλιοθήκη του. — ΕΣ 2)12)1926.
 783. — Τὸ Ἡμερολόγιον τοῦ Φίνλεϋ. — ΕΣ 16)4)1927.
 784. — 'Η διγλωσσία εἰς τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὸν Ν. Tommaseo. — ΝΤ. 7)2) καὶ 6)3)1937.
 785. — 'Η πρώτη ἑλληνικὴ μετάφρασις τοῦ Εὐαγγελίου. — ΕΣ 9—10)1)1927.
 786. — Ἰγᾶς καθαιρεύσης καὶ δημοτικῆς γλώσσης κατὰ τὸ 1823. — ΕΣ 24)12)1926.
 787. — Αἱ μελέται τοῦ Οὐίλλιαμ Μύλλερ περὶ Ἑλλάδος. — ΕΣ 8)2)1924.
 788. — 'Η ἱστορία τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, τοῦ Οὐ. Μίλλερ. — ΕΣ 22)5)1924.

789. — «Ἐφημερίς τῆς Κυβερνήσεως». Ἀπὸ τὴν ἱστορίαν της. — ΕΣ 30)3)1929.
 790. — 'Η Ἑλληνικὴ δημοσιογραφία πρὸ ἐξηκονταετίας. — ΕΣ 23)7)1926.
 791. — Παλαιὰ δημοσιογραφία. — ΕΣ 5)4)1929.
 792. — Μαργαριτάρια ἀπὸ παλαιᾶς ἐφημερίδας. — ΕΣ 10)12)1928.
 793. — Ἀλιεῖα μαργαριτῶν εἰς παλαιᾶς ἐφημερίδας. — ΗΤ 18)12)1928.
 794. — Μουσεῖον λαθῶν. — ΕΣ 24)1)1926.
 795. — Διονυσιάς. — Διονύσιος Πύρρος ὁ Θετταλός. — ΕΣ 18)7)1927.
 796. — Γεώργιος Ζαλοκώστας. — ΜΠ, Ι'. 86 καὶ 125.
 797. — 'Η ζωὴ τοῦ Ἀθ. Χριστοπούλου. — ΕΣ 24)5)1928.
 798. — 'Ο σατυρικός Λασκαράτος. Μία πολυτάραχος ζωὴ. — ΗΤ 5)12)1928.
 799. — 'Ο Κ. Παλαμᾶς εἰς τὴν Ἱταλίαν. Μία μελέτη περὶ τοῦ ἔργου του. ΕΣ 7)5)1926.
 800. — Τὸ ἔργον τοῦ Παλαμᾶ εἰς τὴν Ἀμερικὴν. — ΕΣ 15)11)1921.
 801. — Τὸ ἱστορικὸν ἔργον τοῦ Σπυρίδωνος Λάμπρου. — ΝΕ, Η'. σελ. 1166.
 802. — 'Ο Ἑθνικός μας ὕμνος, πῶς ἐκινδύνευσε νὰ ἀλλάξῃ. — ΑΝ 5—6 10)1931.
 803. — Ἀπὸ τὴν ζωὴν τοῦ Μωρεᾶς. — ΜΠ, Θ'. 565, 628, 645, 702.
 804. — 'Ο Μωρεᾶς εἰς τὸν πόλεμον τοῦ 1896. — ΜΠ, Θ'. 734.
 805. — 'Ο θάνατος τοῦ Μωρεᾶς. — ΜΠ, Θ'. 769.
 806. — Τὰ Γιάννινα καὶ ἡ Νεοελληνικὴ Ἀναγέννησις. — ΝΕ, Η'. σ. 1002.
 807. — Les Hagiographes grecs après la chute de Byzance. — MS 16)7)1935.
 808. — La Communauté grecque de Venise. — MS 21)7-6)8)1934.
 809. — La première imprimerie grecque à Venise. — MS 22 et 27)12)1933.
 810. — Théotocopoulos et les Grecs de la Renaissance. — MS 19-21)1)1938.
 811. — Comment furent recueillies les antiquités grecques par les Grecs libérés. — MS 7)7)1935.
 812. — Archéologues déménageurs (Pérégrinations de statues). — MS 25-28)11)1937.
 813. — Médecins du vieux temps en Grèce. — MS 9)6)1933.
 814. — Avramioti critique de Chateaubriand. — MS 2)2)1936.
 815. — Une lettre inédite d'Edmond-About sur la Grèce. — MS 20)11)1936.
 816. — Thorwaldsen en Grèce. — MS 9)5)1936.
 817. — Comment Fauriel a recueilli les chants populaires grecs. — MS 22)6)1937.
 818. — Fauvel, trafiquant d'antiquités. — MS 10)8)1933.
 819. — Les sources d'Erotocritos. — MS 15)2)1937.
 820. — Les débuts du théâtre grec. — MS 10)2)1935.
 821. — Karaghiossi (théâtre d'ombres). — MS 12)1)1936.
 822. — Les aventures d'un peintre grec à Constantinople. — MS 27)3)1935.
 823. — Les aventures d'un artiste grec. — Gerassimos Pizzamanos. — MS 14)6)1934.

- 824.—Marguerite Albana Miniati.—MS 5)1)1936.
 825.—La vie dramatique d'Hellène Altamoura, peintre grecque. — MS 18)1)1935.
 826.—Mantzaros, le compositeur de l'Hymne national grec. — MS 7)6)1934.
 827.—La vie mouvementée de Lascaratos.—MS 12-13)12)1935.
 828.—Valaoritis à la Chambre.—MS 27)5)1934.
 829.—Les premiers pas de la réclame en Grèce. — MS 27-30)5 et 1)6)1937.
 830.—Ecrivains et journalistes Grecs il y a 60 ans.—MS 6)9)1935.
 831.—Zappas et les jeux Olympiques.—MS 13)8)1933.
 832.—En mémoire de Spyridon Lambros.—MS 19)6)1935.
 833.—L'oeuvre de Costis Palamas traduite en italien. — MS 11)11)1934.
 834.—Rythmes d'Immortels.—MS 21)1)1937.
 835.—Georges Nazos et le Conservatoire d'Athènes.—MS 13)4)1938.
 836.—Valaoritis et Saint-Hilaire.—MS 10)8)1938.
 837.—Le poète Achille Paraschos.—MS 8-9)10)1938.
 838.—Kyriakos Pittakis, le premier archéologue grec. — MS 15-17)10)1938.
 839.—Chrysostomos Archevêque d'Athènes.—MS 27)10)1938.
 840.—Le roman d'un marchand d'antiquités. Le tombeau d'Homère.—MS 24)9)1938.
 841.—Théotocopoulos et les Grecs de la Renaissance. — MS 19-21)3)1938.
 842.—La première compagnie d'assurances grecque. — MS 31)15)1937.

20.

NEOEΛΛHNIKH ZΩH.

- 843.—'Η 'Ελληνική κοινωνία. Μία σύγκρισις με τὸ παρελθόν.—HT. 2)12)1928.
 844.—'Η πρώτη 'Ελληνική Διοίκησις.—ΕΣ 9)4)1930.
 845.—Οἱ ἐχθροὶ τῆς 'Ελληνικῆς Δημοκρατίας πρὸ ἐνὸς αἰῶνος.—ΕΘ. 1)4)1924.
 846.—Μία ἐσπερίς εἰς τὴν Αἴγινα πρὸ ἐνὸς αἰῶνος.—ΕΣ 15)4)1930.
 847.—'Η 'Ελληνική Βουλὴ πρὸ ἐνὸς αἰῶνος.—ΕΣ 1)9)1927.
 848.—Μία γενικὴ ἀμνηστεια πρὸ ἐνὸς αἰῶνος.—ΕΘ 30)3)1924.
 849.—'Η ἐκατονταετηρὶς τῆς ἰδρύσεως τοῦ 'Ελληνικοῦ Ταχυδρομείου.—ΕΣ 14, 17)5)1928.
 850.—'Ο πρῶτος ἐορτασμὸς τῆς 25 Μαρτίου ἐπὶ "Οθωνος.—ΕΘ 25)) 3)1924.
 851.—Προίκες καὶ γάμοι πρὸ ἐνὸς αἰῶνος.—NE 1)10)1932. τόμ. IB'.
 852.—'Η οἰκονομικὴ καὶ οἰκονομολογικὴ 'Ελλάς.—Πολιτικὴ 'Επιθεώρησις "Ετος Α'. ἀρ. 26—32.
 853.—'Η «Νέα 'Ελλάς» τοῦ Μίλλερ.—ΕΣ 18)4)1928.
 854.—Τὸ ἀρχεῖον τοῦ ὑπουργείου τῶν 'Εξωτερικῶν.—ΕΣ 8)1)1928.

- 855.—Μία ἀποτυχοῦσα ἑλληνικὴ βιομηχανία τὸ 1840.—AN 16)10)1931.
 856.—'Ο παλαιὸς Πειραιεύς.—ΕΣ 24)2)1929.
 857.—Γάλλος ὑποψήφιος τοῦ 'Ελληνικοῦ θρόνου.—AN 30)8)1931.
 858.—'Η φοιτητικὴ ζωὴ τοῦ 'Αλ. Κουμουνδούρου.—MII. H'. 834.
 859.—'Ο Κουμουνδούρος ἐθελοντὴς εἰς τὴν Κρήτην.—MII. H'. 916.
 860.—Τὸ μυστήριον τῆς κινουμένης τραπέζης.—AN 7-8)10)1931.
 861.—Τὸ ἀεικίνητον. 'Εφεύσεις 'Ελλήνος.—ΕΣ 19)4)1927.
 862.—Τὸ πρῶτον ἀερόστατον εἰς τὴν 'Ελλάδα.—Ο, Ε'. σ. 712.
 863.—'Ο τετραγωνισμὸς τοῦ κύκλου. Σύγγραμμα 'Ελλήνος.—ΕΣ 28)8)1928.
 864.—"Ελλην στρατηγὸς καὶ διπλωμάτης εἰς τὴν Πρωσίαν.—NT. 2)11)1935.
 865.—'Η 'Αθηναϊκὴ κοινωνία πρὸ ἐνὸς αἰῶνος.—AN 11)10)1931.
 866.—'Αμεδαῖος τῆς Σαβοΐας ὑποψήφιος βασιλεὺς τῆς 'Ελλάδος.—ΕΣ 4)10)1928.
 867.—'Αμεδαῖος τῆς Σαβοΐας καὶ ὁ 'Ελληνικὸς θρόνος.—AN 15)10)1931.
 868.—Κρίσπη καὶ Τρικούπης.—ΕΣ 7)11)1927.
 869.—Ματσίνη καὶ Κρίσπη περὶ 'Ελλάδος.—ΕΣ 15)1)1929.
 870.—'Ο Κρίσπη καὶ ἡ 'Ελλάς.—ΕΣ 13)11)1927.
 871.—'Η πρώτη 'Ελληνοϊταλικὴ συμμαχία.—ΕΣ 12)1)1928.
 872.—'Αποτυχοῦσα 'Ελληνοϊταλικὴ συμμαχία. τὸ 1862.—ΕΣ 30)9)198.
 873.—Stanley amoureux d'une Grecque.—MS 10)6)1937.
 874.—L'ignorance en Grèce il y a cent ans.—MS 1)7)1933.
 875.—Grèce et Italie en 1861.—MS 5)2)1934.
 876.—Un Grec général et diplomate de Prusse. — MS 4 et 6)11)1934.
 877.—Les postes Grecques il y a cent ans.—MS 22)7)1935.
 878.—Le premier gouvernement Hellénique.—MS 25)7)1936.
 879.—Un peu d'histoire du raisin sec.—MS 7)11)1936.
 880.—Le roi Georges I et le Pape Pie X.—MS 5)3)1938.
 881.—Comment fut célébrée pour la première fois la fête nationale.—MS 25)3)1937.
 882.—Le soixante-quatrième anniversaire de la dynastie hellénique.—MS 14-24)3)1938.
 883.—Les débuts du règne du roi Georges I en Grèce selon la correspondance de Valaoritis.—MS 27)8-11)9)1938.
 884.—«Iatrosophia» et Charlatans.—MS 18)9)1938.
 885.—Ce qu'il fallut payer pour Judas. L'affaire Pacifico.—MS 24)4)1938.
 886.—Le roman de Laurion.—MS 17)11)1938.
 887.—Les Juifs en Grèce.—MS 11)12)1937.

21.

ΠΟΙΚΙΛΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ

- 888.—'Ο 'Ασιατικὸς 'Ελληνισμὸς κατὰ τὴν ἀρχαιότητα.—ΕΣ 9)5)1928.
 889.—Κρίσις κατοικιδίων κατὰ τὴν ἀρχαιότητα.—ΕΣ 3)2)1922.
 890.—'Η πολυτέλεια τῶν ἀρχαίων 'Ελλήνων.—AN 23)7)1931.

891. — Ἡ ληστεία εἰς τὴν Ἑλλάδα πρὸ δεκαεπτὰ αἰώνων. — ΜΠ. Η'. 1127.
 892. — Ἡ Σελήνη κατὰ τὴν ἀρχαίαν μυθολογίαν. — Μ 1)9)1895.
 893. — Ὁ φιλόσοφος μπαλωματῆς τῆς Ἀρτης. — ΕΣ 2)11)1928.
 894. — Κουρούνες εἰς τὴν Ἀρταν. — ΕΣ 2)12)1928.
 895. — Ἐθίμα καὶ προλήψεις τῆς Ἀρτης. — ΕΣ 28)11)1928.
 896. — Ὁ Νέρων καὶ ὁ Ἰσθμὸς τῆς Κορίνθου. — ΑΝ 17)7)1931.
 897. — Ὁ Νέρων εἰς τὴν Ἑλλάδα. — Ο, Ε'. 604.
 898. — Ρουμανία καὶ Ἑλλὰς ἀνὰ τοὺς αἰῶνας. — ΑΝ 23)8)1931.
 899. — Ὁ Βενιζέλος μαθητὴς εἰς τὴν Σύρον τὸ 1880. — ΕΣ 28)12)1929.
 900. — Λησταὶ πρὸ εἴκοσι αἰώνων. — ΑΝ 15)7)1931.
 901. — Τὰ βιβλία κατὰ τὴν ἀρχαιότητα. — ΠΕΕ τ. 93, 96.
 902. — Τὰ λουτρά κατὰ τὴν ἀρχαιότητα. — ΕΣ 5)9)1922.
 903. — Οἱ Ἑβραῖοι ἐν Ἑλλάδι. — ΕΣ 24)6)1922.
 904. — Ὁ ἐρημίτης τοῦ Κάβο Μαλῆ. — Ἡμερολόγιον «Μπουκέτου» 1932.
 905. — Le sourire de Vénizelos. — MS 1)4)1936.
 906. — Vénizelos écolier. — MS 20)3)1936.
 907. — Vénizelos combattant. — MS 22)3)1936.
 908. — Anecdotes de la vie de Vénizelos. — MS 23)3)1936.
 909. — La psychologie de Vénizelos. — MS 26)3)1936.
 910. — Quelques instants de la grande vie de Vénizelos. — MS 21)3)1936.
 911. — Vénizelos à la Conférence de Bucarest. — MS 27)3)1936.
 912. — Vénizelos, Cavour et Mazzini MS 26)3)1936.
 913. — Pour l'Épire. La voix de la France. — Revue «Graecia», de Paris 3-4)1914.
 914. — Grècs et Serbes pendant leurs luttes libératrices. — MS 25-27)31)1936.
 915. — La Roumanie et la Grèce à travers les siècles. — MS 20)10)1933.
 916. — Le raisin de Corinthe au 13e siècle. — MS 7)10)1937.
 917. — Le bain de Caïphe. — MS 12)7)1937.
 918. — Les Grecs en Abyssinie au 18e siècle. — MS 10)7)1927.
 919. — Les Juifs en Grèce. — MS 11)12)1937.

22.

Η ΑΜΕΡΙΚΗ ΚΑΙ Ο ΕΚΕΙ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ

920. — Οἱ πρῶτοι Ἕλληνες εἰς τὴν Ἀμερικήν. — ΑΝ 13)7)1931.
 921. — Ὁ Ἑλληνισμὸς ἐν Ἀμερικῇ, μελέτη ἱστορικὴ καὶ κοινωνική. — «Μεγάλη Ἑλληνικὴ Ἐγκυκλοπαίδεια»
 922. — Οἱ πρῶτοι Ἕλληνες μετανάσται εἰς τὴν Ἀμερικήν. — ΑΝ 25)8)1931.
 923. — Ἰωάννης Φωκᾶς, ἐξερευνητὴς τοῦ Καναδᾶ κατὰ τὸν 16ον αἰῶνα. ΠΕΕ τεύχη 92-94.
 924. — Ἑλλήν Διοικητὴς τῆς Ἀλάσκας. — ΑΝ 1)8)1931.
 925. — Ἑλληνικὴ ἀποικία εἰς τὴν Φλωρίδα τὸ 1763. — Τὰ μαρτύρια τῶν Μανιατῶν. — ΠΕΕ τεύχος 98.
 926. — Ἑλληνικὴ ἀποικία εἰς τὴν Φλωρίδα. — ΑΝ 28)7)1931.
 927. — Ἐντυπώσεις ἀπὸ τὴν Ἀμερικήν. Εἰς Ἑλληνικὸς δρόμος. — ΕΘ 24)7)1924.

928. — Ἐντυπώσεις ἀπὸ τὴν Ἀμερικήν. Πῶς ἀνατρέφονται τὰ Ἑλληνό-πουλα. — ΕΘ 13)9)1920.
 929. — Ἡ Ἑλληνικὴ τέχνη εἰς τὴν Ἀμερικήν. — ΕΣ 17)9)1928.
 930. — Ἡ Ἑλληνικὴ μετανάστευσις. — ΕΘ 30)4 καὶ 3)5)1924.
 931. — Πῶς κυβερνᾶται ἡ Ἀμερική — Ὁ πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας (ἐντυπώσεις ἐξ Ἀμερικῆς). — ΕΘ 2)8)1925.
 932. — Τὸ Δημοκρατικὸν πολίτευμα τῆς Ἀμερικῆς. — ΕΘ 13)3)1924.
 933. — Ἐντυπώσεις ἀπὸ τὴν Ἀμερικήν. Προεδρικὴ ἐκλογή. — ΕΘ 19)8)1924.
 934. — Ἐντυπώσεις ἀπὸ τὴν Ἀμερικήν. Τὰ πρόβατα τοῦ Δημάρχου Νέας Ὑόρκης. — ΕΘ 12)8)1924.
 935. — Ἐντυπώσεις ἀπὸ τὴν Ἀμερικήν. Ἡ ἐκπαίδευσις. — ΕΘ 5)11)1924.
 936. — Τὰ Πανεπιστήμια τῆς Ἀμερικῆς. — ΕΣ 12)7)1926.
 937. — Τὰ Πανεπιστήμια τῆς Ἀμερικῆς. — ΕΣ 28)6)1926.
 938. — Ἐντυπώσεις ἀπὸ τὴν Ἀμερικήν. Οἱ φοιτηταί. — ΕΘ 30)9)1920.
 939. — Ἐντυπώσεις ἀπὸ τὴν Ἀμερικήν. Οἱ δημοσιογράφοι. — ΕΘ 26)7)1929.
 940. — Ἐντυπώσεις ἀπὸ τὴν Ἀμερικήν. Θρησκεία. — ΕΘ 25)6)1920.
 941. — Ἐντυπώσεις ἀπὸ τὴν Ἀμερικήν. Θρησκείαι. — ΕΘ 28)8)1924.
 942. — Ἐντυπώσεις ἀπὸ τὴν Ἀμερικήν. Φιλανθρωπία. — ΕΘ 22)9)1924.
 943. — Ἐντυπώσεις ἀπὸ τὴν Ἀμερικήν. Ἐλευθερία. — ΕΘ 12)11)1924.
 944. — Νέα Ὑόρκη. Ἡ πόλις τοῦ φωτός. — ΕΘ 7)7)1925.
 945. — Ἐντυπώσεις ἀπὸ τὴν Ἀμερικήν. Ἡ βασιλεία τῆς γυναικός. — ΕΘ 28)9)1924.
 946. — Ἐντυπώσεις ἀπὸ τὴν Ἀμερικήν. Γυναικεῖος θρίαμβος. — ΕΘ 4)12)1924.
 947. — Ἐντυπώσεις ἀπὸ τὴν Ἀμερικήν. Αἱ καλλοναί. — ΕΘ 24)11)1924.
 948. — Ἐντυπώσεις ἀπὸ τὴν Ἀμερικήν. Αἱ λουτροπόλεις. — ΕΘ 7)8)1920.
 949. — Ἐντυπώσεις ἀπὸ τὴν Ἀμερικήν. Κόνυ Ἀυλάντ. — ΕΘ 24)9)1920.
 950. — Ἐντυπώσεις ἀπὸ τὴν Ἀμερικήν. Τὰ θαύματα. — ΕΘ 28)9)1920.
 951. — Ἐντυπώσεις ἀπὸ τὴν Ἀμερικήν. Γουὼλ Στρήτ, ὁ δρόμος τῶν θησαυρῶν. — ΕΘ 6)10)1920.
 952. — Ἐντυπώσεις ἀπὸ τὴν Ἀμερικήν. Φίφθ Ἀβενυ. — ΕΘ 8)12)1924.
 953. — Ἐντυπώσεις ἀπὸ τὴν Ἀμερικήν. Γάμοι δι' ἐφημερίδων. ΕΘ 2)11)1920.
 954. — Ἐντυπώσεις ἀπὸ τὴν Ἀμερικήν. Μία ἀνατολή. — ΕΘ 31)7)1924.
 955. — Ἐντυπώσεις ἀπὸ τὴν Ἀμερικήν. Κοιλία ὑπερωκεανείου. — ΕΘ 1)8)1924.
 956. — Ἐντυπώσεις ἀπὸ τὴν Ἀμερικήν. Αἰσμηπεργκ. — ΕΘ 2)8)1924.
 957. — Ἐντυπώσεις ἀπὸ τὴν Ἀμερικήν. Ἡ ὁμίχλη εἰς τὸν ὠκεανόν. — ΕΘ 3)8)1924.
 958. — Ἐντυπώσεις ἀπὸ τὴν Ἀμερικήν. Τὸ φέρετρον τοῦ Κάιζερ. — ΕΘ 959. — Ἐντυπώσεις ἀπὸ τὴν Ἀμερικήν. Ραδιόλα. — ΕΘ 7)8)1924.
 960. — Ἐντυπώσεις ἀπὸ τὴν Ἀμερικήν. Ἡ ἀπαγόρευσις τοῦ ποτοῦ. ΕΘ 11)8)1924.
 961. — Ἐντυπώσεις ἀπὸ τὴν Ἀμερικήν. Ἀμερικανοὶ γλεντζέδες. — ΕΘ 22)8)1924.
 962. — Ἐντυπώσεις ἀπὸ τὴν Ἀμερικήν. Θρίαμβος κεφαλαίου. — ΕΘ 30)8)1920.

- 963.—Ἐντυπώσεις ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴν. Ὁ μῦθος τῶν δολλαρίων.— ΕΘ 23)8)1924.
 964.—Ἐντυπώσεις ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴν. Πλοῖον — φάντασμα. — ΕΘ 11)9)1924.
 965.—Ἐντυπώσεις ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴν. Γῆ ἐπαγγελίας. — ΕΘ 16)9)1924.
 966.—Ἐντυπώσεις ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴν. Τὰ πνεύματα. — ΕΘ 14)11)1924.
 967.—Ἐντυπώσεις ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴν. Δυστυχησμένος ἑκατομμυριούχος. — ΕΘ 13)12)1924.
 968.—Ἐντυπώσεις ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴν. Πῶς ταξιδεύουν οἱ Ἀμερικανοί. — ΕΘ 25)8)1920.
 969.—Ἐντυπώσεις ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴν. Μαθήματα ἀσφαλείας. — ΕΘ 8)8)1925.
 970.—Ἐντυπώσεις ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴν. Οἱ χοροί. — ΕΘ 21)8)1920.
 971.—Ἐντυπώσεις ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴν. Πυγμαχίαι. — ΕΘ 29)9)1924.
 972.—Ἐντυπώσεις ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴν. Ἀμερικανισμοί. — ΕΘ 27)10)1924.
 973.—Ἐντυπώσεις ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴν. Τὰ μεγάλα παιδιὰ. — ΕΘ 3)11)1924.
 974.—Ἐντυπώσεις ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴν. Βοημοὶ καλλιτέχναι. — ΕΘ 8)8)1924.
 975.—Ἡ παραμονὴ τῆς Πρωτοχρονιᾶς εἰς τὴν Ἀμερικὴν. — «Παρνασσός» Ἰανουάριος 1937.

23.

ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ—ΣΕΡΒΙΑ.

- 976.—Μία Ἑλληνοβουλγαρικὴ συμμαχία κατὰ τὸν ΙΓ' αἰῶνα. — ΠΕΕ τεύχος 160.
 977.—Συμεὼν, ὁ Βούλγαρος Αὐτοκράτωρ. — ΕΣ 29)8)1927.
 978.—Ἀσάν ὁ Βούλγαρος. — ΕΣ 5)4)1930.
 979.—Βουλγαριναὶ ἀναμνήσεις ἀπὸ τὴν Βουλγαρίαν. — ΕΣ 20)9)1927.
 980.—Ὁ Βούλγαρος ποὺ ἐβραβεύθη εἰς ἑλληνικὸν ποιητικὸν διαγωνισμόν. — ΜΠ. Γ' 803 καὶ 813.
 981.—Ἡ Ἑλλάς, ὁ Μπάουτσερ καὶ ἡ Βουλγαρία. — ΕΣ 1)7)1926.
 982.—Δύο ἐβδομάδας εἰς τὴν Βουλγαρίαν. — ΚΕΒ τεύχος 44.
 983.—Ἡ ὑποχρεωτικὴ ἐργασία ἐν Βουλγαρίᾳ. — ΕΣ 12)1)1922.
 984.—Ἑλλήνες καὶ Βούλγαροι. Μερικαὶ θλιβεραὶ συγκρίσεις. — ΕΣ 29)9)1927.
 985.—Τὰ σχολεῖα εἰς τὴν Βουλγαρίαν. — ΕΣ 28)6)1928.
 987.—L'action insurrectionnelle en Serbie pendant l'année 1820 — MS 11)9)1936.

24.

ΕΛΛΑΣ ΚΑΙ ΙΤΑΛΙΑ

- 988.—Ἀναμνήσεις ἀπὸ τὴν Πίζαν. — ΕΣ 13)7)1927.
 989.—Πίζα καὶ Ἑλλάς. — ΕΣ 15)7)1927.
 990.—Λιβόρνος. Ἑλληνικαὶ ἀναμνήσεις. — ΕΣ 4, 6, 8, 10)7)1927.
 991.—Ἡ Βενετία τῶν ποιητῶν καὶ τῆς ἐργασίας. — ΕΣ 5)6)1921.

- 992.—Ἐντυπώσεις ἀπὸ τὴν Νεάπολιν. — «Ποικίλη Στοά.» Τόμ. 16ος σελὶς 188.
 993.—Τὸ θαῦμα τοῦ Σάν Τζενάρο εἰς τὴν Νεάπολιν. — ΗΣ ἔτος 1912.
 994.—Ἀνὰ τὴν Ἰταλίαν. Lago Maggiore. — ΜΗ ἔτος 1913.
 995.—Τὸ δρᾶμα ποὺ δὲν ἔγραψε ὁ Γιακομέττη. — ΝΕ. 15 9βρίου 1932, τόμ. ΙΒ'. σ. 1205.
 996.—Ἡ Μεγάλη Ἑλλάς καὶ ἡ ἐπίδρασις τοῦ ἑλληνισμοῦ ἐν Ἰταλίᾳ. — ΗΤ 31)12)1930.
 997.—Τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Πάδοβας. — ΕΣ 14)1)1922.
 998.—Ἑλληνικὴ ἀνοιξὶς ἐν Συρακούσαις. Ἀρχαῖα Ἑλληνικὰ δράματα. — ΕΣ 19)4)1922.
 999.—Σπίνα, ἀρχαία ἑλληνικὴ νεκρόπολις ἐν Ἰταλίᾳ. — ΝΕ. Η'. σ. 791.
 1000.—Comment en 1849 une ville italienne devait être bâtie à Corinthe — MS 11)4)1937.
 1001.—Garibaldi et la Grèce. — MS 19)5)1937.
 1002.—Garibaldi à Domokos. — MS 16)5)1937.

25.

ΙΤΑΛΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

- 1003.—Δάντης. Ἡ ζωὴ καὶ τὸ ἔργον του. — ΠΦΕ. σελ. 931—976.
 1004.—Βοκκάκιος. Ἡ ζωὴ καὶ τὸ ἔργον του. — ΠΦΕ. σ. 495—548.
 1005.—Βιττόρια Κολόννα. Ἰταλίδες ποιήτριαι κατὰ τὸν ΙΣΤ' αἰῶνα. — Ἀττικὴ Ἱρις. 1)2)1898.
 1006.—Ἡ ποιήτρια τοῦ πόνου Βιττόρια Κολόννα. — Νεοελληνικὴ Ἐπιθεώρησις 1931 τεύχη 287—289.
 1007.—D'Annunzio. — Ἡμερολόγιον «Μπουκέτου» 1933.
 1008.—Γ. Δ' Ἀννούντσιο. — Π. ἔτος 7ον σελ. 60.
 1009.—Ντ' Ἀννούντσιο. Ἡ ζωὴ καὶ τὸ ἔργον του. Μὲ ἐμμέτρους μεταφράσεις. ΠΦΕ. σελ. 77—116).
 1010.—Φραντσέσκα Ντὰ Ρίμινι. — Π. ἔτος 4ον σ. 127, 145.
 1011.—Φραντσέσκα Ντὰ Ρίμινι. — ΕΣ 6)6)1938.
 1012.—Τὸ «Νοττοῦρνο» τοῦ Δ' Ἀννούντσιο. — ΕΣ 1)12)1921.
 1013.—Ἀρθούρος Γκράφ. Ἡ ζωὴ καὶ τὸ ἔργον του. Μὲ ἐμμέτρους μεταφράσεις. — ΠΦΕ. σ. 892—899.
 1014.—Ἀρθούρου Γκράφ: «Ὁ πειρασμός», ἑμμετρον δρᾶμα. — Περιοδικὸν «Ἀνατολὴ» Α'. σελ. 313.
 1015.—Ἀρθούρος Γκράφ. — ΜΠ. Θ' 1537.
 1016.—Ἀντα Νέγκρι. Ἡ ζωὴ καὶ τὸ ἔργον της. Μὲ ἐμμέτρους μεταφράσεις. — ΠΦΕ. σελ. 2199—2207.
 1017.—Ἀντα Νέγκρι, ἡ μοῦσα τῶν ταπεινῶν. — ΜΠ. Θ' 1475.
 1018.—Πάσκολι. Ἡ ζωὴ καὶ τὸ ἔργον του. Μὲ ἐμμέτρους μεταφράσεις. — ΠΦΕ. σελ. 2252—2258.
 1019.—Ὁ ποιητὴς τῶν ταπεινῶν. Τζιοβάννι Πάσκολι. — ΕΦ. 1935, σελ. 163 κ. ἐ.
 1020.—Λαυρέντιος Στεκκέττη. Κριτικὴ μελέτη. — Περιοδικὸν «Ὀλύμπια» Α'. φιλ. 46—47.
 1021.—Λορέντσο Στεκκέττη. — ΜΠ. Θ' 1498.
 1022.—Ὁ φιλέλλην ποιητὴς Καρντούτση. — ΜΠ. Γ' 665.

- 1023.—Τὸ Μουσεῖον Καρντούτση εἰς Βενετίαν.—ΕΣ 13)9)1921.
 1024.—Γκράτσια Ντελέντα.—ΝΕ, Β'. σ. 947.
 1025.—Ὁ Βελλίνης καὶ οἱ πρῶτοι αὐτοῦ ἔρωτες.—«Παρνασσός», τόμ. ΙΖ'. σ. 529.
 1026.—Ἡ ὁδὸς τῆς Δαμασκού καὶ ὁ Παπίνη.—ΕΣ 3)12)1921.
 1027.—Ὁ Ματσίνη περὶ Δημοκρατίας.—ΕΘ 15)4)1924.
 1028.—Τὰ ταξίδια καὶ οἱ ἔρωτες τοῦ Καζανόβα.—Θ. 23)12)1930.
 1029.—Ὁ Μαρινέττι καὶ ὁ Φουτουρισμός.—ΠΑΝ. Α'. σ. 318.
 1030.—G. Carducci, poète philhellène.—MS 15)1)1934.
 1031.—D'Annunzio et la Grèce.—MS 3)3)1938.
 1032.—L'esprit Grec et Leopardi.—MS 25)10)1937.

26.

Ρ Ω Μ Η

- 1033.—Ἡ Ἑλληνικὴ Ρώμη.—ΕΤ.
 1034.—Ὁ μοναχὸς Τηλέμαχος. Ἑλλήν μάρτυς ἐν Ρώμῃ.—ΕΣ 31)8)1921.
 1035.—Μία Ἑλληνικὴ τελετὴ εἰς τὴν Ρώμην.—ΑΝ, 26)8)1931.
 1036.—Τὸ πρωτεῖον τοῦ Ἐπισκόπου Ρώμης.—ΝΕ, Η'. σελ. 834.
 1038.—Ἡ ἐκλογὴ τοῦ Πάπα.—ΕΣ 20)1)1922.
 1039.—Ἡ στέψις τοῦ Πάπα.—ΕΣ 11)2) 1923.
 1040.—Ἡ ἡμέρα τοῦ Πάπα.—ΕΣ 12)6)1922.
 1041.—Ἡ Ἑλληνικὴ λειτουργία τοῦ Πάπα.—ΕΣ 24)11) 1925.
 1042.—Ὁ Πάπας Βενέδικτος ΙΕ'.—ΕΣ 18)1)1922.
 1043.—Ὁ θρύλος τῆς Παπίσσης Ἰωάννας.—ΜΠ, Η'. 582 καὶ 640.
 1044.—Ὁ Ἅγιος Πέτρος τῆς Ρώμης.—Π, ἔτος 9ον σ. 159, 178.
 1045.—Ἐντυπώσεις ἀπὸ τὴν Ρώμην. Τὸ Βατικανόν.—ΗΣ ἔτους 1918.
 1046.—Αἱ Κρύπτει τοῦ Βατικανοῦ.—ΕΣ 21)10)1922.
 1047.—Οἱ κήποι τοῦ Βατικανοῦ.—Π, ἔτος 8ον σελ. 195.
 1048.—Τὸ φρούριον τοῦ Ἀρχαγγέλου.—Π, ἔτος 9ον σ. 114, 143.
 1049.—Τὸ αἱματωμένον μνημεῖον τοῦ Χριστιανισμοῦ. Τὸ Κολοσσαῖον.—ΗΤ 13)12)1928.
 1050.—Τὸ Κολοσσαῖον τῆς Ρώμης.—ΜΗ ἔτος 1911.
 1051.—Τὸ Πάνθεον τῆς Ρώμης.—Π, ἔτος 10ον σελ. 113.
 1052.—Τάφος τοῦ Νέρωνος.—ΗΣ ἔτος 1911.
 1053.—Ὁ τάφος τοῦ Αὐγούστου.—Π, ἔτος 8ον σελ. 31.
 1054.—Ἡ Ἐπαυλὶς τῶν Ρόδων εἰς τὴν Ρώμην.—ΕΘ.
 1055.—Ἡ Ἐπαυλὶς τῶν Ρόδων.—ΜΠ, Η'. 575.
 1056.—Ἡ θῆξ τοῦ πεθαίνοντος. Αἱ θρησκευτικαὶ τελεταὶ εἰς Ρώμην.—ΕΣ 9)5)1926.
 1057.—Ἡ μεγάλη ἑβδομάς ἐν Ρώμῃ.—ΕΣ 6)4)1922.
 1058.—Τὸ «Κότιο» εἰς τὴν Ρώμην.—Π, ἔτος 8ον σελ. 214.
 1059.—Ἡ Πρωτομαγιά εἰς τὴν Ρώμην.—ΕΣ 4)5)1922.
 1060.—Ρωμαϊκὰ Χριστούγεννα.—ΕΣ. 26)12)1922.
 1061.—Τὸ Ἅγιον Ἔτος τῆς Ρώμης—Ἐπάνοδος εἰς τὸν Μεσαίωνα.—ΕΣ 27)10)1925.
 1062.—Οἱ ξένοι εἰς τὴν Ρώμην.—ΕΣ 4)11)1925.
 1063.—Αἱ Ἐκθέσεις τῆς Ρώμης.—Π, ἔτος 11ον σελ. 52, 106.
 1064.—Τὸ φῶς ποὺ σβύνει — Ἡ παραφροσύνη τοῦ Περόζη.—ΕΣ 3)5)1922

- 1065.—Τὰ σπήτια τῶν ἀρχαίων Ρωμαίων.—ΕΣ 11)8)1921.
 1066.—Ἡ ληστεία ἐν Ρώμῃ κατὰ τὴν ἀρχαιότητα.—ΕΣ.
 1067.—Ὁ τύπος εἰς τὴν ἀρχαίαν Ρώμην. Αἱ πρῶται ἐφημερίδες. ΕΣ.
 1068.—Ἀρχαῖοι τραπέζιται εἰς Ἑλλάδα καὶ Ἰταλίαν.—ΕΣ 19)5)1922

27.

Π ΟΙΚΙΑ ΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

- 1069.—Ὁ Χριστὸς παῖδι (κατὰ τὰ Ἀπόκρυφα Εὐαγγέλια).—ΜΠ, Ι' 413.
 1070.—Ὁ Χριστὸς ὡς ποιητής.—ΗΤ 25)12)1928.
 1071.—Ἡ Δημοκρατία εἰς τὴν Γερμανίαν.—ΕΘ 21—27)3)1924.
 1072.—Τὸ Δημοκρατικὸν πολίτευμα ἐν Γαλλίᾳ.—ΕΘ 15)3)1924.
 1073.—Ἡ Ἰωσηφίνα εἰς τὸ Φοντενεμπλώ.—ΕΕΚ 1920 Φεβρουάριος.
 1074.—Ἰούλιος Βέρν.—ΕΣ 15)2)1928.
 1075.—Ὁ Οὐάλτερ Σκώττ καὶ οἱ δανεισταὶ του.—ΕΣ 27)4)1929.
 1076.—Τὰ κομμένα μαλλιά κατὰ τὸν Μεσαίωνα.—ΕΣ 9)8)1928.
 1077.—Τὸ μυθιστόρημα τοῦ Μολνάρ.—ΕΣ 15)12)1925.
 1078.—Ἡ Ἑκατονταετηρὶς τοῦ Τολστόη.—ΕΣ 2)12)1924.
 1079.—Ἡ ἀνεκδοτολογικὴ ἱστορία τοῦ καπνοῦ.—ΚΕΒ τεύχος 52.
 1080.—Τὸ δικαίωμα τοῦ φονεύειν.—ΕΣ 9)10)1922.
 1081.—Ὁ Μπράβαν καὶ ὁ Δαρβινισμός.—ΕΣ 8)7)1922.
 1082.—Ἡ Ἑκατονταετηρὶς τοῦ Σέλλεϋ.—ΕΣ 6)1922.
 1083.—Ὁ Σέλλεϋ καὶ αἱ γυναῖκες.—ΕΣ 8)12)1926.
 1084.—Τὸ μυστήριον τοῦ Ἰππότου μετὰ τὴν σιδερένια μάσκα.—ΑΝ 20)10)1931.
 1085.—Ψεύτικα κειμήλια καὶ λαϊκαὶ προλήψεις.—ΑΝ. 1)10)1931.
 1086.—Ἡ πανώλης μέσον πολέμου.—ΑΝ 1)9)1941.
 1087.—Αἱ δύο κεφαλαὶ τοῦ Ἀγίου Γεωργίου.—ΑΝ 27)8)1931.
 1088.—Ἡ πολυτέλεια παλαιὰ πληγὴ.—ΑΝ 20)7)1931.
 1089.—Ἡ πολυτέλεια παλαιὰ πληγὴ.—ΑΝ 14)7)1931.
 1090.—Ἡ γνῶριμία μου μετὰ τὸν Γκόρκυ εἰς τὴν Ρώμην.—ΕΘ.
 1091.—Ἡ λέξις τοῦ Καμπρόν εἰς τὸ Βατερλώ. Ἡ ἱστορικὴ ἀλήθεια.—ΕΘ.
 1092.—Δύο Βοημοὶ ποιηταί.—«Ἡμερολόγιον Πινυκοθήκης» ἔτος 1912.
 1093.—Ἡ διεθνοποίησις τῆς ἱστορίας.—ΝΕ, Η'. σ. 4166.
 1094.—Τὸ Γερμανικὸν μυθιστόρημα. Ἡ νέα μορφή του.—ΗΤ 16)12)1928.
 1095.—Βενιαμὴν Δισδραέλη.—10)12)1928.
 1096.—Τὸ μυστικὸν μῖξ Τσαρῖνας.—ΤΤ τεύχος 7.
 1097.—Τὰ Γεράκια. Ἱστορικὰ παράξενα.—ΠΕΕ τεύχος 139.
 1098.—Ἡ διαφθορὰ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς Ἀναγεννήσεως.—Θ.
 1099.—Ἑλληνικὴ τέχνη.—Π, ἔτος 14ον σ. 59.
 1100.—Βιβλίον ὀλοκαύτωμα.—ΕΣ 18)8)1922.
 1101.—Ὁ γάμος καὶ οἱ λόγοι.—ΕΣ 11)8)1922.
 1102.—Ἡ μεγάλη μύτη καὶ ἡ μεγαλοφυΐα.—ΕΣ 2)6)1922.
 1103.—Δανεικὰ βιβλία.—ΕΣ 25)3)1922.
 1104.—Τὸ μυστήριον τοῦ Χριστοφόρου Κολόμβου.—ΕΣ 9)8)1927.
 1105.—Ἰούλιος Κλαρετί.—Π, ἔτος 13ον σ. 183.
 1106.—Δικαστικὴ μονομαχία τὸ 1445.—ΕΣ 20)2)1929.
 1107.—L'oeuvre de M. Jorga.—MS 22)10)1933.
 1108.—Les couveuses artificielles des Egyptiens.—MS 1)8)1935.
 1109.—Quand le café était boisson inconnue.—MS 8)3)1935.

- 1110.—Quand le café était pour l'Occident une boisson mystérieuse.—MS 29)6)1935.
 1111.—Paris en 1720 tel que l'a vu un ambassadeur turc. MS 9)1-2)2)1935.
 1112.—Simon le magicien, l'adversaire du Christ.—MS 28)4)1931.
 1113.—Le vengeur de Napoléon.—MS 23)4)1936.
 1114.—Les cafés de Londres. Un Grec le premier fondateur. — MS 28)12)1935.
 1115.—Au temps où les hommes craignaient le vapeur.—MS 6)8)1936.
 1116.—Histoire diplomatique de l'Europe (1814-1914). — MS 10)2)1936.
 1117.—Le monde n'était pas meilleur au bon vieux temps. — MS 15)7)1936.
 1118.—Octavian Goga, poète et premier ministre.—MS 24)1)1938.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Α'. ΕΡΓΑ ΕΚΔΟΘΕΝΤΑ ΕΙΣ ΙΔΙΟΝ ΤΟΜΟΝ

Β'. ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

1. Ἀθήναι.
3. Ζάκυνθος.
3. Ἐπτάνησος.
4. Κρήτη.
5. Νῆσοι Αἰγαίου.
6. Βυζάντιον καὶ Φραγκοκρατία.
7. Παλαιολόγοι.
8. Τουρκοκρατία.
9. Πειρατεία.
10. Ἀλῆ πασᾶς.
11. Ἑλληνικὴ Ἐπανάστασις.
12. Φιλέλληνες.
13. Βύρων.
14. Κοραΐς.
15. Καποδίστριας.
16. Ὁθων.
17. Σολωμός.
18. Φώσκολος καὶ Κάλβος.
19. Γράμματα καὶ Τέχναι.
20. Νεοελληνικὴ ζωὴ.
21. Ποικίλα Ἑλληνικά.
22. Ἀμερικὴ καὶ ὁ ἐκεῖ ἑλληνισμός.
23. Βουλγαρία καὶ Σερβία.
24. Ἑλλάς καὶ Ἰταλία.
25. Ἰταλικὴ φιλολογία.
26. Ρώμη.
27. Ποικίλαι μελέται.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΖΩΗ

Ἡ ΕΘΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ Ὁ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ

Λίγες μέρες ἔπειτ' ἀπὸ τὴν 4ην Αὐγούστου 1936, δημοσιεύθηκε στὴν «Καθημερινή» συνέντευξις τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Κυβερνήσεως κ. Ἰωάννου Μεταξᾶ γιὰ τὰ πνευματικὰ καὶ καλλιτεχνικὰ ζητήματα τοῦ τόπου. — Εἰς τὴν πνευματικὴν ζωὴν καὶ εἰς τὰς καλὰς τέχνας, ἡ Κυβέρνησίς μου — εἶπεν ὁ κ. Πρόεδρος — ἀποδίδει σημασίαν πρωταρχικὴν. Οὐδέποτε ἐσκέφθην — νὰ θέσω περιορισμοὺς εἰς τὴν γλῶσσαν. Οὐτε εἶναι δυνατόν, ἐθνικὴ ἡμεῖς Κυβέρνησις, νὰ εἴμεθα ἐχθροὶ τῆς γλώσσης ἐκείνης, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ μέγας ποιητὴς Σολωμὸς ἔγραψε τὸν Ἑθνικὸν μας Ὕμνον. Ἡ δημοτικὴ θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ διδάσκει εἰς τὸ δημοτικὸν σχολεῖον. Καὶ φρονῶ ὅτι ἡ συμβολὴ τῶν λογοτεχνῶν θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν εὐρυτέραν διάδοσίν της. Ἡ γλῶσσα πολλῶν καθαρῶν χυμῶν θὰ ἐνθυμίζει μίαν χωριάτισσα ποῦ θέλει νὰ κἀνῃ τὴν κυρίαν, ἡ δὲ γλῶσσα πολλῶν δημοτικιστῶν εἶναι μία κυρία ποῦ τῆς ἀρέσει νὰ κἀνῃ τὴν χωριάτισσα. Φρονῶ ὅμως ὅτι αἱ δύο γλῶσσαι θὰ συναντηθοῦν κάποτε μὲ ἐπιρροὴν τῆς δημοτικῆς. Ἄν ἀκόμη ἡ δημοτικὴ δὲν ἐπεβλήθῃ, τὸ λάθος ἀνήκει εἰς τοὺς δημοτικιστὰς. Ἐὰν ἀκόμη ἡ δημοτικὴ δὲν ἐπεβλήθῃ, τὸ λάθος ἀνήκει εἰς τοὺς δημοτικιστὰς, ἔνα ποσοστὸν τῶν ὁποίων γράφει μεταφρασμένην καθαρῶσαν. Αὐτό, φυσικὰ, γεννᾷ ἀντίδρασιν καὶ παρέχει τὴν ἐντύπωσιν τοῦ ψευδοῦς καὶ τοῦ κατασκευαστοῦ. Ζήτημα λοιπὸν ἐργασίας εἶναι νὰ καταστῇ πανελληνίως ἡ γλῶσσα τοῦ Ἑθνικοῦ μας Ὕμνου καὶ ἡ ἐργασία αὕτη ἀνήκει ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον εἰς τοὺς λογοτέχνους. Τὸ ἀτύχημα εἶναι ὅτι ἡ ἄρχουσα τάξις μέχρι σήμερον ἠθέλησε νὰ συγχέῃ τὸν δημοτικισμὸν, ποῦ εἶναι κίνημα καθαρῶς ἐθνικόν, μὲ τὸν κομμουνισμὸν. Αὕτη ἡ σύγχυσις δὲν ἐπιτρέπεται πλέον, διότι δὲν ὠφελεῖ παρὰ μόνον τοὺς κομμουνιστὰς...»

Στὴν ἴδια συνέντευξιν ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Κυβερνήσεως κ. Ἰωάννης Μεταξᾶς μίλησε ἀκόμα γιὰ τὰ καλλιτεχνικὰ ζητήματα τοῦ τόπου, γιὰ τὴν δημιουργίαν θεατρικῶν πυρήνων γιὰ τὴν ἐπαρχίαν μὲ τὴν ἐποπτεία τοῦ Βασιτικοῦ Θεάτρου, γιὰ τὴν νεοελληνικὴν δραματογραφίαν.

« Πιστεύω — εἶπεν — ὅτι τὸ θέατρον εἶναι μέσα εἰς τὴν φύσιν τοῦ Ἑλλήνου. Διὰ τοῦτο τοποθετῶ τὸ θέατρον εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τοῦ κυβερνητικοῦ ἐνδιαφέροντος. »

Καὶ πραγματικὰ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ Κυβερνήτου ἐκδηλώθηκε ἀμέσιστα καὶ στὴν περιοχὴ αὕτη. Στὴ Θεσσαλονίκῃ ἰδρύθηκε παράρτημα τοῦ Βασιτικοῦ Θεάτρου, στὴν Ἀθήνα θὰ γίνῃ μεγάλο ὑπαίθριον, καὶ ἀκριβῶς τώρα ἀναγγέλλεται ἀπὸ τὸν Διευθυντὴ Γραμμάτων καὶ Τεχνῶν κ. Μπαστιά ἡ ἰδρυσις τῶν Ἀρμάτων Θεσπίδος τοῦ Βασιτικοῦ Θεάτρου.

Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Κυβερνήσεως, ποῦ εἶναι καὶ θερμὸς μουσικολάτρης, στὴν ἴδια ἱστορικὴ συνέντευξιν μίλησε ἀκόμα γιὰ τοὺς ἐργάτας τῆς μουσικῆς κινήσεως τοῦ τόπου μας καὶ τὴς δυσκολίας ποῦ συναντοῦν στὸ ἔργο τους. Σήμερα καὶ τὸ ζήτημα αὐτὸ λύθηκε μὲ τὴν προστασία ἀπὸ τὸ Ἑθνικὸν Κράτος τῶν Συμφωνικῶν Συναυλιῶν τοῦ Ὁδείου. Μίλησε γιὰ τὴν ἀνάγκη τῆς ἀποκτίσεως Λυρικοῦ Θεάτρου ἀπὸ τὴν

πρωτεύουσα καὶ τὸ ζήτημα αὐτὸ λύθηκε ἐπίσης κατὰ τὸν εὐτυχέστερο τρόπο.

Σημειώνοντας ὅλ' αὐτὰ γιὰ τὴν ἱστορίαν, ποὺ ἐνδιαφέρει πῶς-τερο τὸ περιοδικὸ μας, τόσο πῶτερο ἀφοῦ πρόκειται γιὰ τὶς ἰδέες καὶ πράξεις τοῦ ἐπιφανέστερου τῶν Ἑπτανήσιων, τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Κυβερνήσεως κ. Ἰωάννου Μεταξᾶ, τονίζουμε ἰδιαίτερα τὶς κατευθύνσεις ποὺ ἔδωσε στοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας, τὴν ἡμέραν ποὺ τὸ ἀνέλαβε (28 Νοεμβρ.) καὶ ποὺ εἶχαν τεράστια ἀπήχηση στὸν ἐκπαιδευτικὸν κόσμον καὶ στὸ Ἑλληνικὸ κοινόν.

« Κατὰ τὰς ἐπισκέψεις ἡμῶν εἰς τὰ διάφορα δημοτικὰ σχολεῖα τοῦ κράτους, διεπιστώσαμεν μὲ μεγάλην λύπην, ὅτι ἀρκετοὶ ἐκ τῶν δημοδιδασκάλων, τῶν διδασκόντων τὸ μάθημα τῆς μητρικῆς γλώσσης εἰς τὰς 4 κατωτέρας τάξεις τοῦ δημοτικοῦ σχολείου, διδάσκουν αὐτὸ ἀφροντίστως καὶ πλημμελῶς, μὴ ἐφαρμόζοντες τὰ ὑπὸ τοῦ ἰσχύοντος ἀναλυτικοῦ προγράμματος περὶ τῆς διδασκαλίας αὐτοῦ διατεταγμένα, ὅτι δὲ μάλιστα δὲν λείπουν οἱ διδάσκαλοι οἱ παραλείποντες ὅλως τὴν διδασκαλίαν τῆς γραμματικῆς τῆς δημοτικῆς γλώσσης ἢ διδάσκοντες ἀντ' αὐτῆς τὴν γραμματικὴν τῆς καθαρῆς γλώσσης. Τὸ μέγα αὐτὸ ἄτοπον, τὸ ὁποῖον καθιστᾷ ἐντελῶς ἄκαρπον τὴν διδασκαλίαν τοῦ σπουδαιοτάτου ἐκ τῶν μαθημάτων τοῦ δημοτικοῦ σχολείου, τοὺς δὲ μαθητὰς αὐτοῦ ἀνικάνους πρὸς ὀρθὴν χρῆσιν τῆς δημοτικῆς γλώσσης, πρέπει καθ' ὅλοκληρίαν καὶ ὡς τάχιστα νὰ ἐκλείψῃ. Διὰ τοῦτο, παραγγέλλομεν εἰς ὑμᾶς, ὅπως παρακολουθῆτε ἐφεξῆς μὲ ὅλως ἰδιαίτερον φροντίδα καὶ προσοχὴν τὴν εἰς τὰς ὑφ' ὑμᾶς σχολεῖα διδασκαλίαν τοῦ μαθήματος τῆς μητρικῆς γλώσσης, δίδετε δὲ προσηκούσας ὁδηγίας καὶ συμβουλὰς εἰς τοὺς διδάσκοντας τοῦτο καὶ λαμβάνετε αὐστηρότατα μέτρα κατὰ τῶν διδασκάλων ἐκείνων, οἵτινες θὰ ἐξακολουθοῦν νὰ μὴ συμμορφώνωνται πρὸς τὰ ὑπὸ τοῦ ἐπισήμου ἀναλυτικοῦ προγράμματος περὶ τῆς διδασκαλίας τοῦ μαθήματος τούτου καθωρισμένα. Ἐντελλόμεθα δ' ἐπίσης εἰς ὑμᾶς, ὅπως διὰ τακτικῶν ἀναφορῶν καθιστᾷτε ἡμᾶς ἐνημέρους περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων, τὰ ὅποια θὰ ἔχουν αἱ περὶ τοῦ προκειμένου μέριμναι ὑμῶν. »

Ἄλλ' ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Κυβερνήσεως δὲν περιορίστηκε σ' αὐτό. Ἐπειτ' ἀπὸ δυὸ ἡμέρες σχημάτισε μὴν ἐπιτροπὴν στὴν ὁποία ἀνέθεσε τὴν σύνταξιν τῆς Δημοτικῆς γλώσσης, μὲ πρόεδρον τὸν κ. Τριανταφυλίδην καὶ μέλη τοὺς κ.κ. Ἀχιλλέα Τζάρτζανο, τέως ἐκπαιδευτικὸν σύμβουλον, Β. Φάδην, συντάκτην τοῦ Ἱστορικοῦ Λεξικοῦ, Θρασύβουλον Σταύρου γυμνασιάρχην καὶ Κ. Καρθαῖον. Στὴν ἐπιτροπὴν ὁ Ἀρχηγὸς ἔδωκεν ἐντολὴν νὰ περατώσῃ τὸ ταχύτερον τὴν ἐργασίαν τῆς γιὰ τὴν Γραμματικὴν, ποὺ θὰ διδασκείται στὶς τέσσαρες τάξεις τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου. — Ἦταν λοιπὸν φυσικὸ ἡ Ἑταιρεία Ἑλλήνων Λογοτεχνῶν νὰ ἐκδηλώσῃ τὴν μεγάλην ἱκανοποίησίν της καὶ εὐγνωμοσύνην μὲ ἀνάλογον ψήφισμα, ποὺ ἐπέδωκε στὸν Ἀρχηγὸ τῆς Κυβερνήσεως κ. Ἰωάννην Μεταξᾶν τὸ Δ. Συμβούλιον καὶ ὁ πρόεδρος τῆς Ἑταιρείας κ. Μιλτ. Μαλακάσης μὲ τὴν ἐξῆς προσφώνησιν:

« Ἐξοχώτατε κ. Πρόεδρε. Ἡ εὐμένειά σας νὰ δεχθῇτε τὸ Συμβούλιον τῆς Ἑταιρείας τῶν Ἑλλήνων Λογοτεχνῶν μᾶς δίδει τὴν εὐκαιρίαν, παραδίδοντας μὲ εὐλάβειαν τὸ παρὸν ψήφισμα, νὰ σᾶς ἐκφράσωμεν καὶ προφορικὰ τὴν εὐγνωμοσύνην μας διὰ τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν στοργὴν σας διὰ τὰ γράμματα καὶ τέχνες. Ἡ παιδεία στὰ χέρια σας σήμερον, κ. Πρόεδρε, εἶναι ἀκόμη ἡ μεγαλει-

τερη ἐγγύησις πὺς τὸ νεοελληνικὸ φιλολογικὸ βιβλίον θὰ λογαριαστῇ σὰν ὁ κυριώτερος παράγοντας προόδου καὶ πολιτισμοῦ. Οἱ λόγοι θὰ κάμουν ὅτι μποροῦν νὰ φανοῦν ἀξιοὶ τῆς εὐμένειάς σας καὶ τῶν θυσιῶν ποὺ θὰ ἀπαιτηθοῦν. Σᾶς εὐγνωμονοῦμε, ἐξοχώτατε, δι' ὅλα. »

Ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἀπαντώντας ἔκαμε ἐνδιαφέρουσες δηλώσεις:

« Νὰ εἰσατε ὅλοι βέλαιοι διὰ τὸ ζωρότατον ἐνδιαφέρον ποὺ ἔχω διὰ τὴν νεωτέρα καὶ νεωτάτη ἑλληνικὴ λογοτεχνία. Τὴν ἀξία της τὴν γνωρίζω. Καὶ γνωρίζω ἐπίσης πὺς τῇ θέαι της τὴν κατέκτησε μόνη της. Ἀλλὰ τώρα θὰ προστατευθῇ μὲ ὅλο τὸ ἐνδιαφέρον, ποὺ ἔχω τόσον ἀπὸ τὴν θέσιν μου ὡς πρωθυπουργὸς καὶ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας, ὅσον καὶ ὡς ἄτομον. »

Ἐπίσης ὁ κ. Μεταξᾶς ἐδέχθη τὴν κ. Μαρίκα Κοτοπούλη, ποὺ τὸν εὐχαρίστησε γιὰ τὰ μέτρα ποὺ ἔλαβε ὑπὲρ τοῦ θεάτρου.

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΗΣ ΣΤΕΓΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΤΕΧΝΩΝ

Στὶς 18 Δεκεμβρίου σὲ ἀτμόσφαιρα ἐγκαρδιότητος καὶ ἐνθουσιασμοῦ ποὺ πρώτη φορὰ παρατηρήθηκε σὲ συγκέντρωσιν διανοουμένων καὶ καλλιτεχνῶν, γίνηκαν τὰ ἐγκαίνια τῆς Στέγης Γραμμάτων καὶ Τεχνῶν. Ὁ κ. Μπασιτιάς, προσφωνώντας πρῶτος τὸν Ἀρχηγὸ τῆς Κυβερνήσεως, μίλησε γιὰ τὰ δεσμὰ τῆς μακρᾶς δουλείας τῶν πνευματικῶν ἀνθρώπων στὴν Ἑλλάδα, ποὺ ὡς τὰ χθὲς κανεὶς δὲν εἶχε προσέξει, κανεὶς δὲν εἶχε σκύψει ν' ἀκούσῃ τὰ βάσανά τους.

« Πῶς νὰ σταθῇ καὶ νὰ δικαιωθῇ ἓνα Κράτος, ἐξηκολούθησεν ὁ κ. Μπασιτιάς, ὅταν δὲν στηρίζεται σὲ ἀνώτερα πνευματικὰ θεμέλια τὸ ὁποιοδήποτε μεταρρυθμιστικὸ ἢ ἀναδημιουργικὸ του ἔργο; »

Μιλοῦν γιὰ ἐλευθερίαν; Πότε ὅμως ἡμεῖς οἱ ἄνθρωποι τῶν Γραμμάτων καὶ τῆς Τέχνης εἴμαστε ἐλεύθεροι; Χθὲς ποὺ περιφρονημένοι δὲν εἴχαμε ποὺ νὰ μαζευτοῦμε νὰ συζητήσουμε τὰ πνευματικὰ, τὰ καλλιτεχνικὰ καὶ τὰ ἐπαγγελματικὰ μας ζητήματα, ἡ σήμερον ποὺ δώσατε στέγη στὶς ὁργανώσεις, ποὺ ἀνοίξατε διάπλατα τὴν ἀγκαλίαν τοῦ κράτους καὶ ἀγοράζετε καὶ στεγάζετε τοὺς πῖνακες καὶ τὰ γλυπτὰ τῶν καλλιτεχνῶν μας; Χθὲς, ποὺ τὸ ἑλληνικὸ θέατρο, παραγνωρισμένο, περιφρονημένο, κινδύνευε νὰ δῇ ἀχρηστευόμενον καὶ τὶς μεγαλότερες ἀξίες του, ἡ σήμερον ποὺ ἐκτὸς ἀπὸ τὸ Βασιλικὸν δημιουργεῖτε ἕξ ἀκόμα μεγάλους θιάσους; Χθὲς, ποὺ οἱ καλύτερες ἑλληνικὲς φωνὲς ἐξεπατρίζοντο, ἡ σήμερον ποὺ οἱ καλλιτέχνες αὐτοὶ, μολοντὶ διαπρέπουν στὰ μεγαλύτερα θεάτρα τῆς Εὐρώπης, τηλεγραφοῦν δοξολογώντας τὸν ὄνομά σας; Χθὲς, ποὺ ἡ μουσικὴ ζωὴ τοῦ τόπου κινδύνευε νὰ σταματήσῃ, ἡ σήμερον ποὺ δώσατε ἀνετη βάση ζωῆς καὶ πλαίσια καλλιτεχνικῆς σταδιοδρομίας στοὺς καλοὺς μουσικοὺς μας; Χθὲς ποὺ τὸ ἑλληνικὸ βιβλίον ἔμενε ἀζήτητο, ἡ σήμερον ποὺ ἔχει ὑποστηρίχθῃ μὲ πρῶτον προσηκόντων ἀναγνώστην Σᾶς τὸ δημιουργὸ τῆς νέας Ἑλλάδος; »

Μετὰ τὸν Διευθυντὴν τῶν Γραμμάτων καὶ Τεχνῶν, ὁ Πρόεδρος τῆς Στέγης κ. Πάγκαλος, ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑταιρείας τῶν Ἑλλήνων Λογοτεχνῶν κ. Μαλακάσης, ὁ ἐπίτιμος Πρόεδρος τῶν ἑλλήνων Μουλοτεχνῶν κ. Δ. Λαυράγκας καὶ ὁ συνθέτης κ. Καλομοίρης προσφώνησαν καὶ τὸν Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως κ. Ἰωάννην Μεταξᾶ, ποὺ ἐπίσης τὸν Πρόεδρον τῆς Στέγης μίλησε μὲ θαυμαστὴν ἀπλότητά, σὰν σὲ συγκέντρωσιν οἰκογενειακῶν του φίλων, γιὰ ζητήματα τῆς τέχνης.

«Μιά παλιά, εἶπε, θεωρία θέλει πῶς γιὰ νὰ παραγάγῃ ὁ καλλιτέχνης ὠραῖα πράγματα, πρέπει νὰ εἶναι δυστυχισμένος, πρέπει νὰ εἶναι κατατρεγμένος ἀπὸ τὴν τύχη, πρέπει νὰ ἔχῃ περάσει τραγικὲς περιπέτειες, πρέπει νὰ πεινᾷ καὶ νὰ πεινᾷ μέχρι θανάτου. Τότε, λένε, ἡ ψυχὴ τοῦ καλλιτέχνη παίρνει μιὰ τέτοια ἔντασι πού τὸν κἀνὴ νὰ βγάξῃ ἀπὸ μέσα της τὸ καλλιτέχνημα. Σύμφωνα μ' αὐτὴ τὴ θεωρία, ἂν εἴτανε σωστή, θάπρεπε νὰ ἐπαινέσετε τὴν περασμένη σας ἐποχὴ, τὸ παρελθόν, πού ἐπάνω κάτω σᾶς εἶχε φέρει σὲ μιὰ κατάστασι σὰν κι' αὐτὴ περίπου πού θέλει ἡ θεωρία αὐτὴ πού σᾶς εἶπα τώρα, καὶ θάπρεπε νὰ μὲ κατηγορῆτε γιατί δὲν σᾶς κάνω διωγμούς πού νὰ μπορῆτε νὰ βγάξετε καλλιτεχνήματα.

»Μ' ὅλα ταῦτα εἶναι εὐτύχημα καὶ γιὰ σᾶς καὶ γιὰ τὴν τέχνη πού μπορῶ νὰ σᾶς πῶ, ὅτι ἐγὼ δὲν εἶμαι ὁπαδὸς τῆς θεωρίας αὐτῆς. Μπορεῖτε λοιπὸν νὰ ἤσαστε ἥσυχες καὶ ἥσυχοι. Καὶ ὅπως διόλου ἀντίθετα νομίζω ὅτι καὶ τὸ Κράτος καὶ ἡ κοινωνία πρέπει νὰ παρασκευάσουν τὸ ἀναγκαῖο περιβάλλον διὰ τὴν τέχνην. Καὶ ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος ἡ κοινωνία πρέπει νάχῃ καλλιτεχνικὴ διάθεσι. Καὶ καλλιτεχνικὴ διάθεσις θὰ πῇ ὅτι ἡ κοινωνία πρέπει νὰ πιστεύῃ σὲ κάτι τι, ἔστω καὶ στραβό-κουτσό, σὲ κάτι νὰ πιστεύῃ. "Αν νομίζετε ὅτι ἡ ἑλληνικὴ κοινωνία στὰ περασμένα της εἶχε κάμει αὐτὸ τὸ περιβάλλον καὶ εἶχε αὐτὴ τὴν καλλιτεχνικὴ διάθεσι, φοβᾶμαι ὅτι ἤσαστε γελασμένοι. Τῆς ἔλειπαν πολλὰ πράγματα καὶ πρὸ πάντων ἔλειπεν ἀπὸ αὐτὴν ἡ πίστις. Δὲν ἐπίστευε στὸν ἑαυτὸ της, δὲν ἐπίστευε σὲ τίποτα τὸ ἑλληνικό. Καὶ γι' αὐτὸ ἐνόμιζε ὅτι καλλιτέχνημα ἦτανε μονάχα ἐκεῖνο πού ἐρχότανε ἀπὸ τὴν Εὐρώπῃ καὶ ὅτι καλλιτέχνης ἦτανε μονάχα ἐκεῖνος πού ἦτανε μιμητὴς τῶν εὐρωπαϊκῶν σχολῶν. "Αμα ἔλεγε κανεὶς ὅτι αὐτὸς τὸ ἔκαμε αὐτὸ τὸ πρᾶγμα, αὐτὸ τὸ καλλιτέχνημα, γιατί αἰσθάνθηκε σὰν "Ελληνας, δὲν εἶχε πέρασι τὸ ἔργον του. Βέβαια ἔτσι, μὲ τέτοιες προϋποθέσεις, ἔλειψε ἀπὸ τὴν κοινωνία ἡ καλλιτεχνικὴ διάθεσις.»

Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως παρέμεινε ἀρκετὴν ὥρα στὴ λέσχῃ καὶ συνωμίλησε ἐγκάρδια μὲ ἐκλεκτοὺς διανοουμένους καὶ καλλιτέχνες. Σημειώονμε πῶς συγχάρηκε θερμὰ τὸν ζωγράφο κ. Δημ. Πελεκάση γιὰ τὸ σχέδιο τῆς διακοσμῆσεως τῆς «ἐκκλησίας τῶν ἑξ», πού τοῦ ἀνατέθηκε.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Κύριε Διευθυντά,

Ἐντελῶς ἀτυχῆς θὰ μοὶ ἐπιτρέψετε νὰ χαρακτηρίσω ὅτι ὑπῆρξεν ἡ συζήτησις ἐν τῷ Β'. Πανιονίῳ Συνεδρίῳ περὶ τῆς κηρύξεως ὡς μνημείου διατηρητέου τοῦ Φρουρίου τῆς Ζακύνθου, τὸ ὁποῖον παρεστάθη ὑπὸ τῶν κ.κ. Συνέδρων ὡς... κρημνιζόμενον. Ἐπιθυμῶ νὰ σᾶς γνωρίσω ὅτι ἡ κήρυξις αὕτη ἔχει γίνεσθαι διὰ διατάγματος τοῦ 1929 (Ἐφ.μ. Κ. Α'. 151), ἡ δὲ ὡς βανδάλους παραστήσασα ἡμᾶς ἱστορία τῆς κατεδαφίσεως δὲν εἶναι παρὰ προσπάθεια τῆς Σεβ. Κυβερνήσεως πρὸς ὑποστήριξιν ἀκριβῶς τῶν ἐπάλξεων αὐτοῦ, εἰς τὰς ἐργασίας τῆς ὁποίας ἐχρησιμοποιήθησαν κατόπιν ἐγκρίσεως πάντων τῶν ἀρμοδίων λῆθι ἐκ τῶν ἐρειπωμένων τοίχων τῶν νεωτάτων κτισμάτων τῶν Φυλακῶν, χωρὶς νὰ θιγῇ κανένα ἀπὸ τὰ ἱστορικὰ μνημεῖα τοῦ Φρουρίου. Ταῦτα ἵνα μὴ πρὸςωπα σοβαρὰ καὶ ἀξιοσέβαστα πίπτουν θύματα πληροφοριῶν κακοβούλων ἢ ἐπιπολαίων.

Ζάκυνθος 5—X—1938

Μὲ ἐκτίμησιν

Δ. ΚΟΡΙΑΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐπιμελητὴς Ἀρχαιοτήτων Ζακύνθου

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

- ΣΤ. ΣΑΜΑΡΑ, ὁφηγῆτορ. Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου: «Τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν τὸ ἀρχαιότερον τοῦ κόσμου.—Ἀνατ. ἐκ τῆς «Ἑλλ. Ἱατρικῆς», Θεσσαλονίκης).
- Λ. Χ. ΖΩΗ: Κρητικὲς ἐν Ζακύνθῳ», Ἀθῆναι, 1938. (Ἀνατύπ. Ἐπετηρίδος Κρητικῶν Σπουδῶν).
- ΠΕΤΡΟΥ ΠΑΡΝΗ: «Α—Ω» (ποιητικὴ συλλογὴ). Πειραιεύς, 1938.
- ΑΝΔΡ. Α. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ—ΠΑΛΑΙΟΥ: «Ἀκριβὲς θέσις τῆς Ἀκαδημίας».—Ἀθῆναι 1938.
- ΑΝΔΡ. Α. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ—ΠΑΛΑΙΟΥ: Ἀρχαιολογικαὶ διατριβαὶ καὶ κρίσεις περὶ αὐτῶν.
- ΕΥΡΥΠΠΗ: «Ἐκάβη» (μετάφρασις σὲ δημοτικούς στίχους μὲ πρόλογο καὶ σημειώσεις Ν. Π. Σούλια). Ἀθῆναι, 1938, δρ. 35.
- ΑΡΗ ΧΑΤΖΙΔΑΚΗ: «Πρέβεζα» (Δρᾶμα σὲ τρεῖς πράξεις καὶ πέντε εἰκόνες). Ἀθῆναι 1938, δρχ. 15.
- ΒΕΒΗΛΟΥ ΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΣ (Ἀντ. Μουσοῦρη): «Ἀπίστευτα καὶ Ἀφάνταστα.—Α) ἐπὶ τίνος περὶ τὸν Σολωμὸν Ἀκαδημαϊκῆς ἀνακινώσεως καὶ Β) ἐπὶ τίνος τὸν Μαβίλιν «σμικρύνοντος» φυλλαδίου, ἄκρως στοιχειώδεις παρατηρήσεις».—Ἀθῆναι, 1938, δρχ. 30.
- ΠΑΝΤΕΛΗ ΠΡΕΒΕΛΑΚΗ: «Τὸ χρονικὸ μιᾶς πολιτείας».—Μυθιστορία, Ἀθῆναι 1938, δρχ. 50.
- ΓΥΦΗΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΥΠΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ: «Τὰ 75 χρόνια τῆς Ἑλληνικῆς Δυναστείας» (ἄρθρα Μιχ. Βολονάκη, Διον. Κοκκίνου, Παν. Πιπινέλη, Ν. Βλάχου, Διον. Ζακυθηνοῦ μὲ ἀνεκδότους ἐπιστολάς τοῦ Βασιλέως Γεωργίου Α', Δημ. Γατοπούλου, Γ. Κ. Σκαλιέρη). Ἀθῆναι, 1938.
- ΣΠ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ: «Ἡ Βασιλεῖα ἐν Ἑλλάδι καὶ παραδόσεις περὶ τῆς καταγωγῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου».—Ἀθῆναι 1938.
- Ν. ΕΓΓΟΝΟΠΟΥΛΟΥ: «Μὴν ὀμιλεῖτε εἰς τὸν ὁδηγόν» (συρρεαλιστικὴ ποίησις).—Ἀθῆναι 1938.
- Κ. ΚΑΛΑΝΤΖΗ: «Πετιμεζάδες—οἱ Σταυραητοὶ τοῦ Μωρηᾶ 1601—1872».—Ἀθῆναι 1938.
- ΑΝΔΡ. ΧΟΡΒΑΤ: «Ὁ φιλελληνισμὸς τοῦ Βύρωνος καὶ ἡ Οὐγγαρία».—Ἀλεξάνδρεια 1938.
- ΑΓΓ. ΚΑΣΙΓΟΝΗ: «Αἰσθηματικότης» (περιοδ. Ἑρευνα).—Ἀλεξάνδρεια 1938.
- ΑΡΗ ΧΑΤΖΙΔΑΚΗ: «Ὁ Πατούχας» (κρητικὴ ἡθογραφία σὲ 4 πράξεις ἀπὸ τὸ διήγημα τοῦ Γ. Κονδυλάκη). Ἀθῆναι 1936, δρχ. 20.
- ΑΡΓΗ ΚΟΡΑΚΑ: «Τὰ χελιδόνια φεύγουν» (ποιητικὴ συλλογὴ). Ἀθῆναι 1938, δρ. 20.
- Ε.Ι.Α.Ρ. ΜΠΑΡΙ: Ἑλληνικαὶ μεταδόσεις.—Μπάρι 1938.
- ΔΗΜ. ΠΑΣΧΑΛΗ: «Νεκροὶ Ζῶντες» (ἐγτυπώσεις ἀπὸ τὸ ἐν Ἀνδρῷ Μοναστήριον τῆς Παναχράντου).—Ἀνδρος 1938.
- ΔΗΜ. ΖΩΓΡΑΦΟΥ: Ἱστορία τῆς παρ' ἡμῖν γεωργικῆς ἐκπαιδεύσεως.—Τόμος Β'. (1807—1919).—Ἀθῆναι 1938.
- MARICA MONTESANTO: «L'isola dei Gigli (Stampalia)» Roma, Arti grafiche.
- ΑΝΤ. ΙΝΝΙΝΟΥ: «Μεγάλαις στιγμῆς μικρῶν ἀνθρώπων».—Ἀλεξάνδρεια 1938.
- ΠΕΤΡΟΥ ΩΡΟΛΟΓΑ: «Ἴων Δραγούμης».—Θεσσαλονίκη 1938, δρχ. 40.

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑΙ

— ΣΟΛΩΜΟΥ: Ποιήματα (πρόλογος και σημειώματα Κ. Καιροφύλα.)

Ἐδῶ και χρόνια ὁ κ. Καιροφύλας μὲ τὰ «Ἀνέκδοτα ἔργα τοῦ Σολωμοῦ» καὶ μὲ τὸν «Ἀγνωστο Σολωμό» ἔδωσε δυὸ σημαντικὰ βοηθήματα σὲ ὅσους μελετοῦν τὴ ζωὴ καὶ τὸ ἔργο τοῦ Ἑθνικοῦ ποιητῆ, καὶ τώρα μὲ τὴν ἔκδοσιν τῶν «Ποιημάτων» συμπληρώνει τὴν προσφορὰ του στὴν σολωμικὴν ἔρευνα. Ὁ κ. Καιροφύλας ἔχει κατατάξει χωριστὰ τὰ πατριωτικὰ ποιήματα· σὲ ὅλα τ' ἄλλα ἔδωκε πάνω στ' ἀνάρια τοῦ Πολυλά (κ' ἔκαμε πολὺ καλά). Ὁ Πολυλάς ἦταν κάτοχος ὄχι μόνον τῶν χειρογράφων ἀλλὰ καὶ τῆς προφορικῆς παράδοσης τοῦ ποιητῆ καὶ γιὰ τοῦτο εἶναι ἡ σπουδαιότερη πηγὴ, ἀνώτερη κάποτε καὶ ἀπὸ τὰ ἴδια τὰ χειρόγραφα, ἀφοῦ ἄκουσεν ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ Ποιητῆ παραλλαγὰς ποὺ δὲν βρέθηκαν ὕστερα στὰ χαρτιά του.

Στὸν πρόλόγόν του ὁ κ. Καιροφύλας μᾶς δίνει μιὰ πληροφορικὴ βιογραφία κ' ἐμπρὸς ἀπὸ κάθε ποίημα, μ' ἓνα σύντομο εἰδησεογραφικὸν σημείωμα προετοιμάζει τὸν ἀνιδεον ἀναγνώστη καὶ τὸν φέρνει μέσα στὴν ἱστορικὴ ἀτμόσφαιρα τοῦ ἔργου. Στὸ τέλος τοῦ βιβλίου ἔχει συγκεντρώσει γνώμες καὶ σκέψεις τοῦ Σολωμοῦ, μερικὰ ἀνεκδοτολογήματα καὶ μιὰ μελέτη τοῦ καθηγητῆ κ. Vincenzo Biagi γιὰ τὰ Ἰταλικά ποιήματα τοῦ Σολωμοῦ. Ἡ ἔκδοσις αὕτῃ χρήσιμη κ' ἐνημερωμένη καθὼς εἶναι, πρέπει νὰ γίνῃ τὸ vade-mecum ὅσων ἀγαποῦν τὴν ποίησιν.

— ΒΑΛΑΩΡΙΤΗ: Ἔργα. (πρόλογος καὶ σημειώματα Κ. Καιροφύλα.)

Καί, ἀμέσως ὕστερ' ἀπὸ τὸ Σολωμόν, ὁ κ. Καιροφύλας ἐφρόντισε τὴν ἔκδοσιν τῶν ἔργων τοῦ Βαλαωρίτη ποὺ εἶναι στὴ σκέψιν καὶ στὴ μορφή, σὰν ἀντίθεσις τοῦ Σολωμοῦ. Δὲν εἶναι ἡ στιγμή καὶ ὁ τόπος γιὰ νὰ ποῦμε σὲ τί καὶ πόσον ὁ δεύτερος στέκει παρακάτω ἀπὸ τὸν πρῶτον. Σὲ τοῦτον τὸν καιρὸν ἡ κοινὴ γνώμη τῆς κριτικῆς μὲ μεγάλη ὁμοφωνία ἄρχιζε ν' ἀναθεωρῇ τὴν ἀπόφασίν της γιὰ τὸν Βαλαωρίτη, ποῦ, ἄλλοτε, κάποιοι ἔφτασαν νὰ τὸν θεωροῦν ποιητὴν ἰσοδύναμον ἢ καὶ ἀνώτερον τοῦ Σολωμοῦ. Περισσότερον ἀπὸ κάθε κατάκρισις νομίζω πὼς ἐξημίωνε τὸν Βαλαωρίτη ἡ ἔκδοσις κάποιων ἐλευσίων νεανικῶν στιχοτυπημάτων του στὴν καθαρεύουσα ποὺ ἔκαμεν ὁ καθηγητὴς κ. Πατριαρχέας, ἴσως χωρὶς νὰ ἔχει τὸ animus injuriandi ἀλλὰ μόνον ἀπὸ αἰσθητικὴν ἀδυναμίαν νὰ ξεχωρίσει τοὺς καλοὺς ἀπὸ τοὺς κακοὺς στίχους. Καὶ μοῦ φαίνεται πὼς εἶχε δίκιο ὁ Χίτλερ ὅταν μ' ἓνα δικτατορικὸν διάταγμα ἐμπόδισε στὴ Γερμανίαν νὰ καταπιάνονται μὲ τὴν κριτικὴν τῆς λογοτεχνίας ὅσοι εἶναι ἀκατάλληλοι γιὰ τέτοια δουλειά. Ὁ κ. Καιροφύλας ἐργάστηκε γιὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ Βαλαωρίτη μὲ τὸ ἴδιον σύστημα ποὺ ἐφρόντισε καὶ τὴν ἔκδοσιν τοῦ Σολωμοῦ. Σὲ δύο τόμους ἐσυγκέντρωσε τὰ ἔμμετρα καὶ τὰ πεζά. Πιστεύω ὅμως ὅτι θὰ ἔκανε καλῆτερα ἂν ἐτύπωνε μίαν ἑκλογὴν ξεχωρίζοντας μόνον ὅσα ποιήματα ἀντέχουν ἀκόμη καὶ σήμερον σ' ἓνα αὐστηρὸν ξεδιάλεγμα.

— Κ. ΚΑΙΡΟΦΥΛΑ: Ἡ Ζάκυνθος καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπανάστασις.

Ἡ Ζάκυνθος δὲν ἐπεριορίστηκε μονάχα νὰ ψάλλῃ τὴν Ἑλληνικὴν ἐπανάστασιν, ἀλλὰ τὴν ὑποστήριξε μὲ χρήματα καὶ μὲ αἷμα. Οἱ ὕμνοι καὶ οἱ ὠδὲς τοῦ Μαρτελάου, τοῦ Σολωμοῦ καὶ τοῦ Κάλβου δὲν ἀντιτάλῃσαν ἀνώφελα. Οἱ ζακυνθῖνοι πατριῶτες μ' ἐνθουσιασμόν καὶ ἀνδρεία, χωρὶς νὰ λογαριάζουν τὴν ἀντίδραση τῆς ἀγγλικῆς τοπικῆς ἀρχῆς, ἐφιλοξενοῦσαν τοὺς πρόσφυγες ἀδελφούς των, ἔστελναν πολεμοφόδια κ' ἐπῆγαιναν κ' οἱ ἴδιοι νὰ σκοτωθοῦν γιὰ τὸν ἱερὸν ἀγῶνα τῆς ἐλευθερίας. Ὁ Κολοκοτρώνης κ' ὁ Νικηταρᾶς στὴ Ζάκυνθο ἄκουσαν ἀπὸ τὸ

στόμα τοῦ Μαρτελάου τὴν ἑλληνικὴν ἱστορίαν, κ' ἔμαθαν στρατιωτικὴ τέχνη βλέποντας τὴν ὀργάνωσιν καὶ τὸ σύστημα τοῦ τοπικοῦ ἀγγλικοῦ στρατοῦ.

Τὴν ὥραιαν αὐτὴν ἱστορικὴν σελίδα, ποὺ κάνει τιμὴν στὴ Ζάκυνθο καὶ στὴν Ἑλλάδα, ἀφηγεῖται ὁ κ. Κώστας Καιροφύλας στὸ τελευταῖον ἔργο του «Ἡ Ζάκυνθος καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπανάστασις» τυπωμένο στὴν Κέρκυρα στὴ σειρὰ τῶν ἐκδόσεων τῆς «Ἐταιρείας πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν Ἑπανησιακῶν μελετῶν».

Τὴ μονογραφίαν τοῦ ὁ κ. Καιροφύλας χωρίζει σὲ δύο μέρη. Στὸ πρῶτον ἐξετάζει τὶς πατριωτικὰς ἐνέργειες μέσα στὴ Ζάκυνθο, τὴ μύησιν στὴ φιλικὴν ἐταιρεία Ζακυνθινῶν, τὰ βοηθήματα στοὺς ἐπαναστάτας, τὴν ἐπιτροπὴ τῆς Ζακύνθου μὲ τοὺς Ρῶμα, Στεφάνου καὶ Δραγῶνα ποὺ ἐπρωτοστάτησαν στὸν πατριωτικὸν ἐνθουσιασμόν ὅλων τῶν Ζακυνθινῶν. Στὸ δεύτερον μέρος συγκεντρώνει κάθε πληροφορίαν σχετικὴν μὲ τὴν συμμετοχὴν Ζακυνθινῶν στὸ σῶμα τοῦ Ἀλεξάνδρου Ὑψηλάντη, στὴ μάχην τῶν Πατρῶν, τοῦ Λάλα καὶ ἄλλου. Δύο Ζακυνθῖνοι ποιητὲς ἐπῆγαν νὰ πολεμήσουν μαζὶ μὲ τοὺς ἄλλους συμπολίτες των: ὁ Δημήτριος Γουζέλης καὶ ὁ Γεώργιος Τερτσέτης.

Τὸ ἔργον αὐτὸ τοῦ κ. Καιροφύλα δὲν εἶναι μόνον μιὰ διαφωτιστικὴ ἔρευνα ἀλλὰ καὶ ἓνα ἐνθουσιαστικὸν κ' εὐχάριστον ἀνάγνωσμα καὶ μοῦ φαίνεται πὼς τὸ ὑπουργεῖο τῆς Παιδείας θὰ ἔπρεπε νὰ τὸ συστήσῃ στὶς σχολικὰς βιβλιοθήκας.

— ΒΕΒΗΛΟΥ ἈΝΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΣ: Ἀπίστευτα καὶ Ἀφάνταστα 1) ἐπὶ τίνος περὶ τὸν Σολωμόν Ἀκαδημαϊκῆς ἀνακουνώσεως καὶ 2) ἐπὶ τίνος τὸν Μαβίλην σμικρύνοντος φυλλαδίου.

Ὁ κ. Μουσούρης εἶναι σοφὸς καὶ καλαίσθητος κριτικὸς, ὅσο κι' ἂν θέλῃ νὰ κρύβεται πίσω ἀπὸ τὸ ψευδώνυμον τοῦ Βεβήλου Ἀνεπιστήμονος. Μὲ βαθύτατη ἐπίγνωση καὶ ἀσφαλτὴ διαίσθησιν ἐξετάζει καὶ κρίνει κάθε αἰσθητικὸν, ἱστορικὸν ἢ φιλολογικὸν ζήτημα ποὺ παρουσιάζει τὸ ἔργο τοῦ Σολωμοῦ. Τοῦ λείπει ὅμως ἡ φιλοσοφικὴ ψυχραιμία καὶ γιὰ τοῦτο τὰ λάθη καὶ ἡ ἀγνοία μερικῶν σολωμιστῶν τὸν ἐξοργίζουν τόσο ποῦ τὸν κάνουν νὰ μεταχειρίζεται ὑβριστικὰς φράσεις ἐναντίον τους, ἂν καὶ εἶναι ἄνθρωπος μὲ ἀβροὺς τρόπους καὶ μεγαλόψυχος. Γιὰ τοῦτο ἴσως μεταχειρίζεται τὴν καθαρεύουσαν, πιστεύοντας ἔτσι πὼς οἱ κατακρινόμενοι πειράζονται λιγώτερον παρὰ ἂν ἄκουαν τὰ ἴδια πράγματα στὴ ζωντανὴν γλῶσσαν τοῦ λαοῦ.

Ἡ κριτικὴ τοῦ κ. Μουσούρη εἶναι διαφωτιστικὴ καὶ ἐπαγορευτικὴ, καὶ συντεριάζει τὴν πολυμάθεια μὲ τὴν ὀργήν, τὴν παρατήρησιν μὲ τὸν σαρκασμόν. Ἐνῶ ἔρευνᾷ ἱστορικὰς λεπτομέρειας ἢ καλλιλογικὰ ζήτῃματα κρατεῖ μὲ ἀσπλάχνο χέρι τὸν δάρτη γιὰ νὰ καταφέρει αἱματηρὰς πληγὰς στὰ πρόσωπα ποὺ θέλει νὰ τιμωρήσῃ. Καὶ ἡ συναίσθησις πὼς τὸ δίκιον του εἶναι ὀλοφάνερο κ' ἀναμφισβήτητον, τὸν κάνει νὰ δειχνεταὶ σκληρότερος. Σὰν τιμητὴς στιγματίζει κάθε μωρίαν καὶ παραλογισμόν, δὲν ξέρει νὰ συγχωρεῖ, οὔτε κἂν νὰ περιφρονεῖ.

Χρειαζεται ὀλοκληρωμένη γνωριμία τοῦ ἔργου καὶ τῆς ζωῆς τοῦ Σολωμοῦ γιὰ νὰ ἐκτιμηθεῖ ἡ σημασία τῆς κριτικῆς τοῦ κ. Μουσούρη ποὺ μὲ τὴν μελέτην αὐτὴν δίνει τὸ ἀποτελεσματικὸν χτύπημα στὴν ἀκατακρίστη ἐπιμονὴν τῆς Ἀκαδημίας ν' ἀναθέσῃ τὴν ἐπίσημὴν ἔκδοσιν τοῦ Ἑθνικοῦ Ποιητῆ σὲ πρόσωπον ἀκατάλληλον καθὼς ἐφάνηκε ἀπὸ τὶς προηγουμένους ἐργασίας του καὶ ἀπὸ τὴν ὁμόφωνη ἀποδοκιμασία τῶν εἰδικῶν.

Μ. Σ.

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

— Είς τὴν «Καθημερινήν»: «Ἀνέκδοτοι σελίδες ἀπὸ τὴν περιβόητον δίκην Λουμβάρδου—Λασκαράτου» τοῦ κ. Α. Ζώη.

— Είς τὴν «Ἑλλ. Ἐπιθεώρησιν» (Μάιος): «Τελετὴ κατὰ τὴν ἄφιξιν τῶν Προβλεπτῶν εἰς Ζάκυνθον» τοῦ κ. Α. Ζώη. Εἰς τὰ τεύχη Αὐγούστου καὶ Ὀκτωβρίου: «Λαογραφία τοῦ Θιακοῦ» τοῦ κ. Β. Μαρούδα:—Τεῦχος Ὀκτ.: «Ἡ ἀνακοίνωσις τοῦ στρατηγοῦ κ. Ν. Κοκίδη διὰ τὴν Γεωγραφίαν τῆς Ἑλλάδος».

— Εἰς τὴν «Φωνὴν τῆς Κύπρου» (2 Ἰουλ.) «Ὁ Σολωμὸς καὶ ὁ Κάλβος κατὰ τὴν Ἑλλ. Ἐπανάστασιν».

— Ἡ «Θεσσαλία» (23 Ἰουνίου) ἀφιερωμένη στὸ Μαβίλη, μετὰ τὴν διάλεξιν τοῦ κ. Σπαταλά καὶ σχετικὰ ποιήματα τῶν κ. κ. Λουντέμη καὶ Κουφοδήμου.

— Εἰς τὴν «Πνευματικὴ Ζωὴ» (10 Ἰουνίου) ὁ κ. Γ. Πράτσικας, γράφων διὰ τὰ «Εἰδικὰ τεύχη τῶν περιοδικῶν μας» ἐκφράζεται εὐμενέστατα γιὰ τὸ πανηγυρικὸν τεῦχος «Μαβίλη» τῆς «Ἰονίου Ἀνθολογίας». Στὸ φύλλον 10 Νοεμβρ. «Μία συμβολικὴ εἰκόνα» ἐνδιαφέρον ἄρθρον τοῦ κ. Μετῆ Νικολαΐδη διὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ στὰ δημοτικὰ σχολεῖα. 10 Δεκ. «Ἐνα ποίημα τοῦ Σολωμοῦ». Ὁ Νικηφόρος Βουέννιος.

— Εἰς τὴν «Ἐπτάνησον» Κερκύρας (17 Σεπτ. κ.ε.) ἐνδιαφέρουσα ἱστορικὴ ἐπιφυλλίς τοῦ κ. Α. Ζώη «Ἰατροὶ ἐν Ἐπτανήσῳ».

— Εἰς τὴν «Πρωΐαν» (7 Μαΐου) εἰς τὴν στήλην τοῦ σατυρικοῦ στίχου δημοσιεύεται τὸ πᾶρα κάτω χαριτωμένο ποίημα τοῦ «Σκοπευτοῦ» γιὰ τὴν «Ζακυνθινὴν Σερενάτην» τοῦ Δ. Ρώμα.

Ζακυνθινὸς ὁ πλάτανος, Ζακυνθινὴ κι' ἡ βρύση
Ζακυνθινὴ κι' ἡ ἔμπνευσις τοῦ Ρώμα τοῦ Διονύση.
Ζακυνθινὴ ὑπόθεσις μετὰ λόγια ραφινᾶτα,
Ζακυνθινῶν καλντεριμιῶν καὶ ρούγας Σερενάτα.
Ζακυνθινὸ κι' ἀνόθευτο τῶν σκηνικῶν τὸ χρῶμα,
Ζακυνθिनὸι κι' οἱ Κόντηδες, κι' ἰσότιμοι τοῦ Ρώμα.
Ζακυνθινὸι οἱ τρόποι των—Ζακυνθινὸ τὸ μπρίο
Ζακυνθινὸς κι' ὁ ποιητὴς ποῦ εἶχε καὶ κουρεῖο...

Στις 4 Ἀπριλίου καυστικὸν ἄρθρον τοῦ κ. Καρβούνη «Ὁ Λορέντζος Μαβίλης οὔτε... πατριώτης οὔτε... ποιητὴς», γιὰ τὸ σχετικὸ βιβλίον τοῦ Φορμόζη. Ἀπὸ τὴν 5 Ἰουνίου δημοσιεύονται σὲ συνέχειας τὰ ἐνδιαφέροντα ἀπομνημονεύματα τοῦ μουσουργοῦ Διον. Λαυράκη: «Ἐξήντα χρόνια καλλιτεχνικῆς ζωῆς». — Στὸ φύλλον τῆς 28 Μαρτίου φαρδιά κριτικὴ τοῦ κ. Ἰ. Μ. Παναγιωτοπούλου γιὰ τὸν «Μαβίλη» τῆς «Ἰονίου Ἀνθολογίας». Τοῦ ἴδιου (5 Δεκ.) λεπτομερὴς ἀνάλυσις τῆς μελέτης τοῦ κ. Γ. Βαλέτα γιὰ τ' «Ἀνθ. Εὐλαβείας» (17 ἰδ.) καὶ τὴν ὀρθοεπιστηνὴν λογοτεχνικὴν σχολὴν τῆς Βενετίας ποὺ τὴν ἀποτελοῦσαν λόγιοι Ἐπτανήσιοι, Κρητικοὶ καὶ Ἀθηναῖοι. Στὰ φύλλα 3 Ὀκτ. 7 καὶ 14 Νοεμβρ. κ.λ. φιλολογικὰ σημειώματα τοῦ Κ. Βάρναλη «γύρω ἀπὸ τὸ Σολωμὸν»: «Ἡ Γυναίκα τῆς Ζάκυνθος», «οἱ στοχασμοὶ τοῦ ποιητῆ», «Χαθῆ-κανε ἢ ὄχι τὰ χειρόγραφα» κλ.

— Στὸ «Κερκυραϊκὸν Βῆμα»: «Τὸ Ἀστικὸν Νοσοκομεῖον Κερκύρας» τοῦ κ. Γ. Κεφαλλονίτη. — (14 Μαΐου): «Ὁ Μαβίλης καὶ οἱ μικροὶ», τοῦ κ. Ν. Καρύδη, σχετικὸ μετὰ τὸ ἀποτυχημένον βιβλίον τοῦ Φορμόζη. — 10 Σεπτ. «Ὁ Βύρων εἰς τὴν Ἰθάκην». Ἐπίσης ἡ ἐνδιαφέρουσα ἀνακοίνωσις στὸ Πανιώνιον Συνέδριον τῆς Ἰθάκης τοῦ Εὐγ. Πολίτη: «Ἡ ὑποχρεωτικὴ ἐπὶ ἐνετοκρατίας ἐμφύτευσις

ἐλαιοδένδρων». Ἡ ἐφημερίς ἐξαίρουσα τὸ ἐν λόγῳ Συνέδριον γράφει ὅτι «οἱ Συνεδροὶ εἶχον τὴν συναίσθησιν τῶν πνευματικῶν ἀνθρώπων τῶν ἐπιτελούντων καθήκον ἐναντι τῆς ἱστορίας τοῦ τόπου των καὶ τῆς συγχρόνου αὐτοῦ πνευματικῆς ζωῆς. Καμμία διάθεσις ἐπιδείξεως ἢ θορύβου. Ἀνθρώποι τοῦ πνεύματος, ἐξεληθόντες ἀπὸ τὴν μακροχρόνιον καλλιέργειαν τοῦ ἐπτανησιακοῦ πολιτισμοῦ, ἀνταπεκρίθησαν εἰς τὴν ἀποστολὴν των, χωρὶς νὰ ἐμφανίσουν τὸ θέαμα, εἰς τὸ ὁποῖον μᾶς ἔχουν συνηθίσῃ οἱ λογιώτατοι τῆς πρωτευούσης». Χαρακτηριστικόν, προσθετέι, εἶναι ὅτι αἱ ὑποβληθεῖσαι πρὸς τὴν Κυβέρνησιν εὐχαὶ ἦσαν ὅλαι σεμναί, θετικαὶ καὶ εὐκόλως πραγματοποιήσιμοι. Ἡ Κέρκυρα, ἰδιαίτερος, δὲν ὑπέβαλε εἰμὴ μίαν πρότασιν πανελληνίου ἐνδιαφέροντος: τὴν μεταφορὰν τῶν ὁσίων τοῦ Κάλβου εἰς τὴν γενετείραν τοῦ Ζάκυνθον. Δεῖγμα καὶ τοῦτο τῆς ἀνωτέρας πνευματικῆς καλλιέργειας τῶν Ἐπτανησίων».

— Πλήρη περιγραφὴν τοῦ Συνεδρίου καὶ τοὺς ἐκφωνηθέντας λόγους καὶ προτάσεις ἐδημοσίευσεν πλήρ. τοῦ «Κερκυραϊκοῦ Βήματος» καὶ ἡ «Ἐφημερίς τῶν Ἰθακησίων» (15 Σεπτ.).

— Εἰς τὸ «Ἑλ. Βῆμα» (10 Ἀπριλ.): «Μία πολὺτιμος ἐκδοσις. — Τὸ ἔργον τοῦ Α. Ἀνδρεάδου. — Αἱ δημοσιονομικαὶ του πραγματεῖαι», τοῦ κ. Γ. Μαρκαντώνη. — 10 Σεπτ. ἄρθρον τοῦ κ. Κ. Σολδάτου γιὰ τὸν «Τάφον τοῦ Κάλβου», ποὺ ἀναδημοσίευσεν τὸ «Κερκ. Βῆμα» τῆς 17 Σεπτ. καὶ ἡ «Πρόοδος» Ζακύνθου. — 27 Ὀκτ. κ.ε. σειρὰ ἐντυπώσεων τοῦ κ. Π. Παλαιολόγου ἀπὸ τὴν Κέρκυρα. — 28 Νοεμβρ.: «Εἰς τὰ Κρητικὰ Ἀρχεῖα» ἐντυπώσεις τοῦ κ. Ν. Λανίτη διὰ τὰ ἔγγραφα τοῦ Ἱεροδικείου Ἡρακλείου. Σημειώμενον τὴν ἐκθεσιν πωλήσεως αἰχμαλώτων Κρητῶν τὸ 1715. —

— Εἰς τὴν «Βραδυνήν» (5—6 Δεκ.) Ἀγνωστοὶ σελίδες τῆς ζωῆς τοῦ Μαντζάρου» τοῦ κ. Δ. Σ. Δεβάρη.

— Εἰς τὴν «Καθημερινήν» σημειώμενον τὴν μονογραφίαν τοῦ κ. Δ. Γατοπούλου περὶ τῶν μονομαχιῶν ἐν Ἑλλάδι καὶ ἰδιαίτερος τὰ τῆς Μουρούζη—Μαβίλη (ἀρ. 58—62) καὶ τὰς τοῦ Ναυάρχου Κ. Τυπάλδου. — Ἐπίσης εἰς τὰς κριτικὰς σημειώσεις τοῦ κ. Χουρμούζιου, 31 Ὀκτ. σφοδρὸτάτη ἐπικρίσις τῆς ἐργασίας τοῦ κ. Τωμαδάκη μετὰ ἀφορμὴν τὸ βιβλίον τοῦ κ. Μουσούρη (Βεβήλου Ἀνεπιστή-μονος).

— Εἰς τὴν «Ν. Ἑστία», 1 Ἰουνίου, ἐνδιαφέρουσα μελέτη τοῦ κ. Αἰνίου Πολίτη διὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ Σολωμοῦ. «Α' ἐκδοσις κριτικὴ καὶ ἐκδοσις πανομοιό-τυπη καὶ Β', ὁ Πόρφυρας. Ἐκδοτικὴ δοκιμὴ. — Εἰσαγωγικά». — 1 Ἰουλίου: «Ἡ αἰσιοδοξία τοῦ Κάλβου» τοῦ Γ. Ζώρα καὶ εἰς συνέχειας «Τὰ ὑπαίθρια θέατρα τῶν Ἀθηνῶν» τοῦ κ. Ν. Λάσκαρι. — «Νέαι συμβολαὶ εἰς τὴν Κρητικὴν Λογοτεχνίαν» τοῦ κ. Μ. Θ. Λάσκαρι. Στὸ 150ῦμερον: «Γιὰ τὸ χαροπύετε» τοῦ Σολωμοῦ τοῦ κ. Ἡλ. Βουτιερῆ καὶ ἀπάντησις στὸ ἐπόμενον τοῦ κ. Α. Πολίτη. 1 Σεπτ.: «Θωμάζατος καὶ Φωριεῖ, ἀνέκδοτον ἀλληλογραφίαν γιὰ τὰ δημοτικὰ μας τραγούδια» τοῦ κ. Γ. Ζώρα. Ὁ κ. Π. Χάρης γράφων διὰ τὸ συνέδριον τῆς Ἰθάκης βλέπει σ' αὐτὸ τὴν πνευματικὴν ἀφύπνισιν τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαρχίας. — 15 Σεπτ.: «Συμβολὴ εἰς τὴν μελέτην τοῦ Α. Κάλβου» τοῦ κ. Ἀντ. Ἰντιάνου. — 1 Ὀκτ.: «Βιβλιογραφίαι Ἑλλήνων. — Ἀνδρέας Παπαδόπουλος (ἐνδιαφέρουσα). — 1 Ὀκτ.: «Βιβλιογραφίαι Ἑλλήνων. — Ἀνδρέας Παπαδόπουλος (ἐνδιαφέρουσα) τοῦ κ. Φανῆ Μιχαλοπούλου. — Στὸ 150ῦμερον «Ἀναλύσεις ποιημάτων Βρετάνης» τοῦ κ. Οὐράνη, σχετικῶς μετὰ τὴν ἀνάλυσιν τοῦ Σολωμοῦ ἀπὸ τὸν κ. Ἀποστολάκη. — «Τὸ Β' Πανιώνιον Συνέδριον καὶ ἡ πνευματικὴ ἀφύπνισις τῆς ἐπαρχίας» τοῦ κ. Κ. Σολδάτου. — 15 Ὀκτ.: «Ἡ ἐκθεσις τοῦ Ὑπουργοῦ Παιδείας πρὸς τὸν Βασιλέα Γεώργιον Α', τὸ 1866» καὶ βιβλιοκρισίαν τοῦ κ. Κλ. Παράσχου διὰ τὴν «Νεοελληνικὴν Μετρικὴν» τοῦ κ. Γερ. Σπαταλά.

— Εἰς τὴν «Πρόοδον» Ζακύνθου (25 Νοεμβρ.) διαβάζομεν ὅτι τὸ «Ἵπουρ-
γεῖον Παιδείας, κατόπιν εἰσηγήσεως τοῦ Ἐπιμελητοῦ Ἀρχαιοτήτων Ζακύνθου
κ. Δ. Κοριατοπούλου, ἀπεφάσισε τὴν καταγραφὴν τῶν κειμηλίων ὅλων τῶν ναῶν
τῆς ὑπαίθρου καὶ τὴν παραβολὴν ἐκείνων τῆς πύλεως μὲ πρὸ ἐτῶν γενομένην
ιδιωτικὴν καταγραφὴν διὰ τὴν ἀνακαλυφθῆ ποῖα καὶ πῶς ἐλλείπουσι. Τὰ πρῶτα
ἀποτελέσματα τῆς καταγραφῆς ἐφανερώσαν πλεῖστα ἀριστουργήματα τέχνης
εἰς ναοὺς τῆς ὑπαίθρου καὶ ἐγκαταλειμμένα ξωκκλήσια». Εἰς τὸ φύλλον 6 Ὀκτ.
ἐνδιαφέρουσαι παρατηρήσεις τοῦ κ. Κ. Δεστούνη διὰ τὴ Ζάκυνθον.

— Εἰς τὸ «Messenger d' Athènes» (3 Νοεμβρ.) ἤρχισεν ἡ 5η σειρὰ τῆς
ιστορικῆς μονογραφίας τοῦ κ. Savant «Αἱ Ἰόνιοι νῆσοι εἰς τοὺς χρόνους τοῦ Ναπο-
λέοντος» τὴν ὁποίαν θὰ δημοσιεύσωμεν προσεχῶς εἰς ἑλληνικὴν μετάφρασιν.

— Ἐξακολουθοῦν καὶ Κυριακὴν εἰς τὴν «Ἐστίαν» αἱ ιστορικαὶ ἐπι-
φυλλίδες τοῦ κ. Ἀγ. Κύρου «Οἱ Ἑλληνες τῆς Ἀναγεννήσεως».

— Εἰς τὴν «Ἐθνικὴν» 5 Δεκ. χρονογράφημα τοῦ κ. Μυριβήλη «Φωνὴ πι-
κρίας» σχετικὸ μὲ τὰ δημοσιεύματα ἀπομνημονεύματα τοῦ Γρ. Ξενοπούλου.
Τοῦ ἰδίου (29 Νοεμβρ.) ἀναμνήσεις γιὰ τὸν Μαβίλη ἀπὸ τὸν πόλεμον τοῦ 12.

— Πολὺ ἐνδιαφέρον τὸ ἐν Ρώμῃ ἐκδιδόμενον μηνιαῖον δελτίον «Ἑλληνοῖ-
ταλικῆς Πνευματικῆς ἐπικοινωνίας» — Ἡ Ραδιο-ἐπιθεώρησις ὅπου δημοσιεύον-
ται αἱ ἑλληνικαὶ διαλέξεις ποὺ γίνονται ἀπὸ τὸν Ραδιοφωνικὸν Σταθμὸν τοῦ
Μπάρι. Στὸ τεῦχος Ὀκτ. σημειώνομεν τοῦ κ. Ν. Λάσκαρη γιὰ τὸν ἀληθινὸν
Πρίγκηπα Νικόλαον καὶ τοῦ κ. Ι. Παναγιωτοπούλου: «Σύγχρονες τάσεις τοῦ
ποιητικοῦ μας λόγου».

— Εἰς τὰς «Μούσας» Ζακύνθου (Σεπτ.): «Ὀνομασίαι τῆς Παναγίας ἐν
Ζακύνθῳ». Τὸ λαμπρὸν ἱστορικὸν περιοδικὸν ἀρχίζει τὴν δημοσίευσιν «ἀνεκδότων
ιστορικῶν χρονικῶν, προτοῦ ὁ χρόνος καταστρέψῃ τὰ παλαιὰ βιβλία, ὅπου ταῦτα
ἔχουν σημειωθῇ». Σημειώνομεν τὴν ἐκλειψὶν σελήνης τὸ 1658, τοῦ ἡλίου τὸ 1663,
τὸν Σίφωνα τὸ 1713, τὴν πείνα τὸ 1729.

— Εἰς τὰ «Ἀθ. Νέα» (20 Νοεμβρ.) «Ἀναμνήσεις γύρω στὸν Στρατήγη»
τοῦ κ. Γρ. Ξενοπούλου. Τοῦ ἰδίου: «Ἐνα ἱδρυμα ἐξήντα χρόνων. Ἡ Διάπλασις
τῶν παιδῶν». Εἰς πολλὰς συνεχεῖας τὰ ζωντανὰ καὶ γεμάτα ἐνδιαφέρον ἄρθρα
τοῦ κ. Α. Φούφα γιὰ τὴν Παλῆν Ἀθήνα.

ΤΟ ΛΕΥΚΩΜΑ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ

— Τὸ ἀπὸ καιρὸν ἐτοιμαζόμενον πανηγυρικὸν Τεῦχος τῆς «Ἰονίου
Ἀνθολογίας» γιὰ τὴν φιλολογικὴν 50ετηρίδα τοῦ Ἑπτανησίου Ἀκαδη-
μαϊκῶν κ. Γρ. Ξενοπούλου θὰ κυκλοφορήσῃ τὰ μέσα Ἰανουαρίου καὶ
τοῦτο γιατί συνεχῶς λαμβάνομε ἐνδιαφέρουσα συνεργασία, ποὺ θὰ κάμῃ
ἀκόμα πρὸς πολὺ τιμὴ, χρήσιμο καὶ μοναδικὸ τὸ λαμπρὸ αὐτὸ τεῦχος.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ι ΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1841

Κεφάλαια Μετοχικὰ καὶ Ἀποθεματικὰ

Δραχμαὶ 1,205,000,000.—

Καταθέσεις (τῇ 30 Ἰουνίου 1938) » 10.471,000,000.—

Κεντρικὸν Κατάστημα ἐν Ἀθήναις

Ὑποκαταστήματα καὶ Πρακτορεῖα εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα

Ἀνταποκριταὶ εἰς ὅλας τὰς χώρας τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἐκτελεῖ πάσης φύσεως
τραπεζικὰς ἐργασίας εἰς τὸ ἐσωτερικὸν καὶ τὸ ἐξωτερικὸν ὑπὸ
ἐξαιρετικῶς συμφέροντος ὅρους. Δέχεται καταθέσεις (εἰς πρώτην
ζήτησιν, ἐπὶ προθεσίᾳ καὶ ταμιευτηρίου) μετὰ ἐνδοικὰ ἐπιτόκια.

HELLENIC BANK TRUST COMPANY

NEW YORK: 139 WILLIAM STREET

Ἰδρυθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, συμ-
φώνως μὲ τοὺς νόμους τῆς Πολιτείας τῆς Νέας Ὑόρκης, πρὸς
ἐξυπηρέτησιν τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ἑλλήνων.

Κεφάλαια ὁλοσχερῶς καταβεβλημένα Δολ. 1.350.000.—

**ΒΟΗΘΗΣΑΤΕ
ΤΟΝ
ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΝ
ΣΑΣ**

—ΝΑ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΣΗ ΤΟΥΣ ΟΔΟΝΤΙΑΣ ΣΑΣ

Χιλιάδες Ιατροί ανά τον κόσμο συνιστούν την ΚΟΛΥΝΟΣ, διότι έχει αποδειχθεί ή αντισηπτική και καθαριστική της ιδιότης.

Έκατομμύρια μικρόβια, άτινα προκαλούν την καταστροφή των οδόντων, φονεύονται όσάκις τα δόντια πλύνονται με την ΚΟΛΥΝΟΣ.

Ο ένεργητικός, αναζωογόνης άφρός της διεισδύει εις κάθε

κοιλότητα και σχισμήν και εξαλείφει τα κίτρινα κηλιδώματα και εκδιώκει τα υπό σήψιν έναπομείναντα φαγητά. Συντόμως οι οδόντες σας αποκτούν νέαν λαμπρότητα και ολόκληρο τὸ στόμα σας γίνεται καθαρό και δροσιστικό. Αρχίσατε από σήμερα την χρῆσιν τῆς ΚΟΛΥΝΟΣ, θὰ μείνετε ενθουσιασμένοι με τὰ ἐπὶ τῶν οδόντων σας αποτελέσματα.

ΛΑΜΠΡΥΝΑΤΕ ΤΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ ΣΑΣ ΜΕ "ΚΟΛΥΝΟΣ".

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ

ΚΟΛΥΝΟΣ
Η ΑΝΤΙΣΗΠΤΙΚΗ
ΟΔΟΝΤΟΚΡΕΜΑ

Μ.ΩΡΙΣ ΦΑΡΜΑΤΗ Α.Ε. ΑΘΗΝΑΙ